

Valsts prezidents Vankuverā tiekas ar Kanadas latviešiem

Beidzoties darba vizītei Vankuverā, Valsts prezidents Valdis Zatlers 16. februārī tikās ar Kanadā dzīvojošiem latviešiem.

Sarunas laikā vietējie latvieši diskutēja ar Valsts prezidentu par tūrisma, nodarbinātības un ekonomiskās attīstības jautājumiem Latvijā, interesējoties arī par ražošanas attīstības iespējām. Valsts prezidents uzsvēra, ka, viesojoties darba vizītēs Latvijas reģionos, viņam ir iespēja tikties

ar ļoti daudziem uzņēmējiem un katrā Latvijas pilsētā ir vismaz viens veiksmīgi strādājošs eksportspējīgs uzņēmums. Piemēram Valsts prezidents minēja Latvijas uzņēmumu, kas ražo kuģu dzinokrūvju lāpstīņas *Rolls-Royce* motoriem, tādējādi uzsvērot, ka mums ir uzņēmumi, ar kuriem varam lepoties. Tomēr prezidents arī atzina, ka noteikti jāturpina darbs Latvijas uzņēmumu ražošanas paplašināšanā

un jaunu produktu izstrādē, tādējādi veicinot arī Latvijas uzņēmumu eksportspēju.

Valsts prezidents norādīja, ka, apmeklējot dažādas valstis, viņš vairākkārt ir pārliecinājies, ka pasaulē nav labākas valsts par Latviju, pieminot arī latviešu valodas lietošanas nozīmi ikdienā. Nobeigumā V. Zatlers uzsvēra, ka mēs paši veidojam savu Latviju, tāpēc ir būtiski iesaistīties un aktīvi piedalīties valsts norisēs.

Valsts prezidentam bija neliela tikšanās arī ar Britu Kolumbijas vicegubernatoru Stīvenu Pointu (*Steven Point*). Tika pārrunāti gan aktuālie ekonomiskie jautājumi abās valstīs, tostarp Latvijas un Kanadas uzņēmēju sadarbība, gan Olimpisko spēļu norise.

Vakarā Valsts prezidents apmeklēja Latvijas-Krievijas hokeja spēli, pirms kuņas prezidentam bija neformāla tikšanās ar Starptautiskās Hokeja federācijas prezidentu Renē Fāzeli (*Rene Fazel*). Pēc spēles Valdis Zatlers devās pie hokejistiem, lai pateiktos par spēli, kā arī uzmundrinātu un novēlētu veiksmi un uzvaras nākamajās spēlēs.

Valsts prezidents sarunājas ar Kanadas latviešiem

Ņujorkas tautasdeju kopa „Jumis” pārstāvēja Latviju laikraksta *New York Times* izstādē *Travel Show*

Spītējot neparasti dziļajiem februāra sniegiem, Ņujorkas tautasdeju kopas „Jumis” dalībnieki mēģinājumus nekavēja un 27. februārī piedalījās lielā ceļojumu izstādē, ko rīkoja laikraksts *New York Times* Manhatanā *Jacob*

Javitz izstāžu zālē. „Jumis” Kristīnas Vāriķas vadībā dejoja piecas dejas: „Maģo danci”, „Saulspuķu deju”, „Kreiburgas polku”, „Klabdanci” un „Saulē, nāc!”.

„Jumis” Latviju šajā izstādē pārstāv jau vairākus gadus. Iera-

dās arī Latvijas pārstāvības ANO un Latvijas vēstniecības Vašingtonā darbinieki.

Tautasdeju kopai „Jumis” mēģinājumi notiek katru ceturtdienas vakaru Igaunju namā.

Ēriks Niedrītis

Pirmā rindā no kreisās: Vija Garveja, Kristīne Vāriķa, Amanda Ērgle; otrā rindā: Latvijas vēstnieks ANO Normans Penke, Agnese Bensone, Marta Ķirše, Arianna Lipeja (Lipay), Silvija Ozola, Agnese Penke, Dace Penke, Latvijas konsuls Ņujorkā Daris Dēliņš; trešā rindā: Maikls Garvejs, (Michael Garvey), Stefānija Milberga, Kārlis Ķīrsis, Ēriks Niedrītis, Andris Zvārgulis, Marta Prāmniece, Gabriela Brēmane

ALA Aicinājums jauniešiem piedalīties ALAs 59. kongresā

Amerikas latviešu apvienības 59. kongress notiks no 30. aprīļa līdz 2. maijam *San Francisco Airport Embassy Suites* viesnīcā Sanfrancisko. ALAs kongresā gandrīz ik gadu bijušas pārrunas, ka organizācijām, kuņas sūta vairāk nekā vienu delegātu, būtu jāapsver iespēja izraudzīties vienu jaunākās paaudzes delegātu.

Amerikas latviešu sabiedrībā ir daudzi jaunieši, kuri labprāt piedalītos ALAs sabiedriskā darbā. Vajag tikai viņus uzaicināt. Mazliet dalīšos savā pieredzē. Man bija 25 gadi, kad pirmorei piedalījās ALAs kongresā, kas notika Burbankā, Kalifornijā. Gāju uz balli, kur bija gardas vakariņas, un mēs izdejojāmies ar draugiem. Brālis Aleksis mani iepazīstināja ar ALAs Sporta nozares vadītāju Visvari Gigu. Aleksis iepriekšējā vasarā bija piedalījies Trīsvaigžņu sporta spēlēs Latvijā, un Visvaris ar ALAs finanšu atbalstu rīkoja šo ceļojumu Amerikas latviešu volejbolistiem un basketbolistiem. Klausījos ar lielu interesi Visvara un Alekša stāstos par piedzīvoto sporta spēlēs, dziedāšanu, jokiem, pārbraucieniem autobusā no pilsētas uz pilsētu un sapratu, cik vērtīgs šis ceļojums bija tā dalībniekiem. Apjautu arī, ka ALAs valdes locekļi domā ne tikai par politiku un ekonomiku, bet rīko arī neaizmirstamus ceļojumus sportistiem un skolēniem, piemēram, „Sveika, Latvija!” ar mērķi vienot dažādu ASV pilsētu un citu zemju latviešus.

Nav aizmirstamas ilgās un grūtās cīņas, lai atjaunotu Latvijas neatkarību, panāktu Baltijas valstu iestāšanās Eiropas Savienībā un NATO. ALAs valdes locekļi, brīvprātīgie, organizācijas nepātraukti centušās palīdzēt Latvijai, Latvijas iedzīvotājiem, arī latviešiem ārzemēs. Diemžēl latviešu ārzemju organizāciju biedru skaits samazinās. Pienācis laiks vairāk iesaistīt jauniešus, arī jauniebraucējus. Mūsu organizācijām drīz vien būs vajadzīgi jauni vadītāji. Pazīstu daudz jauniešus, kuri vēlas darīt, piedalīties, bet diemžēl neviens viņus nav aicinājis, draudzīgi sniedzis roku un aicinājis kaut ko darīt vai palīdzēt. Varbūt viņi kautrējās,

tāpat kā es kautrējos savā pirmajā „istā” ALAs kongresā, kas notika 2008. gadā Klīvlendē. Draudzene man atsūtīja e-pasta vēstuli ar ziņu, ka ALAi vajadzīga palīdzība, un es atbildēju, ka labprāt palīdzētu – kas man būtu jādara? Iedomājos, ja varbūt vajadzīga palīdzība, lai kaut ko pārtulkotu vai palīdzētu ko sarīkot, bet pēc dažām sarunām pa tālruni devos uz Klīvlendu, lai kandidētu ALAs sekretāres amatam. Biju gluži nervoza, bet draugi mani uzmundināja, un es nomierinājos. Tovakar tikāmies ar Latvijas Valsts prezidentu Valdi Zatleru, un visi jutāmies kā septītās debesīs! Nākamā rītā man isā runā bija jāpaskaidro, kāpēc vēlos kandidēt ALAs sekretāres amatam. Vairs neatceros, ko teicu, taču zinu, ka biju ļoti uztraukusies, man trīcēja kājas, un dusmojos uz sevi, ka esmu uzāvusi augstpapēžu kurpes, jo bez tām man būtu vieglāk uzkāpt uz paaugstinājuma. Mani ievēlēja, un es biju uz sevi lepna! Pārējā diena pagāja kā sapnī, vakara balle bija tikpat jautra, ja ne jautrāka kā kongresā Kalifornijā.

Vēlējos pastāstīt, ka biju jauna latviete, kas kautrējās piedalīties, bet gribu, lai jaunieši saprot, ka nevajag kautrēties. ALAs valdes pārējie locekļi man ir daudz palīdzējuši un iemācījuši pēdējos divos gados, esmu satikusi daudzus miļus, gudrus, interesantus cilvēkus. Aicinu arī citus jauniešus – brauciet uz ALAs kongresu Sanfrancisko (pat ja tikai uz balli!).

Sirsniņi aicinu vietējās organizācijas izvēlēties arī dažus jaunākus delegātus ALAs kongresam. Delegātu dalības maksa ir \$195 (ieskaitītas divas pusdienas, divas vakariņas un kongresa balle). Viesnīcas istabas cena ir \$109 (plūs nodoklis). Sīkāku informāciju un delegātu pieteikšanās veidlapas organizācijām ALAs birojs jau izsūtījis. Sīkāku informāciju var atrast ALAs mājaslapā: www.alausa.org

Aicinu jaunākās paaudzes pārstāvjus piedalīties ALAs kongresā! Jauni draugi gaida!

ALAs valdes sekretāre

Kaija Dankere

Latvian newspaper

LAIKSPublished 48 times per year except the first week in May,
the last week in June, the second week in September,
the last week in December**Latviešu nedēļas laikraksts**

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā

Redakcija Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.

Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,

e-pasts - redakcija@laiks.usKantoris ASV: 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA
Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466, e-pasts - LaiksDSR@aol.comAbonēšanas maksa ASV dolars: 1 gadam US \$ 130.00;
6 mēn. US \$ 75.00; 3 mēn. US \$ 42.00.Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtīt materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos
rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu
var arī nesaskanēt.**Redaktore:** Ligita Kovtuna

Tālr.: +371 67326761, +371 29439423, fakss: + 371 67326784,

e-pasts: ligita@laiks.us

Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, LV-1010

Redaktore ASV: Astra MooraTālr./fakss: 818-980-4748, e-pasts: laiks@juno.com,astere2000@aol.com (fotografijām)

6157 Carpenter Ave. North Hollywood CA 91606 USA

Redaktori Kanadā:

Rūdolfs Norītis: tālr.: 416-425-4613, fakss: 416-425-4615,

5 Shady Golfway, Unit 1416 Don Mills, ON M3C 3A5

Mārtiņš Štauers: tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca,

104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1

Vaira Viķe-Freiberga Amerikā

Bijusī Latvijas Valsts prezidente šā gada marta sākumā apmeklēs ASV pēc „Luterāņu sociālā dienesta (Lutheran Social Services - LLS) laipna ielūguma, lai 4. martā līdz ar citiem godināmajiem piedalītos aģentūras LLS prezidenta gadskārtējās apbalvošanas vakariņās (President's Awards Dinner) Ņujorkā.

Vaira Viķe-Freiberga pieņēmusi arī Ņujorkas dāmu kluba „Colony club” ielūgumu tikties un pār-

runāt gan sieviešu lomu sabiedrībā, gan Latvijas aktualitātes.

Tāpat Viķe-Freibergas kundze izmantos izdevību atsaukties aicinājumam tikties ar Pasaules sieviešu padomes (Global Women Council) dalībniecēm. V. Viķe-Freiberga tiksies ar profesoru Džordžu Švābu – Latvijas Vēsturnieku komisijas ārzemju locekli, Amerikas nacionālās ārpolitikas komitejas vadītāju (National Committee on American Foreign

Policy). Paredzēts, ka viešņa piedalīsies arī Floridas latviešu biedrības sarīkojumā.

Šajā vizītē kopā ar Vairu Viķi-Freibergu dosies arī Imants Freibergs.

Marta trešajā nedēļā Vaira Viķe-Freiberga vēlreiz apmeklēs Ņujorku, lai, būdama Starptautiskās krimināltiesas „Ūpuru uzticības fonda” valdes locekle, piedalītos jaunā valdes sastāva pirmajā sēdē.

PBLA Rīgas birojā jauna darbinieceKopš februāra PBLA Rīgas birojā par vadītāja vietnieci strādā **Lelde Birkava**.

Šai amatā viņa ir pēc uzvaras konkursā. Bija saņemti 25 pieteikumi. Iespējamās 19 kandidātūras aicināja uz sarunu ar komisiju, kurā bija PBLA priekšsēdis Mārtiņš Sausiņš, vicepriekšsēdis Ints Rupners un biroja vadītājs Jānis Andersons. Komisijas locekļiem

patikusi Leldes motivācija uzņemties jaunu darbu, viņas zināšanas par ārzemju latviešu organizācijām, kā arī pieredze grāmatvedībā.

Lelde dzimusi 1986. gadā, beigusi Latvijas Lauksaimniecības universitātes Ekonomikas fakultātes Uzņēmējdarbības un vadības nodaļu. Vidusskolas izglītību ieguvusi Jelgavas 4. vidusskolas mūzikas novirziena klasē. Bijusi LLU Studentu pašpārvaldes vadītāja. Ir *imeriete* – korporācijā M! Imeria.

Strādājusi par lietvedi, par grāmatveža palīgu, līdz uzvarai konkursā bijusi LLU archīva inspektore.

„Lai gan man patīk precizitāte un kārtība, mans iepriekšējais darbs man likās mazliet gaļai-cīgs. Man patīk darboties, iegūt arvien jaunu informāciju, un šādas iespējas saskatīju piedāvātajā amatā PBLA Rīgas birojā. Ar prieku veidoju PBLA ziņas, mana pieredze studentu pašpārvaldē palīdz man informācijas atlasē, sakopšanā un pasniegšanā.”

ABONĒJIET LAIKRAKSTU**LAIKS**

"LAIKA" abonements ASV maksā: 3 mēnešiem	US \$42,-
6 mēnešiem	US \$75,-
1 gadam	US \$130,-
Gaisa pasts 1 gadam ASV	US \$215,-
Ārpus ASV "LAIKS" tiek piesūtīts tikai pa gaisa pastu	
Kanadā 1 gadam	US \$225,-
pusgadam	US \$120,-
Latvijā 1 gadam	US \$220,-
pusgadam	US \$115,-
Citur pasaulē 1 gadam	US \$280,-
pusgadam	US \$150,-

Abonenti bez maksas saņems sešus "Jauno Laiks" pielikumus un gada beigās nākamā gada kalendāru.

Pārējiem – 6 "Jauno Laiks" numuri US \$18,-

Abonēšanas maksu var atsūtīt ar čeku vai naudas pārvedumu (rakstot čeku uz "Laiks – Latvian Newspaper Inc." vārda).

Lūdzam noteikti norādīt, no kuŗa laika vēlas laikrakstu abonēt.

Laikraksts *Laiks* 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA

Lūdzu piesūtīt man laikrakstu "LAIKS" no _____

līdz _____ uz _____ mēnešiem uz sekojošo adresi:

(Mr./Mrs./Ms.) _____

Tālrunis _____

E-pasts _____

Pievienoju čeku, Money Order par US \$ _____

abonementa uzsākšanai/pagarināšanai (nevēlamo svītrot)

Ja adrese mainīta, lūdzam uzdot arī agrāko adresi.

LŪDZAM IEGAUMĒT – abonementu uzsākšanas, pagarināšanas un adrešu maiņas veic **3-4 nedēļu laikā**.**L A S Ī T Ā J U
B A L S I S****Mīļie Laika lasītāji!**

Ar lielu prieku un interesi lasīju 20. feb. numurā ievietoto Astras Mooras rakstu par Jūliju Plostnieci. Pricējās arī par to, ka tiek pieminēta dziesmu spēle „Eslingena” un „Vēstule no Losas”. Rakstā iznāk, ka esmu vienīgā šo darbu autore. Dziesmu spēlei „Eslingenai” ir trīs galvenie radošie spēki: Alberts Legzdīņš, Andris Ritmanis un es pati. „Vēstule no Losas”: Andris Ritmanis, Brigita Ritmane-Jameson un es.

Lolita Ritmane**Nedrīkstam samierināties ar ignoranci!**

Televīzijas kompanija NBC kopš 2002. gada Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonijas pārraidē Latvijas vienību rādīja katru otro gadu. Šogad, tāpat kā 2000. gadā, NBC latviešu olimpisko vienību nerādīja, bet gan reklāmas. Pēc reklāmām apmēram uz divām sekundēm parādīja Latvijas karognesēju. Nosūtīju e-pasta protesta vēstuli Olimpiskās komitejas priekšsēdim, kā arī mudināju to darīt Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA), ALAS un ALTS pārstāvjus. ALAS valdes priekšsēdis to darīja nekavējoties, arī ALTS, bet no PBLA nekādas ziņas nav bijis. Vai PBLA Olimpiskās spēles neinteresē?

Gunārs Zāgars[Vestforda, MAGZagars@AOL.com](mailto:Vestforda,MAGZagars@AOL.com)**Riga Ven Travel Inc.****CELOJUMI AR KUGI!**
Dažādi lēti un izdevīgi piedāvājumi!
Zvaniet, pirms meklējat internetā vai citur

Inese Zaķis

Tālr.: 631-665-4455, 1-800-291-8311

Fax: 631-665-6164

32 South Penataquit Ave., Bay Shore, NY 11706-8815

E-pasts: RigaVen@aol.com**BIRUTA'S TOURS**

Latvijas uzņēmums

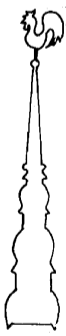
IZDEVĪGI LIDOJUMI UZ LATVIJU !**IEPRIEKŠSAMAKSĀTAS BIĻETES
RADIEM UN DRAUGIEM LATVIJĀ**

Informācija rakstiet un zvaniet:

BIRUTA PLUĢIS SEREDA

1872 Lexington Ave San Mateo, CA 94402; tel.: 650-349-1622

fakss: 650-574-3665

e-pasts: BirutaP3@aol.com**Vai vēlaties
sludinājumu
krāsās?**

Dariet zināmu par sevi un savu nodarbošanos!

Ar **Laika** starpniecību varat apsveikt savus draugus un kolēģus!Laikraksts **Laika** (pielikums **Jauno Laiks**) piedāvā jums iespēju ievietot KRĀSAINU sludinājumu 2010. gada 27. marta - Lieldienu numurā. Visi krāsainie sludinājumi tiks ievietoti īpašā lappusē, un sludinājuma cena būs par 30% augstāka.

Lai arī lūdzam KRĀSAINO, pilnīgi gatavo

(„Camera Ready”) sludinājumu

LĪDZ 18. MARTAM nosūtīt tieši uz Rīgas redakciju.

Par tehniskiem
jautājumiem rakstīt
Solvitai –
solvita@laiks.us

Vispār. info:

DIĀNA SIMMONS RUDŽĪTE:
596 Middlesex Ave.,
Metuchen, NJ 08840, USA.Tālr.: 732-549-0445, e-pasts:
LaiksDSR@aol.com.

Par Rīgas Stradiņa universitātes Absolventu asociācijas starptautisko absolventu direktoru kļuvis dr. Juris Vaters

Rīgas Stradiņa universitātē 2009. gada 9. martā nodibināja sabiedrisko organizāciju – Absolventu asociāciju. Par Rīgas Stradiņa universitātes (RSU) Absolventu asociācijas (AA) starptautisko absolventu direktoru kļuvis dr. habil. med. Juris Vaters (Youri L. Vater). J. Vaters beidzis Rīgas Medicīnas institutu, dzīvo un strādā Sietlā, ASV, un ir Vašingtonas Medicīnas universitātes Anestezioloģijas un sāpju medicīnas asociētais profesors. Viņa kompetencē ir anestezioloģiskā aprūpe aknu transplantācijās un bariatriskā ķirurģija.

RSU AA ir vairāki mērķi: stipendiju fonda izveidošana, Inteligences akadēmijas izveidošana un medicīnas muzeja ekspozīcijas zāles izveidošana.

J. Vaters aicina ārzemju RSU absolventus iesaistīties Absolventu asociācijas darbā un nodibināt RSU ārzemju absolventu stipendiju RSU studentiem, jo ekonomiskās krīzes dēļ studentiem neklājas viegli. Ir ievadītas sarunas ar sponsoru, kas varētu izveidot pirmo savas kompanijas vārdā nosauktu RSU Absolventu asociācijas stipendiju. Varētu būt gan

privātas stipendijas, gan arī savāktas no ziedojumiem – ikviens varētu ziedot pat nelielu summu, kaut vai piecus latus, un ziedotāju vārdi tiktu iekļauti sarakstā; tādu stipendiju varētu nosaukt, piemēram, par Paula Stradiņa stipendiju.

Svarīgi izveidot RSU muzeju, jo patlaban eksponāti ir sakrauti kastēs. Nepieciešams RSU izremontēt telpu, kur šos eksponātus izvietot. Katram RSU studentam jāiepazīstas ar šo muzeju, lai saprastu RSU vēsturi un medicīnas vēsturi.

Rīgas Stradiņa universitātes mācībspēki aicina braukt uz Rīgu studēt tos, kuŗus interesē medicīna. Patlaban RSU ārzemju studentu ir 3,32% no kopējā studentu skaita, kas ir labs rādītājs arī pasaules mērogā. Lielākā daļa ārzemju studentu ir no Zviedrijas, Norvēģijas un Vācijas. Studijām RSU ir lielas priekšrocības, un studenti tās novērtē – jau pirmajos kursos viņi aprūpē pacientus (citur Eiropā tas nav atļauts), mācību maksa ir daudz zemāka, un viņus apmāca profesori, nevis profesoru asistenti.

AA Starptautisko absolventu

direktors palīdzēs veicināt starptautisko absolventu un asociācijas sadarbību. RSU starptautisko absolventu nodaļa var kļūt par plašu un ietekmīgu kustību, kas apvienos ārzemju RSU absolventus, ārzemju latviešus, kuŗi strādā medicīnas laukā, veselības aprūpē un citu nozaru speciālistus. RSU Absolventu asociācijai ir svarīgi veicināt piederības sajūtu savai universitātei un saglabāt saikni ar to, savukārt absolventiem to saglabāt. Ikviens, kas vēlas aktīvi līdzdarboties izglītības un mūžizglītības veicināšanā, būs laipni gaidīts asociācijā.

Iestāties RSU Absolventu asociācijā var, aizpildot un nosūtot anketu un pārskaitot biedra naudu; sīkāka informācija: <http://rsu.lv/absolventi/pievienojies-un-atbalsti/pievienojies-un-atbalsti> vai: <http://www.rsu.lv/eng/alumni/support-the-university/support-the-university>

Ikviens Rīgas Stradiņa universitātes (agrāk Rīgas Medicīnas institūta un Latvijas Medicīnas akadēmijas) absolvents, kā arī citi interesenti var sazināties ar Dr. habil. med. Juri Vateru yvater@u.washington.edu vai: [\[yahoo.com\]\(mailto:yvater@u.washington.edu\) \(kabatas tālrunis: 206-335-8693\), lai uzzinātu vairāk par sadarbību un iespējām darboties RSU Absolventu asociācijā. Latvijas RSU absolventi un interesenti lūgti sazināties ar RSU absolventu asociāciju; sīkāka informācija](mailto:yvater@</p>
</div>
<div data-bbox=)

mājaslapā: www.rsu.lv/absolventi
Juris Vaters atgādina, ka šogad 18. septembrī RSU svinēs 60 gadu jubileju, svinības notiks „Arēnā Rīga” un viņš domā, ka vienlaikus varētu notikt absolventu salidojums.

Red.

Aicinājums uz Rīgas Stradiņa universitātes Absolventu asociācijas sapulci

RSU Absolventu asociācijas biedru kopsapulce notiks 9. martā plkst. 4.00 RSU senāta zālē. RSU AA statūtos noteikts, ka kopsapulci riko reizi gadā. Kopš RSU Absolventu asociācijas dibināšanas pagājis gads, un šogad lietišķā asociācijas biedru sanāsmā vērtēsim paveikto, kā arī lūgšim RSU absolventus ar zināšanām un pieredzi palīdzēt asociācijas attīstībai.

Darba kārtā:

1. Notikumu kopsavilkums – RSU Absolventu asociācijas valdes priekšsēdis Romāns Lācis;

2. Atskats uz Gada balva medicīnā 2009 pasākumu – RSU Absolventu asociācijas attīstības direktors Dīns Šmits;

3. Finanču ziņojums – RSU Absolventu asociācijas finanču direktors Artūrs Veide;

4. Revīzijas komisijas ziņojums – RSU Absolventu asociācijas revīzijas komisijas priekšsēdis Edvīns Platkājis;

5. Iepazīstināšana ar jaunās

Inteligences akadēmijas ideju – RSU Absolventu asociācijas Stratēģisko attiecību direktore Dace Gardovska;

6. Darbs grupās – vada RSU Absolventu asociācijas izpilddirektore Irīna Kukliča;

7. Saviesīgas sarunas; uzkodas.

Aicinām RSU AA biedrus ārzemēs sagatavot biedru kopsapulcei kādu (apmēram 7 minūšu) ziņu, videosveicienu vai informāciju, var lietot arī Skype. Sapulces ilgums – apmēram trīs stundas. Ceram, ka atradīsiet laiku un iespēju piedalīties, lai RSU Absolventu asociācijai palīdzētu augt un attīstīties. Lūdzam informēt par iesaistīšanos, lai zinām aptuvenu dalībnieku skaitu.

RSU Absolventu asociācijas izpilddirektore
Irīna Kukliča

Tālr.: +371 67409266; kabatas tālr.: +371 26107772
e-pasts: Irina.Kuklica@rsu.lv
mājaslapa: www.rsu.lv/absolventi

Koncerts Juŗa Padega piemiņai

Rīgas Latvieŗu biedrības Lielajā zālē 17. februārī notika Juŗa Padega piemiņai veltīts koncerts. Diriģenta Andreja Jansona vadībā mūzicēja Latvijas Nacionālās operas kamerorķestris un apvienotais koris, kuŗā kopā saliedējas Ņujorkas latvieŗu kuŗa, jaunieŗu kuŗa „Balsis” un Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas jauktā kuŗa dziedājums. Mūzicēja arī solisti Laila Liepiņa, Ieva Ezeriete, Ints Teterovskis un Kriŗjānis Norvelis. Programmā – komponista Viktora Baŗtika skaņdarbi.

Attēlā - dzied apvienotais koris un diriģents Andrejs Jansons

Foto: G. Janāitis

• VEICAM MEŗA ĪPAŗUMA APSAIMNIEKOŗANU:

- 1) MEŗA ĪPAŗUMA IZSTRĀDE UN PĀRDOŗANA;
- 2) MEŗA TAKSĀCIJAS IZSTRĀDE;
- 3) MEŗA ĪPAŗUMA VĒRTĒŗANA

• SNIEDZAM JURIDISKOS PAKALPOJUMUS:

- 4) KONSULTĀCIJAS CIVILTIESĪBĀS, TAJĀ SKAITĀ PAR PILNVARAS IZDOŗANU UN PILNVARAS ATSAUKŗANU;
- 5) KONSULTĀCIJAS SAISTĪBĀ AR NEKUSTAMĀ ĪPAŗUMA IEGĀDI UN PĀRDOŗANU;
- 6) PARĀDU PIEDZIŅAS JAUTĀJUMOS;
- 7) NODROŗINĀM PERSONU PĀRSTĀVĪBU VALSTS, PAŗVALDĪBU UN TIESU IESTĀDĒS.

SĪKĀKA ĪFORMĀCIJA:

ASV-Ivars A.Petrovskis
504 Grand Avenue N.E.
Grand Rapids,MI 49503
Tel:(616)454-8012
FAX:(616)454-8025
Email:latcreun@tds.net

LV-Arnis Zvaigzne
„Lauciņi”Zaubes pagasts,
Cēsu rajons,LV 4113
Tel:(371)29115477
email: arniszv@gmail.com

GARĒZERA 45. GADADIENU GAIDO

Skauti un gaidas Gaŗezērā

*Tur, kur viļņo Gaŗezers,
Skauti, gaidas teltis ceļ!*

Šogad, kad Gaŗezers svinēs 45 gadu jubileju, ir patīkami atcerēties visas tās skautu un gaidu nometnes un sarīkojumus, kuŗi ir notikuši Gaŗezērā.

Skautu un gaidu darbs saistās ar Gaŗezeru jau no pašiem nometnes sākumiem. Latviešu skautu kustība (LSkK) un Latviešu gaidu kustība (LGK) ar daļēju iemaksu pajām ir Gaŗezera līdzīpašniece. Skautu un gaidu vadītāji un vadītājas ir darbojušies Gaŗezera vadībā: vad. Voldemārs Klētnieks, Ilmārs Kildišs, Eduards Avots, Richards Rollis, Uģis Grīnbergs, Velta Bērzkalne, Baiba Dumpe, Dace Koplande (*Copeland*), Ilze Antone un citi.

Gaŗezērā nepārtraukti notikušas skautu un gaidu vienību un novadu nometnes. Pirmā no tām - Dzinteres (2.) gaidu novada un Zemgales (3.) skautu novada nometne *Raiņa nometne* - notika 1965. gada augustā.

Vislielākā nometne Gaŗezērā notika 1967. gadā, tā bija 1. Lielā skautu un gaidu nometne *Tēvzeme* no 26. augusta līdz 3. septembrim, tajā piedalījās 507 skauti un 306 gaidas no ASV, Kanadas, Austrālijas un Vācijas. Nometne atzīmēja latviešu skautu 50 gadu darbības atceri un gaidu 45 gadu darbības atceri.

Vad. V. Treimanis grāmatā „Latviešu skautisma astoņdesmit gadi pasaules tālēs” raksta:

„Četrdesmit četrus gadus pēc 1.

LATVIEŠU SKAUTU UN GAIDU NOMETNE
TĒVZEME
1967. G. 26. VIII – 3. IX LATVIEŠU CENTRĀ
„GARĒZERS”, THREE RIVERS, MICH., ASV.

Lielās skautu nometnes Mežaparkā, kas nobeidza skautisma dibināšanas laikmetu Latvijā, varēja notikt 1. Lielā nometne *Tēvzeme* latviešu skautiem visā pasaulē. Ja toreiz 1. Lielā nometne Mežaparkā godināja Latvijas skautu 5 darba gadu jubileju, tad 1. Lielā nometne *Tēvzeme* atzīmēja latviešu skautu 50 darba atceri. Kopš latviešu skautu darbības atjaunošanas trimdā 1945. gadā bija jāpaiet 22 gadiem, līdz latviešu skauti no savām trimdas mītnes zemēm varēja pulcēties vienā kopējā lielā nometnē.”

Skautu nometnes rīkotājs un nometnes priekšnieks bija vad. Fricis Sīpols; Mazskautu nometnes priekšnieks vad. Eduards Avots ar 119 mazskautiem un 25 vadītājiem no 11 vienībām ASV un Kanadā; Skautu apakšnometnes priekšnieks vad. Imants Nīgals ar 162 skautiem un 25 vadītājiem no 15 vienībām ASV un Kanadā; Dižskautu apakšnometnes priekšnieks vad. Alfrēds Gaujenieks ar 72 dižskautiem un 8 vadītājiem no 8 vienībām ASV un Kanadā; Roveru apakšnometni vadīja vad.

Nometnes vajadzībām tika uzbūvēti speciāli vārti, kuŗi stāv vēl šodien kā Gaŗezera simbols

Ilmārs Kildišs, tajā piedalījās 31 roveri.

Gaidu nometnes rīkotāja un priekšiece bija vad. Morella Vilka.

Guntiņu apakšnometni, kuŗā no ASV piedalījās 65 guntiņas un no Kanadas 22 guntiņas vadīja vad. Ilze Rupnere.

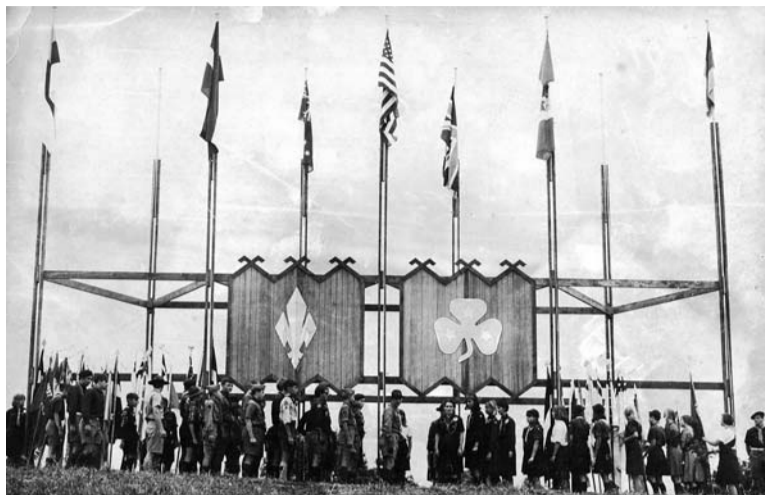
Gaidu nometni vadīja vad. Maija Laiviņa ar 76 gaidām no ASV un 55 gaidām no Kanadas. Lielgaidu nometni vadīja vad. Lilija Klētniece ar 33 lielgaidām no ASV un 14 no Kanadas. No Vācijas un Austrālijas piedalījās 2 vadītājas, kopumā 56 vadītājas piedalījās nometnē un vadīja programmu un nodarbības.

Nometnes vajadzībām tika uzbūvēti speciāli vārti, kuŗi stāv vēl šodien kā Gaŗezera simbols. Gaidu nometnes *Tēvzeme* priekšiece vad. M. Vilka:

„Sirsnīgi sveicu visus jubilejas nometnes *Tēvzeme* dalībniekus Gaŗezērā. Pirmo reizi, pasaules tālēs izklīdināti, te kopēju uguns skuru iekurs latviešu gaidas un skauti no Amerikas, Austrālijas, Kanadas un Vācijas. Lai baltās bērzu tāss iedegtās liesmas gaismā atskatāmies uz paveikto darbu 45 gadus gaidu kustībā un 50 gadus skautu kustībā. Mūsu nākotnes gaitas lai vada solījuma un likumu noteiktais ceļš un sirdis lai vieno darbs un dziesma tēvzemei un draudzībai.”

Vad. V. Klētnieka, skautu pilnvarnieku padomes priekšsēža, uzruna, nometni atklājot:

„Dainās teikts: „Gauži raud Staburadze/ Miglainā rītiņā; Kad saulīti ieraudzīja,/ Tad priecīgi pasmaidīja.” Arī mūsu *Tēvzemes* nometnes atklāšanas rīts ir miglains un daudz mēs gaidām sauli. Īstenībā šis miglains rīts ir viszīmīgākais laiks mūsu jubilejai. Ikviens prot nometņot jaukā laikā, bet lietainam laikam vajag rūdīta nometņotāja. Nu varam pārliedzēties, vai visi mūsu vidū tādi ir. Latviešu skauti un gaidas jau pieder ziemciešu ciltij. Bija kaŗa un juku laiks, kad latviešu zēni sāka skautot. Līdz ar latviešu gaidām tie darbojās tēvzemē, kopā pārcieta trimdas grūtumus un tagad ir vienīgās no Latvijas jaunatnes organizācijām, kas trimdā spēj

Nometnes atklāšana un karogu laukums

Tēvzemes avīzes numuri ar pašu nometņotāju aprakstiem un zīmējumiem par nometnes dzīvi. Pēdējais piektais numurs iznāca pēc nometnes, tur tika uzskaitīts, ka – pēc nometnes saimnieka kalkulācijām – tika apēsts: 3000 mārciņas kartupeļu, 7600 olas, 5000 kvarti piena, 2600 kukuļi maizes, 6000 paciņas brokastu pārslu, 1500 tomāti, 1000 gurķi, 3500 āboli, 400 mārciņas cepumu, 6500 desiņas un vēl daudz, daudz kā cita! Saimniecēm bija ko strādāt, lai pabarotu un izdalītu pārtiku šādām lielām skaitam gaidu un skautu! Galvenā saimniece guntiņu un mazskautu virtuvē bija Vārsberga kundze ar daudzām palīdzēm. Pārtiku gaidām un skautiem sadalīja Ansis Bērzkalna kungs ar palīgiem.

Pēc 1. Lielās nometnes *Tēvzeme* Gaŗezērā vēl notika daudz nometņu un izbraukumu. 1968.g. augustā

1989.gadā *Saulgrieži* un 1990.g. *Rīta blāzma*.

Gaŗezērā notika arī skautu un gaidu vadītāju sagatavošanas kursi, lai apmācītu jaunos vadītājus. 1969. gadā pirmos kursus Gaŗezērā vadīja vad. Mirdza Grīna, Ginta Sīka, Mirdza Paudrupe un Velta Galēna. Kursos piedalījās kursanti no Klīvlāndes, Detroitas, Grandrapīdiem, Saginavas, Milvokiem un Kalamazū.

Gaŗezērā notika arī vairākas skautu un gaidu konferences. Pirmā notika 1967. gada 9. aprīlī, un to ievadīja bijušais skautu vadītājs māc. Vilis Vārsbergs. Konferencē pārrunāja vasarā paredzēto 1. Lielo nometni *Tēvzeme*.

Pēc tam konference notika 2003. gada oktobrī un atkal 2007. gada oktobrī.

2003. gada konferencē bija pārstāvēti vadītāji no visām trim LSkK un LGK jendām - ASV,

pulcināt astoņus simtus nometņotāju. Lai to spētu, skautu un gaidu likumi jāpadara par dzīves likumiem. *Tēvzemes* nometne lai mūs iejūsmina un norūda diženam darbam

Skautu nometnes nodarbības pārziņāja vad. Arvīds Kangars un gaidu nometnes nodarbības vad. Milda Pētersone. Netrūka ne sirojumu, ne šķēršļu gājienam, ne āra rotaļu. Tika būvēti „merkaķa tilti”,

Konference, 2003. gads

Ziemas nometne

galdi, krēsli, vārti. Netrūka ne peldešanas lielajā nometnes ezerā, ne sporta nodarbību, ne nakts rotaļu. Nometnes laikā iznāca četri

notika Dzinteres (2.) gaidu novada un Zemgales (3.) skautu novada nometne *Lielupe*, bet 1969.g. augustā *Kārļa Skalbes* nometne,

Kanadas un Austrālijas, kā arī no Latvijas Skautu priekšnieks vad. Andris Matisons. No Austrālijas bija ieradušies skautu pārstāvis vad. Henrichs Paceris un gaidu pārstāve vad. Rasma Celma.

2007. gada konference bija veltīta jaunatklātam mūzejam, kuru visi vadītāji varēja apskatīt. Konferencē darba gaitā mūzejā tika ievietota plāksne ar ziedotāju vārdiem. Plāksni pie sienas pielika ilggadīgais mūzeja pārzinis vad. Richards Rollis.

Nu jau vairāk nekā 25 gadus katra gada pirmās februāra nedēļas nogalē Gaŗezērā notiek ziemas nometnes. Tur sabrauc skauti un gaidas no Čikāgas, Kalamazū, Detroitas un Klīvlāndes skautu un gaidu vienībām.

LSkK un LGK ir pateicīgas Gaŗezera vadībai par nepārtraukto atbalstu un sadarbību skautu un gaidu latviskās audzināšanas laukā un cer ka tā turpināsies arī nākotnē.

Vad. Maija un Jānis Šķinķi

MĀRIS BRANCIS IZSTĀŽU ZĀLĒS

Mūžīgo pamatvērtību apliecinātājs Edvards Grūbe

Izstāžu zālē „Arsenāls” skatāma gleznotāja Edvarda Grūbes darbu izstāde ar ļoti vienkāršu nosaukumu – „Gleznas”. Tā pielāgota mākslinieka 75 gadu jubilejai, kas gan svinama vēlāk, tikai šā gada 3. novembrī. Darbi izkārtoti, sniedzot plašu jubilara daiļrades retrospekciju laikā no 1963. gada līdz mūsdienām, pašas jaunākās gleznas tapušas vēl šajā gadā. Vienlaikus apgādā „Neputns” iznācis arī biezs, bagātīgi ilustrēts albums, par ko mākslinieks ir īpaši lepns.

Izstādes anotācijā gleznotāja Inta Celmiņa par sava vīra Edvarda Grūbes jubilejas skati izsakās šādi:

„Personālizstāde ir gleznotāja svētki, tā noslēdz gandrīz 50 gadu darba posmu, ļaujot pašam sevi analizēt. /../ Neviena no Edvarda Grūbes jaunībā atrastām pamatvērtībām nav zudusi, varbūt kļuvusi dziļāka, smagāka un nekas daudz nemainās viņa darbu tēmās un to kompozicio-

1963.-1964. gada visai reālistiskajos un dabai tuvos portretos. 60. gadu beigās top viņa pirmie mātes un bērna, un maizes gleznojumi, kuros krāsa gūst pārsvaru pār reālistiski precīzu zīmējumu, un pār stāstījumu, sižetu. Krāsa atveido telpu, gaismu. Krāsā ir mīlestība pret dzīvi un cilvēku, jā, arī tautu, kuņas dzīves pamatvērtības koncentrējas mātē un maizes klapī. 1969. gadā gleznotā brunā rudzu maize nolikta uz baltas drānas, uzsverot gan tautas ētisko attieksmi pret darbu, gan parādot maizi kā simbolu. Ne ar ko citu mākslinieks neatklāj maizes nozīmi, vienīgi ar krāsu, bet skatītājam ir skaidrs, ko gleznotājs ar to domājis. Sevišķi būtiskas šīs gleznas bija padomju laikā. Izstāžu apmeklētāji veldzējās Edvarda Grūbes latviskumā un garīgi stiprinājās. Blakus Jūlijam Viļumainim viņu uzskatīja par tautas garam un dvēselei vistuvāko mākslinieku, kuņš skaidri pasaka savu attie-

Anita Jansone-Zirnīte pasniedz Eduardam Grūbem dāvanu - platu otu

Edvards Grūbe. Klusā daba

nālā risinājumā, tikai pieaug meistarība un mīlestība uz krāsas neierobežotām iespējām.”

Precīzāk un skaidrāk diez vai var pateikt. Gleznotājs visu mūžu ir gleznojis vienu un to pašu – sievieti – māti, bērnu, maizi, durvis vai logu un klusās dabas. Bez šaubām, ir arī bijušas citas, kā latviešu strēlnieki, tomēr arvien viņš atgriezies pie mātes ar bērnu, pavērta loga vai durvīm, caur kuņām redzama plašā pasaule, vijoles lauskām, kas vēsta par pagātņi, par pagājušo laiku, arī krēslus un lelles. Edvards Grūbe nesvaidās maldos – ko reiz sapratis, izjutis, tas uz visiem laikiem pārtop krāsās.

Meistaram kopš jaunības pati būtiskākā ir krāsa. Tā varam jaust jau pašos agrinākajos darbos –

smi pret vērtībām, par kuņām skaļi nerunāja, bet ikviens juta, sirds zināja.

Šajā pašā laikā top pirmie strēlniekiem veltītie darbi, kas kulmināciju sasniedz triptichā „Zem karoga” (1975). Tie stāsta par cilvēku, par tautas vienību – nekas neliecina, ka mūsu vīri cīnītos tikai par padomju varu, kā to komunistu valdīšanas laikos prasīja ik brīdī apliecināt. Glezna ir stāsts par traģismu, ko piedzīvoja streļķi un žēlsirdīgās māsas, par kaŗu, kas rada varoņus, par nāves tuvumu. Bet arī te visprecīzāk visu pasaka krāsa.

20. gadsimta 70. gadi Edvarda Grūbes daiļradē ir paši būtiskākie. Šajā laikā viņš vispirms pats sev un sabiedrībai, izstāžu apmeklētājiem pierādīja, ka glez-

Zāle izstādes atklāšanā

niecības būtību izsaka krāsa, to tonālās attiecības, laukumu ritmi. Gleznās „Zemeņu lauks” (1971), „Logs” (1971, 1977), „Noskaņa” (1976) nekā cita nav – tikai horizontāli un vertikāli krāsu laukumi, kuņos var saziņēt caur logu vai durvīm skatītu pasauli, precīzāk – telpu. Tajā neieraudzīsim ne krūmus un kokus, ne kalnus vai lejas, ir tikai bezgalīgs plašums. Var jau būt, ka var samānīt tuvību Markam Rotko, taču visticamāk pie šādās gleznas uzbūves ar platām krāsu slejām meistars nonācis pats – atšķirībā no Amerikā slavenā daugavpīlieša latviešu māksliniekam Daugavas krastos, lai cik tuvu viņš nonāktu abstrakcijai, tomēr ir svarīga reālitate, no kuņienes viņš pats nācis, kuņā dzīvo un kuņas gaisu elpo. Kosmopolitisms jubilarām, kā man šķiet, ir svešs – viņš ik darbā apliecina savu piederību latviešu tautai.

Šajos pašos iepriekšējās tūkstošgades pēdējos 70. gados Edvarda Grūbe gleznoja arī māti ar bērnu uz patumša fona, var teikt, viņiem fonā ir kāda nekonkretizēta telpa. Ne vienā, ne otrā nesaziņēsīm pazīstamus vaibstus, tikai siluetus, krāslaukumus.

Mēs it kā ielūkojamies krēslainā istabā, kurā sež jauna māmiņa un aijā savu pirmdzimto atvasīti. Gleznotāja interpretācijā viņa kļūst par tautas pastāvēšanas garantu, par simbolu mīlestībai – dzīvības pamatu pamatam.

Perioda beigās iezīmējas nākamā svarīgā pazīme Edvarda Grūbes glezniecībā – otas kustība pāri audeklam, atainojot sēnes kātiņu vai kādu fona priekšmetu. Nākošajā desmitgadē ota ar krāsu uzreiz iezīmē priekšmetu aprises, nerūpējoties par precizitāti. Lieta, ko meistars attēlo, pārtop par krāslaukumu. Arvien nozīmīgāku vietu ieņem arī faktūra, kas palīdz iegūt jaunas vizuālas dimensijas, papildus gaismēnu efektus.

Vēlreiz jāatgādina Intas Celmiņas paustais, ka Edvarda Grūbe nepārtraukti atgriežas pie vienām un tām pašām tēmām, taču kompozīcija, krāsu izmantojums, otas kustības ar gadiem iegūst drāmatisku dziļumu. Māksliniekam pat vairs nav nepieciešams konkretizēt, ko tieši viņš isti glezno. Tā vietā visu pasaka krāsa. No kontemplatīvā vērojuma, no iekšēja miera un apcerīguma ar gadiem nekas pāri

nepaliek. Sarkanā, melnā un baltā kontrasti akcentē kustību, spēku, trauksmi, iekšēju enerģiju un līdz galējībai saspīlētu dramatismu. Viņš gleznā ieliek savu satraukumu, bažas, nervozitāti, viņa nervu gali ir uzasināti kā visasākie duncī. Edvards Grūbe nevēro dzīvi no malas, viņš ir tajā iekšā bez atlikuma, nežēlojot vai nesaudzējot sevi. Meistars glezno cilvēka, tautas eksistences traģismu, dzīves ciņas drāmatismu. Skaistais nav viņa darbu estētiskais ekvivalents, bet gan kustība, trauksme, iekšēja aktivitāte, drīzāk sāpe, nevis bauda.

Visapbrīnojamākais ir tas, ka gadi nevis nomierina Edvardu Grūbi, kā tas parasti notiek, bet tieši otrādi – meistarība un iekšējā gudrība saasina dzīves uztveri, līdz ar to viņš redz dziļāk un aptverošāk. Dzīves pieredze glezno nenovēršamo, tik nekad vārdos to nepasaka, tikai krāsās par to vēsta, liek nojaust un atcerēties.

„Ja gleznas saturu var uzzīmēt, aprakstīt vai izstāstīt, nav jāglezno”, saka jubilaris. Edvards Grūbe joprojām glezno, joprojām ir radošs.

Māris Brancis

Window on Eurasia: Russians Ready for a 'Softer' and 'More Civilized' Iron Curtain, Levada Center Expert Says

Pols Goubls (Paul Goble)

Vienna, February 25 – Russians, as a result of their history and actions connected with the rule of Vladimir Putin over the last decade, increasingly believe that their country must follow a "special" path, one that sets the stage for dividing it and them from the rest of the world by "a softer and more civilized" Iron Curtain, according to a leading Moscow sociologist.

That is just one of the many observations and conclusions that Boris Dubin, head of the social-political research department of the Levada Analytic Center, offers in a January report on "The Character of Mass Support of the Existing Regime" that has now been posted on the Internet (www.levada.ru/press/2010022406.html).

Dubin, who has long enjoyed the reputation as one of the most thoughtful Russian specialists on

the use of polling data, begins by pointing out four specific features of present-day social life in Russia: First, the sense of a lack of any alternative for the country's development, a sense cultivated by the regime in order to keep itself in power.

Second, a general inclination among the population for adaptation, for "the support of the status quo today in order that tomorrow will not become worse." Third, "the fragmentation or atomization of social and political life, a trend in which people operate in distinct segments rather than as part of the whole.

And fourth, "a more or less universal imitation" of all things. Dubin argues that "the best illustration of the imitative character of the regime is the present so-called tandem. Instead of differentiation, there is duplication," thus giving the country "powers that be without representation" or politics, "without responsibility," and "without effectiveness."

Those characteristics of the population, the Moscow analyst continues, help to explain why people have highly negative assessments of almost all the

actions of the powers that be, "except regarding the status of Russia in foreign affairs," but nonetheless continue to provide it with what he calls "passive support."

"In such circumstances," Dubin goes on, "it is understandable, is supported and flourishes the idea of 'a special path' of development of Russia, the idea of a 'special' (sovereign) Russian democracy and so on." And that "in fact" means "a return to a more civilized and 21st century spirit variant of the Iron Curtain."

"What is important in this 'specialness'?" the sociologist asks rhetorically. First of all, he says, it means being "excluded from having to follow general rules." In addition, it means "exceptional" or special. Second, he continues, it means that the population, "oriented as it is to adaptation and stability," is obsessed with catastrophes and feels Russia has "relative stability."

And third, this "specialness" is reflected in terms like "special status," "special order," and "special department," all of which are "an extremely characteristic part of the Russian powers that be," their desire for taking

decisions and actions outside of public view and beyond the reach of any "other forces, which might represent competitors."

All this helps to explain the attitudes of the mass public in Russia, Dubin says. "It is customary to speak about the massive or very broad trust in the first people of the state or trust in the powers that be." But in fact, one can easily show that there is no basis to speak about trust on the powers that be of any normal kind.

What is involved, Dubin says, is "a completely different" kind of public consciousness: it is rather "the transfer of trust by the majority" to the initiatives of those of higher rank. What is involved is not trust in the usual sense, Dubin says, but rather an indication of "the level of correspondence" between the individual and the leader's behavior.

Where the figures of "trust" are at 70 percent or higher in the Russian case, this is an indication not so much of support but rather of an attitude captured by the notion that "yes, such a model of power is customary with us. It's normal, and we do not have any pretensions to it in this

sense."

Another aspect of this situation, Dubin says, is "comparatively new." It is a sense that the powers that be, at least in the Putin years, isn't trying to affect them but rather leaving them alone. That is rare for Russian political life, and it is something that many in Russia find more than acceptable, even if the powers that be are pursuing their own goals.

More generally, such feelings reflect a desire to avoid responsibility for anything in the present and a desire to flee into the past or think only about some distant future in which those now involved will not have to make any sacrifice. That reflects a very unusual understanding of freedom: "I am free to the extent that I am not responsible for anything."

And that in turn is a product of the relative poverty of the Russian population and of its lack of social ties and social trust. There are exceptions within the Russian population, Dubin acknowledges, but this pattern however dysfunctional it may be in many respects is fully capable of being sustained for a long time, if no one challenges it.

Sarmīte Ēlerte Čikāgā

Čikāgas Latviešu organizāciju apvienības un Čikāgas Latviešu biedrības rīkotā bijušās *Dienas* galvenās redaktores Sarmītes Ēlertes viesošanās un Latvijas notikumu apskats bija pulcinājis Latviešu namā ap 25 ieinteresētu klausītāju.

ČLOA priekšsēdis Jānis Vilciņš iepazīstināja ar runātājas dzīvi.

Sarmīte Ēlerte dzimusi Rīgā, tēvs bijis abu okupāciju apkarotājs, darbojies grupā, kas izdeva pagrīdes avīzi „Tautas Balss“.

Studējusi Latvijas Universitātē žurnālistiku, studijas beigusi 1980. g. Strādājusi par kino nodaļas vadītāju laikrakstā *Literatūra un Māksla*. Atmodas laikā izveidojusi un vadījusi Latvijas

Tautas Frontes informācijas, vēlāk Augstākās Padomes preses centru.

1991. g. piedalījies laikraksta *Diena* dibināšanā, kuŗu viņa, būdama redaktore, vadījusi līdz 2009. gadam. 2007. gada rudenī Sarmīte ierosināja un kopā ar Sandru Kalnieti noorganizēja tā saukto „Lietussargu revolūciju“, kuŗas dalībnieki pie Saeimas nama protestēja pret vadošās koalīcijas mēģinājumu sagraut tiesisku valsti.

Kopš aiziešanas no *Dienas* veidojusi neformālas politisku pārrunu kopas par daudziem aktuāliem jautājumiem, ieskaitot partiju apvienošanas vēlēšanās zem „Vienotības“ saukļa. Sarmīte ir

Sarmīte Ēlerte

Foto: Kristīna Laimiņa

apbalvota ar Triju Zvaigžņu un Norvēģijas Sv. Olava ordeni par nopelniem Latvijas neatkarības stiprināšanā.

Lai apgaismotu laika, cilvēku un notikumu kopsakarību, Sarmīte savā runā iespaidīgi lietoja dažus vienkāršus jēdzienus. Pirmais bija vārds *Stāsts*. Šādi lietots, *Stāsts* izskaidro notikumu, atmiņas, sakārto pagātnei, ļauj saprast nacionālo identitāti. *Stāstā* visiem ir vieta un nozīmība.

Lielais Stāsts, stiprais Stāsts bija viņas nosaukumi stāstījumam par Atmodu, par cīņu, lai atgūtu neatkarību. Viņas, dalībnieces, ieskatā tas ir stāsts par latviešu tautas atmošanās un cīņu, ko uzvarējam savā sajūsmā, spēkā un

ticībā, par spīti Gorbačovam un prezidentam Bušam, vecākajam.

Klausītāji vēlējās uzzināt, kas pašreiz jādara, ko darīs partijas, kas pirms vēlēšanām apvienosies? Runātāja atbildes nedeļa, aizrādot, ka „Vienotības“ dibināšanas sapulce būs tikai 6. martā.

Vai klausoties par Ilvesa un Meri darbu Igaunijā, pārcilājām Latvijas vadošo politiķu vārdus, savās domās meklējot, kur ir mūsu valstsvīri?

Jā, runātāja minēja bijušos valstsvīrus, kas stāvējuši pie Latvijas šūpuļa: Čaksti un Meierovicu. Divaina liekas acimredzamā baidīšanās pieminēt arī Kārlī Ulmani...

O. Čakars

Latviešiem nepieciešama vienotība

Sarmītes Ēlertes runa latviešu centros ASV – Čikāgā, Milvokos, Mineapolē un Sietlā (no 19. līdz 23. februārim)

Pirms divdesmit viena gada, kad līdzīgi uzrunāju latviešus ASV pilsētās, man bija ļoti vienkāršs un stiprs stāsts. Mans stāsts bija par to, ka Latvija drīz būs brīva. Ka latvieši grib atpakaļ savu brīvību, ka Tautas frontei ir skaidrs plāns, kā to panākt un ka Padomju Savienība ir tik vāja, ka drīz sabruks. Toreiz es biju arī Vašingtonā Valsts departamentā un tikos ar Paulu Goubli, un arī viņam stāstīju savu stipro stāstu.

Sarunas beigās viņš paliecās man pretī un teica, tas viss ir jauki un interesanti, ko jūs stāstāt, bet Padomju Savienība ir ļoti stipra un nekad nesabruks. Tas bija 1989. gada janvāri. Vēlāk, tie-

koties ar Goubli, esam vairākkārt to smeļoties atcerējušies. Pusotru gadu vēlāk 4. maijā Latvija pasludināja savu neatkarību, un divarpus gadus vēlāk PSRS sabruka.

Es nebiju gaišreģe, es tikai biju tikai viena no daudzām mazām mutēm, kas ar lielu pārliecību stāstīja savu mazo daļu no lielā, stiprā stāsta.

Šogad 4. maijā mēs svinēsim neatkarības atjaunošanas dienas 20 gadus. Un mums ir vērts ar lepnumu atcerēties, uz kādu vēsturisku varoņdarbu ir bijusi spējīga mūsu tauta. Toreiz Baltijas brīvība nemaz nebija pašsaprotamība. Jā, Padomju Savienība bija dziļā ekonomikas krīzē, un

noturēt savu ietekmi aukstā kuŗa spēku balansā PSRS vairs nespēja. Gorbačovs gribēja reformēt valsti, tam vajadzēja Rietumu atbalstu. Tādēļ viņš piekrita Vācijas apvienošanai un tāpēc ļāva Austrumeiropai iet, cerot to saglabāt kā neitrālu sociāldemokrātu pārvaldītu reģionu. Protams, austrumeiropieši pie pirmās izdevības, atpakaļ neskatoties ātri ātri devās uz NATO. Ar Baltiju bija sarežģītāk. Amerikāņi baidījās, ka baltiešu aiziešana apdraudēs Gorbačova pozīcijas, tāpat visas pārmaiņas un aukstā kuŗa beigas.

Tādēļ tikai un vienīgi tautas pilsoniskais ideālisms, liela skaid-

riba par mērķi, pašreizējā sadarbības tā vārdā, tātad piederība vienam skaidram stāstam – ka latviešiem ir tiesības uz savu brīvo, eiropisko un demokrātisko valsti, izmainīja vēstures gaitu.

Es jau vairākkārt pieminēju vārdu stāsts. Ir arī svešvārds, lai to apzīmētu – narratīvs. Tas šai gadījumā ir lielais tautas stāsts, kas izskaidro notikumu, sakārto atmiņas un notikumus, izskaidro cēloņsakarības. Juris Rubenis reiz teica: cilvēks ir tas, kā viņš sakārto savu pagātnei.

Šāds stāsts balstās nacionālajā identitātē, skaidro šo identitāti, bet skaidrodams to arī maina un

veido.

Tā, lūk, arī ir mana šodienas tema – kas notiek ar Latvijas stāstu, vai tas skan? Un vai nebūtu īstais laiks domāt, kādu stāstu būtu vērts stāstīt.

Mums ir bijuši daudzi stipri stāsti, nu piemēram, 20. gados, kad Čakste un Meierovics klauvēja pie lielvalstu durvīm un prasīja Latvijas atzīšanu – bija stiprais stāsts par to, ka latviešiem ir sava atšķirīga valoda un kultūra, tātad arī tiesības uz savu valsti. Tas bija arguments, lai pārliecinātu pāriniekus, bet vienlaikus arī motivēja latviešus biedroties un attīstīt savu kultūru, (Turpinājums 8.lpp.)

Latviešiem nepieciešama vienotība

Sarmītes Ēlertes runa latviešu centros ASV – Čikāgā, Milvokos, Mineapolē un Sietlā
(no 19. līdz 23. februārim)

(Turpināts no 7. lpp.)

veidot organizācijas un vākt latviešus mājās pēc Pirmā pasaules kara. Beigu beigās tas spiedapasaulesvarenosrēķināties ar mazo tautu. Lūk, tas ir piemērs tam, ko es saucu par Stāstu, tas ir vienkārši izstāstams, tajā ir ietverta ļoti liela enerģija un tajā ir vieta katram tautas pārstāvim. Un katrs no tā var attīstīt savu mazo stāstu.

Bija trimdas stāsts – par brīvo Latviju, kas jāuztur rietumos, ja jau tā ir atņemta dzimtenē, par to, ka tā reiz būs vajadzīga, kad Latvija reiz atkal būs brīva.

Latviešiem padomijā savukārt bija savs stiprais stāsts par savu brīvo valsti, kas mums kādreiz bija. Mēs varējām šai stāstā spītīgi atsperties, lai pastāvētu pret pārkrievošanu.

Deviņdesmito gadu stiprais stāsts bija – mums jāietek NATO un ES, tikai tas garantē iespēju Latvijai ilglaicīgi pastāvēt. Stāsts par noenkurošanas rietumu pasaulē beidzās 2004. gadā. Līdz tam patiesībā sniedzās LTF laikā noteiktais vērtību vektors.

Pēc tam mēs balsojām par labklājību, bet labklājība, kā zināms, ātri nāk un ātri zūd. Un nekāda īpaša stāsta tur nebija.

Tieši krīze neželīgi tieši atklāja, to, ka mums nav lielā stāsta, kas saliedē, apvieno, rāda virzību.

Krīze Latvijā ir lielais atjēgšanās laiks. Tā spiež nopietni analizēt, kā tas varēja notikt, ka mēs esam krīzē vismagāk cietusi Eiropas valsts. Tas ir krīzes pozitīvais devums. Un tieši krīze, vismaz man, lika domāt par to nākamo stipro stāstu.

Jau pirms globālā krīze pārvēlās pasaulei, Latvijas tautsaimniecība bija nestabila un ievainojama.

Es tagad ķeršos pie, manuprāt, zīmīgas faktu virknes, es atvainojos tiem, kam tas jau zināms un arī par to, ka būs drusku garlaicīgi.

Pēc 2004. gada Latvija būtībā peldējās naudas straumē – līdz 2007. gadam, triju gadu laikā budžeta izdevumu daļa dubultojās. No 2004. līdz 2007. gadam kopprodukts auga par 10% gadā. Tajā pašā laikā valdība turpināja aizņemties naudu un lēja eļļu ekonomikas pārkaršanas ugunī. Kredītu plūsma koncentrējās tirdzniecībā un nekustamā īpašuma spekulācijās, jo deva ātru un lielu peļņu. Algas auga par 30%-50%, bet darba ražīgums palika viens no zemākajiem Eiropā. Auga pieprasījums pēc importa precēm un to apmaksāja ārvalstu banku kredītu imports. Privātie kredīti apjomi ik gadus auga dubulti. Nodokļi bija augsti darbaspēkam, bet nekādi nekustamā īpašuma spekulācijām un kapitālam.

Rosīga ekstensīva attīstība notika valsts lielo atbildību jomās – veselībā un izglītībā. Kādas Kanadas lielas klinikas ārsts nesen Latvijā mazā lauku slimnīcā apbrīnoja miljonu vērtu vismodernāko diagnostikas aparāturu, kādu viņam Kanadā vēl kādu laiku neredzēt. Tas būtu tā, it kā Latvijā lauku šķūnītī stāvētu nolikta kosmosa raķete.

Latvijā ir ļoti daudz modernas veselības aprūpes tehnoloģijas

un jaunas slimnīcas. Latvijā ir augstākais gultas vietu skaits uz 100 000 iedzīvotājiem – 760 (Igaunijā – 557, Dānijā – 350), Latvijā ir procentuāli lielākais finansējums pacientu aprūpei tieši slimnīcās. Un Latvijā ir sliktākie veselības aprūpes rādītāji reģionā – ar augstu zidaiņu mirstību un tuberkulozi, agru mirstību, īpaši vīriešiem. Latvijā ir viena no augstākajām skolotāju-skolēnu proporcijām reģionā, tātad caurmērā – mazas klases. Kaut arī laikā no 1990. gada līdz 2007. gadam skolēnu skaits ir samazinājies par 28%, skolotāju skaits palika iepriekšējais. Savukārt algas skolotājiem pēc OECD datiem ir pārsteidzoši zemas un neatbilstīgas tai kvalifikācijai, kādu guvis skolotājs. Tātad mums ir pārāk daudz skolotāju, kam pārāk maz maksā. Tas savukārt padara neiespējamu piesaistīt skolai jaunus, spējīgus cilvēkus, kas nodrošinātu kvalitāti.

Latvijā ir viens no augstākajiem studentu skaitiem Eiropā, bet neviena no Latvijas augstskolām nav Eiropas un Austrumeiropas 200-300 labāko augstskolu skaitā. Savukārt igauņiem šajā sarakstā ir divas augstskolas un lietuviem trīs.

Tātad galvenajās valsts atbildības jomās – izglītībā un veselības aprūpē pastāv ekstensīva un pilnīgi ačgārna sistēma: izglītība tiek financēta, lai nodrošinātu ar darbu skolotājus, veselība tiek financēta, lai maksātu algu ārstiem un žēlsirdīgām māsām, augstāko izglītību financē, lai nodrošinātu mācībspēkus.

Un varētu turpināt – valsts pārvalde un politiķi tiek financēti, lai nodrošinātu viņus ar darbu.

Tas ir stāsts par tādu viduvēju izdzīvošanu.

Te kritiski trūkst stāsts par to, ko mēs gribam izdarīt ar savu valsti.

Jā, krīze ir izdarījusi būtiskas korekcijas, atlaisti gandrīz 30% skolotāju, tiek slēgtas slimnīcas, kopprodukts 2009. gadā samazinājies par 18%, mazumtirdzniecība par 30%. Bezdarbs Latvijā – 23%, augstākais ES. Varbūt pats drāma tiskākais skaītis ir šis: 2009. gada laikā 130 000 cilvēku ir pārkāpuši nabadzības sliekšni, tagad Latvijā ir 453 000 cilvēku, kuŗu ienākumi mēnesī uz vienu ģimenes locekli ir mazāk par 90 latiem. Starp-tautiskais izdevums ir 35% no IKP – 7,5 miljardi euru. Lai glābtu *Parex* banku, valsts tieši vai netieši ir atvēlējusi 1 miljardu latu. Palielināti nodokļi, samazināti izdevumi, publiskajā sektorā algas samazinātas par 20%, tas dzen uz leju algas privātajā sektorā un ceļ Latvijas konkurēt-spēju. Pēdējā laikā parādās stabilizācijas pazīmes, kopprodukta kritums ir piebremzēts, ekonomika stabilizējas un nesen Latvijas spēju veikt neželīgas reformas minēja kā piemēru Grieķijai, kas ir šī brīža Eiropas sāpju bērns.

Es minēju kritiskus skaitļus, bet vēl kritiskāki ir skaitļi, kas rāda attiecības starp varu un sabiedrību.

Latvijā 95%grib valsts izde-

mu samazināšanu, jo vairums neuzticas valdībai, bet vienlaikus gaida no valsts – gan vairāk izdevumu sociālajām vajadzībām, gan lai valsts uzņemtos rūpes par individu. Vairākums Latvijā netic demokrātiskai valsts pārvaldei – tas izriet no 82% cilvēku uzskata, ka viņi nekādi nevar ietekmēt valdības darbu (Ziemeļeiropā šādam uzskatam nepiekrīt 50%). 75% uzskata, ka daudzi vai visi politiķi iesaistīti korupcijā (Dānijā tā uzskata 3%). Jā, korupcija Latvijā ir problēma, bet varu jums galvot, ka 75% politiķu nav korumpēti. Šis skaīt-lis pēc būtības nozīmē korupcijas legalizāciju, nevis realitāti, samierināšanos, ka korupcija ir normā-la, tātad attaisnojama arī individuālas izvēles gadījumā. Visi taču dara tā.

Nesen SKDS aptaujā vairāk nekā puse aptaujāto teica, ka Latvijas valsts nav pelnījusi, ka tai maksā nodokļus. Savukārt uz jautājumu, vai citā valstī viņi maksātu nodokļus, vairums atbildēja pozitīvi.

Krīze daudzas lietas atklāj ļoti nepievilcīgā gaismā, tādas, kādas tā ir.

Šīs sabiedrības – varas attiecības saucu par vagaru un kalpu sindromu. Mums ir dziesma „Mēs gribam būt kungi savā dzimtajā zemē”. Bet ne vagars, ne kalps nav Kungs. Kungs izvēlas, nosaka, uzņemas atbildību par savu rīcību. Ne vagars, ne kalps tā isti līdz galam nav ne par ko atbildīgi.

Kad Karvītis lēja eļļu ekonomikas pārkaršanas ugunī, palielinā-dams valsts izdevumus un algas, laikā, kad ekonomikas attīstība skrēja debesīs, vai viņš nesaprata, ko dara? Saprata, bet bija bail. Ja politiķis nejutās kā kungs, kas atbild, bet kā vagars, kam vara ir ierobežota, kam no savējiem bail, kam pārvaldāmā manta sveša un uz laiku tikai nodota pārvaldījumā, tad viņš attiecīgi rīkojas. Neuzticība ir tik augsta, ka politiķiem nav iespējama godīga vienošanās ar tautu. Ir bail iet pie tautas un teikt – mēs nevaram celt algas, valsts iet pretī lieliem satricinājumiem. Tā vietā tauta tiek pirka – ar lielākām algām. Vagars neizturas pret valsti kā kungs, viņš to nepārvalda, viņš to lieto

Kalps arī nav kungs. Viņš vagaru, saprotams, ienīst, jo tas taču tomēr tā kā kungs, bet pats par kungu tapt negrib, jo tad nevarēs paģērēt, lai par viņu gādā. Tad būtu pašam jāuzņemas atbildība.

Krīzes dziļumā patiesībā bija sajūta, ka cilvēki apšauba, vai latvieši ir nobrieduši demokrātiski pārvaldīt savu valsti. Tiešām bija sajūta, ka cilvēki apšauba savas tautas suverēnās spējas pārvaldīt savu valsti.

Tāpēc tik svarīgas būs šīs vēlēšanas. Vai nu turpināsies kā līdz šim, vai arī ir jānāk jaunajam lielajam stāstam, kas dod virzību.

Mana pārliecība ir, ka tam ir jābūt stāstam par Latviju kā modernu, nacionālu, demokrātisku un eiropisku valsti. Paš-apzinīgu un konkurētspējīgu

XXI gs. Latviju.

Uzstādīt šādu uzdevumu nozīmē ietekmēt nacionālo identitāti un man šķiet to ir svarīgi darīt. Jo nacionālā identitāte nav kas dabiski dots, tā ir konstrukcija, tā tiek konstruēta, radīta politisku, sabiedrisku, kulturālu apsvērumu dēļ.

Nesen runājot kādā Igaunijas augstskolā, Igaunijas prezidents Tomass Hendriks Ilvess atgādāja, ka 20. gados runāja par četrām Baltijas valstīm, un četras tās vairs nav tikai tāpēc, ka Somija palika citā dzelzs priekš-kara pusē. Tagad tā ir attīstījusi savu Ziemeļvalsts identitāti. Ilvess saka: „Tāpat tagad mūs neviens nevar apturēt, ja mēs vēlamies sev radīt identitāti, kas būtu ciešāka par XX gs jau novecojušo un visai pavisā identitāti”. Atkārtoti runājot par Igauniju kā ziemeļvalsti, Igaunijas divi prezidenti: Lenards Meri un Tomass Hendriks Ilvess ir devuši izcilu ieguldījumu igauņu pēcpadomju identitātes konstruēšanā. Šie divi igauņu lideri stāstīja savai tautai, ka igauņi ir maza sekmīga, reformspējīga ziemeļvalsts, tad vēl piebilda, ka tā ir informatikas tīģeris utt. Šķiet, igauņi tam pamazām noticēja un atbilstīgi sāka uzvesties. Runājot ar jebkuru igauņu jūs dzirdēsiet, cik ātri viņi attīstās un cik tālu viņi ir priekšā latviešiem, pat ja tas nav taisnība.

Stāsts par moderno XXI gs Latviju vēl nav sāks stāstīt. Bet ir pēdējais laiks.

Tāpēc ir vērts veidot Vienotību – trīs partiju (JL, PS, SCP) apvienību, kuŗai pievienotos vēl ceturtie – pilsoniskās sabiedrības pārstāvji. Jaunais Latvijas stāsts prasīs apvienot intelektuālos spēkus, visus iespējamus resursus.

Es tagad gribu dot savu skatu uz nākamajām vēlēšanām. Tajās būs trīs lieli bloki: 1. Oligarchu partijas: Lembergs, Šķēle, Šlesers. Tās nevar piedāvāt XXI gs. Latviju, jo valsti lieto, lai uz tās rēķina peļni.

To nevar prokremliskais Saskaņas centrs, kas noslēdzis līgumu ar Putina „Vienoti Krievijai”. Šo Krievijas partiju pēdējais PSRS prezidents ir nosaucis par visliktāko komunistu partijas atdarinājumu. Un – no Krievijas nāk imperiskās vēsmas, nevis modernitāte. Kopš 2008. gada 7. augusta, kad Krievija iebruka kaimiņvalsts Gruzijas teritorijā, vairs nav spēkā pēc aukstā kara pasaules drošības izkārtojums, apstiprināts Parīzes chartā 90. gadu sākumā arī ar Krievijas parakstu. Tas noēca, ka katrai valstij ir tiesības uz vienlīdzīgu drošību, tiesības izvēlēties sabiedrotos un alianses un ka ietekmes sfairas vairs nav spēkā. Vienīgais iemesls, kāpēc Krievija iebruka Gruzijā un joprojām okupē 20% tās teritorijas, bija tas, ka Gruzija gribēja kļūt par NATO dalībvalsti, rietumu sastāvdaļu. Rons Asmuss, NATO plašināšanās arhitekts Klintonas administrācijā nesen iznākušajā grāmatā apraksta tās augusta dienas valsts departamentā. Amerikāņiem nebija informācijas, kādi ir krievu nodomi, vai viņi ies uz Tbilisi, vai gāzīs Saakašvili valdību. Un viņi arī apsprieda, vai gadījumā krievi negatavojas iebrukt Baltijā. Krievi grib būt reģionāls centrs, viņi grib mazināt cita reģionāla

centra – ES nozīmi, vislabāk to darīt, ja viņiem ir balss ES un NATO. Ja Saskaņas centrs uzvarēs, tā būs ne tikai Latvijas, bet arī ES un NATO problēma.

Vienotība, ja tai izdosies piesaistīt pilsoniskās sabiedrības intelektu un uzticību, manuprāt, spēj piedāvāt šo XXI gs stāstu.

Vienotības prioritātes ir:

1. Godīga politika, efektīva valsts pārvalde

2. Eksportskā prioritāte izaugsmei un importa aizstāšana ar pašmāju produkciju, bet nodrošinot to brīvā sacensībā, bez protekcjonisma, kāpinot darba ražīgumu.

3. Rietumu izvēle, integrācija rietumu drošības, saimnieciskajās, informācijas, sociālajās struktūrās

4. Nacionāla valsts, kur integrācijas pamats ir latviskā kultūrtelpa un kodols – latviešu valoda. Un kas ir atvērta visu tautību latviešiem. Jo tieši šādi jaunie latvieši, kas publiskajā telpā pastāvētu par savu piederību Latvijai, mums trūkst. Kaut tādi ir, bet bieži atgrūsti 19. gs. vai padomjulaiklīmeņnacionālisma dēļ. Mums ir sava valsts – ir jābūt jaunam progresīvam, valstiskam nacionālismam.

5. Izglītība, veselība, ar pasaules līmeņa vidusskolām un slimnīcām rajoncentros un pieejamību visiem, neatkarīgi no bagātības un dzīvesvietas.

Par XXI gadsimta moderno Latviju mums jādomā ar steigu. Globālo pasauli tikai uz mirkli piebremzēja pasaules ekonomiskā krīze, tā turpināsies. Globalizācija mazina atšķirības starp reģioniem, Eiropa un atrašanās Eiropā vairs nav garantija labklājībai. Robežas starp globalizācijas vinnētājiem un zaudētājiem vairs nebūs ģeogrāfiskas kā 19. gadsimtā. Tās tiks vilktas vienas sabiedrības iekšienē starp tiem, kuŗi mēcēs apieties ar globalizāciju un lietot tās priekšrocības un augļus un tiem, kuŗi paliks zem šīs neredzamās šķirtnes.

Latvija ir maza un aptverama, mums jādara viss iespējamais, lai Latvijas cilvēkiem iedotu XXI gs mākas un prasmes.

Manis minētā kādreizējā cariskās Krievijas aukstā nomale Somija ir spējis izveidot pasaules labāko izglītības sistēmu, kas nodrošina, ka visā Somijā, jebkuŗā skolā somu bērniem tiek piedāvāta vienādi augsta līmeņa izglītība. Tam ir jābūt mūsu mērķim.

Latvijai tuvākajos gados kritiski trūks resursi. Budžeta samazinājumi ir ārkārtēji, nākamajos divos gados budžets vēl būs jāsamazina par 800 000 miljoniem latu. Vienīgā Latvijas iespēja ir reformas, kas koncentrē resursus, uz kvalitāti, kas rajonu centros koncentrē vidusskolas ar pasaules līmeņa izglītību, kas panāk pasaules līmeņa programmas Latvijas augstskolās, kas nodrošina to tramplīnu modernitātē.

Latvijai šobrīd visvairāk ir vajadzīgs Stiprais stāsts un Pilsoniskais ideālisms, lai labāk sadarbotos savā starpā un labāk pārvaldītu savu valsti. Latvija mums ir nodota lietošanā uz īsu brīdi. Mums Latvijas valsti jāatstāj nākamajām paaudzēm labā kārtībā. Tā vēl daudziem pēc mums būs vajadzīga.

JAUNUMI LATVIJAS POLĪTIKĀ

Valsts prezidents Ukrainā

Valsts prezidents Valdis Zatlers 24. un 25. februārī uzturējās darba vizītē Kijevā. Prezidents piedalījās jaunievēlētā Ukrainas prezidenta Viktora Janukoviča inaugurācijas ceremonijā Ukrainas parlamentā, kā arī vēlāk rīkotajā pieņemšanā Eiropas namā par godu šim notikumam.

V. Janukoviča inaugurācijas laikā Latvijas prezidents apsveica jauno Ukrainas prezidentu par stāšanos amatā. Abi prezidenti vienojās stiprināt Latvijas un Ukrainas attiecības. Divpusējās tikšanās laikā tika pārrunāta abu valstu sadarbība ekonomikā, kā arī sadarbība ar Ukrainu Eiropas Savienības ietvaros. Latvijas prezidents uzaicināja V. Janukoviču vizītē uz Latviju, Ukrainas prezidents uzaicinājumu pieņēma.

Iebildumi pret 4. maija pārdēvēšanu

Līdz šim 4. maijs svinēts kā Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena. Valsts prezidents Valdis Zatlers ierosinājis 4. maiju pārdēvēt par Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienu.

Ideju 4. maija svētku dienu pārdēvēt ikvienam saprotamā, simboliskā, Neatkarības deklarācijas mērķi atspoguļotajā un kodolīgākā nosaukumā ierosināja Latvijas Tautas frontes pārstāvji. Svētku nosaukuma maiņu apsprieda arī Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas 20. gadadienas svētku organizēšanai izveidotā Goda komiteja.

Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija, izskatot Valsts prezidenta ierosinājumu pārdēvēt 4. maiju par Latvijas Re-

publikas Neatkarības atjaunošanas dienu, nesteidza atbalstīt šo priekšlikumu un nolēma uzklaut arī tā laika Augstākās padomes deputātu viedokli.

Diskusijas dalībnieki, tostarp cilvēki, kuŗi piedalījušies Neatkarības deklarācijas teksta sagatavošanā, vairākkārt uzsvēra, ka Valsts prezidenta piedāvātais nosaukums "Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena" precīzi neatbilst tās dienas notikumiem un ir juridiski neprecīzs. Deklarācijas pieņemšana bija tikai ceļa sākums, kas noveda pie galvenā mērķa - faktiskās neatkarības atjaunošanas. Savukārt Valsts prezidenta ierosinājuma aizstāvji akcentēja šīs dienas simbolisko nozīmi un norādīja, ka pašreizējais 4. maija svētku nosaukums tikai atspoguļo tā laika notikumus, bet neizsaka to būtību.

Saeimas Juridiskā biroja vadītājs Gunārs Kusiņš aicināja deputātus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas 4. maija notikumus vērtēt loģiskā secībā un kopsakarībā ar citām Latvijai nozīmīgām dienām: 1918. gada 18. novembri - Latvijas Republikas proklamēšanas dienu un 1991. gada 21. augustu - dienu, kad faktiski atjaunota Latvijas neatkarība. Pat ja drīzumā vēl neizdosies vienoties par 4. maija pārdēvēšanu, tas nemainīs šīs dienas nozīmi tautas apziņā.

Šogad aprit 20 gadi kopš Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas. 1990. gada 4. maijā 134 no 201 Augstākās padomes deputāta pieņēma deklarāciju "Par Latvijas Republikas neatkarības atjauno-

šanu" un noteica valsts varas *de facto* atjaunošanai pārejas periodu, kas beidzās ar Latvijas Republikas 5. Saeimas sasaukšanu. Par to tika informēta toreizējās PSRS un citu pasaules valstu un tautu vadība.

Partijas Sabiedrība citai politikai (SCP) kopsapulces dalībnieki

nobalsoja par SCP dalību toposajā apvienībā *Vienotība*. Dalībai kopsapulcē bija reģistrējušies 304 darbinieki. Savukārt balsojumā par dalību apvienībā piedalījās 225 biedri, par balsoja 213 biedri, pret -12.

Par apvienības *Vienotība* veidošanu paziņoja partijas *Pilsoniskā savienība*, *Jaunais laiks* un *SCP*. *JL* un *PS* biedri par dalību apvienībā ir jau nobalsojuši. *Vienotības* dibināšanas kongress notiks šā gada 6. martā. *SCP* valdes locekle Karina Korna kopsapulces dalībniekus iepazīstināja ar apvienības *Vienotība* programmas vadlīnijām. Korna norādīja, ka ir jautājumi, kuŗos *SCP*, *JL* un *PS* uzstādījumi būtiski atšķirušies, tāpēc programmas vadlīniju izstrādāšana bijis sarežģīts process.

Programmas nosaukums būs "Latvijas cilvēkiem un valstij", un tajā būs sešas sadaļas. Programmā tiksot uzsvērts, ka viens no 10. Saeimas galvenajiem mērķiem būs atjaunot cilvēku ticību sev, valstij un demokratijai. Partiju programmā tiks iekļauts arī jautājums par partiju finansēšanu no valsts budžeta, jo tas *Vienotības* skatījumā ļaus samazināt lielo ziedotāju ietekmi uz politiku.

SCP valdes loceklis Artis Pabriks kopsapulces dalībniekiem videofilmējumā norādīja, ka partijas biedriem jāizlemj, vai viņi ir spējīgi piedāvāt alternatīvu pašreizējai oligarchu pārvaldītajai valstij. Fabrika ieskatā 10. Saeimas vēlēšanās būs trīs politiskie bloki, kuŗi saņems samērā daudz balsu. Pirmajā blokā ir tās partijas, kuŗas jau tagad atrodas pie varas un "iet oligarchu pavadā". Otrs bloks būšot *Saskaņas centrs*, trešais bloks, kas iegūs ļoti daudz balsu, ir *Vienotība*, prognozēja Pabriks.

Kas ir 4.ATA?

Kas ir Ceturtās Atmosfēras tautas armija (4.ATA)? Par to savu viedokli paudis pieredzējis Latvijas telekomunikāciju un *IT* (Information Technology) nozares žurnālists Juris Kaža.

Neviens neko īsti nezina, bet žurnālista minējums liek domāt, ka tie ir sava veida nacionālie kibernetiņi. Lai gan 4.ATA strādā ar kibernetistu un tiešās rīcības (*direct action*) metodēm (tas ir, rīkojas pret netaisnību un neēdībām, nerēķinoties ar likuma formālītātēm), anarchisti viņi nav. Šķiet, ka 4.ATA runas cilvēks tomēr tic valstij un iespējam šīs valsts - Latvijas valsts varu iegrožot, reformēt un padarīt taisnīgu.

Neo retorikā parādās 4. maija (1990. gadā) un 18. novembra (1918. gadā) Latvijas salīdzinājums. No vienas puses, tas ir smelts no labēji nacionāla, pat nacionālradiķālās pozīcijās dzirdēta pretnostatījuma, kuŗa pamatā ir argumenti, ka 1990. gadā

iesāktai Latvijas neatkarības atjaunošanai trūkst leģitimitātes un šodienas Latvija ir tikai "4. maija republika", ko radījuši čekisti, oligarchi, zagļi, nelieši dažādos šī argumenta griezumos. "Īstā Latvija" esot tikai un vienīgi 18. novembrī dibinātā republika.

Otra interpretācija - 4.ATA vēlas likvidēt iespējami daudz korumpētā un neēdzigā, kas raksturo to Latviju, kuŗa radusies pēdējo 20 gadu procesu gaitā, šodienas valsti negatīvi pretstatot "Latvijas laika" Latvijai. Viņiem 18. novembra Latvija ir ideāls un etalons, pēc kā tiekties.

Tātad ko īsti 4.ATA var piedāvāt Latvijas politisko cīņu, strīdu, konkurences un, iespējams, visprecīzāk - balagāna - saturam? Daļēji apstrādātus, līdz šim slēptus datus par to, kā tiek izmantota piespiedu kārtā atņemtā nodokļu maksātāju nauda (valsts un pašvaldību iestāžu un uzņēmumu algas un tēriņi). Iespējams, ka būs arī dati par to, kā tiek izmantota samaksa par precēm un pakalpojumiem, ko saņemam no privātiem un pusprivātiem uzņēmumiem. Proti, vai lats, ko maksājam lielveikalā pēc preces pašizmaksas, aizplūst tālāk kā saprātīga un taisnīga samaksa par darbu, kas rada pievienoto vērtību un nodrošina efektivitāti? Tomēr ar šādiem "plikiem" datiem būs

jāprot rīkoties un tos analizēt.

Vēl vairāk analitisku spēju prasīs datu publicēšana, kas varētu liecināt par amatpersonu, to tuvinieku un darījumu partneru saitēm un no tām izrietošām sekām un secinājumiem. Kam, piemēram, ir doti dažu amatpersonu dāsnie aizdevumi un kuŗiem (ja tās nav bankas) šīs amatpersonas ir personiski parādā? Ko varam secināt, ja politiķis A ir aizdevis tūkstošiem latu (un kur tie iegūti?) radniekam plencim, bet politiķe B ir parādā tūkstošus kādam šaubīgam uzņēmējam?

Te nepietiks ar 4.ATA solīto no VID iegūto datu pirmaprādi. Varbūt jāsauc palīgā kāds sabiedriski ekonomisko tīklu analīzes speciālists, kaut vai ASV latvietis Valdis Krebs. Lietojot savas analītiskās metodes, viņš pēc 2001. gada 11. septembra pierādīja, ka pēc publiskās informācijas, kas pirms terrora akta bija pieejama par personām, kuŗas piedalījās terrora aktā, varēja skaidri redzēt, ka tiek gatavots kas nelabs.

Katrā ziņā 4.ATA, lai kāda ir viņu politiskā pārliecība (anarchismu viņiem var piedēvēt par izteicieniem, ka viņi apkaņošot korupciju, ar ko saistītas visas partijas), padarīs šo 2010. gada vēlēšanu procesu daudz jautrāku. Vai tas ko būtiski mainīs - redzēsim.

Ziņas sakopojis P. Karlsons

NEDĒĻAS NOTIKUMU CHRONIKA

Valsts prezidents Valdis Zatlers

intervijā Latvijas Radio skaidroja savu pozīciju par dalību 9. maija svinībās Maskavā. Latvijas traģēdija sākās 1940. gada 17. jūnijā, kad PSRS okupēja Latviju, bet 9. maija svinībās pieminēs Otrā pasaules karā ierauto visu pušu kritušos kaŗavīrus. Otrā pasaules karu sāka diktatori, un viņi ir atbildīgi par notikušo. Savukārt visu pušu kaŗavīri un civiliedzīvotāji bija upuri. Zatlers uzsvēra - kaut arī Maskavā 9. maijā paredzēts ielās izkārt PSRS diktatora Staļina portretus, "Staļinu mēs nekad nevarēsim godināt".

Saeimas priekšsēža biedres Solvitas Āboltiņas saruna ar Vācijas Federatīvās Republikas vēstnieku Latvijas Republikā Detlefu Veigelu, kas bija ieradies atvadu vizītē, apliecināja, ka Latvijas un Vācijas pašreizējās attiecības ir lieliskas, turklāt aktīva sadarbība izveidojusies arī starp abu valstu parlamentiem.

Aizsardzības ministrs Imants Lieģis atzinis, ka Nacionālo bruņoto spēku Gaisa spēku amatpersonas ilgākā laika posmā izšķērdējušas līdzekļus un viltojušas dokumentus. Aizdomās par šo noziegumu pastrādāšanu tiek turēti 11 kaŗavīri. Nauda izšķērdēta finansiāla labuma gūšanai.

Lielu interesi Latvijas sabiedrībā izraisījusi apgādā „Jumava” iznākusi Baibas Šabertes grāmata "Laujiet man runāt!" par Herbertu Cukuru. Autore ieskatā grāmata varētu dot kādu motivāciju profesionāliem vēsturniekiem beidzot izvērtēt, kas bijis šis dažādās aprindās diametrāli pretēji vērtējams cilvēks. Herberts Cukurs bija leģendārs lidotājs, kas vācu okupācijas laikā kompromitēja savu vārdu, saistoties ar bēdīgi slavēto "Arāja komandu".

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieka Andŗa Dzeņa ieskatā policija ir gatava gan 16. marta sarīkojumiem, gan NATO sanāksmei. Leģionāru piemiņas dienai jau pieteikti trīs pasākumi, un tajos piedalīsies cilvēki, kas pārstāv dažādu viedokļu grupas. Svarīgi, lai savu viedokli varētu izteikt visi, tāpēc policija nodrošinās kārtību, un cilvēkiem tāda iespēja būs.

Dabas un vides aizsardzības organizācijas izvēlējušas 2010. gada Latvijas dabas simbolus. Par gada dzīvnieku atzīts ūdrs, par gada putnu - mednis, gada kukaini - parastais skudrulis, par gada bezmugurkaulnieku - vasaras vairogvēzis. Šā gada zivs ir vēdzele, gada gliemis - iesārtais mitrgliemezis, gada koks - purva vaivariņš, gada augs - ziemeļu linneja, gada sēne - zarainā dižadatene, gada ķērpis - kārpainā peltigera, gada ģeoloģiskais objekts - Virsaišu ūdenskritums.

Eirovīzijas konkursa finālā Ventpili uzvarēja dziedātāja Aisha (Aija Andrejeva) ar Jāņa Lūsēna un Guntara Rača dziesmu *What for?* (*Only Mr God Knows Why*). Viņa pārstāvēs Latviju starptautiskajā Eurovīzijas dziesmu konkursā Oslo. Skatītāji un žūrija dziesmas sarindoja šādā secībā: 1. Aisha *What for?* (*Only Mr.God Knows Why*), 2. Ivo Grīnsniņš-Grišlis *Because I Love You*, 3. Dons *My Religion Is Freedom*. Ekspertu ieskatā ar Aishas starpniecību uz Oslo tiek sūtīts vēstījums par to, kā šeit jūtas sievietē.

LETA
nacionālā ziņu aģentūra

Sāc rītu ar Preses apskatu!

- ◀ Latvijas preses publikāciju anotācijas
- ◀ jaunākās valūtas un laika ziņas
- ◀ nozīmīgākie dienas notikumi
- ◀ šodienas jubilāri

Apskatu Jums izdevīgā veidā - internetā vai e-pastā piegādāsim katru darba dienu līdz plkst. 9:00

Vairāk par pakalpojumu vari uzzināt: www.leta.lv
LETA, tālr.: +371 67222509, e-pasts: marketing@leta.lv

LAIKU UN VIETU MIJĀS

Krievija neziņā

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

Aprindās, kam Krievijā ir teikšana, valda zināms apjukums, var pat teikt - neziņa. Prezidents Medvedevs sludina nez kādu modernizāciju, neprecizējot, kā tas īsā laikā izdarāms, kamēr premjērministrs Putins tiecas saglabāt sava kādreizējā darba devēja - tā dēvēto *organu* (čekas) svaru un nozīmi valsts pārvaldē.

Imperiski noskaņotais militārais eksperts, Ģeopolitisko problēmu akadēmijas viceprezidents Konstantīns Sivkovs portālā www.rus.ru kurina bailu psihozi: viņš ārkārtīgi nobažījies - sak, kā lai Krievija reaģē, ja ASV īstenos savu nodomu un izvietos pretraķešu bāzes Bulgārijā un Rumānijā? Sivkovs piemetina, ka jau tagad amerikāņi Bulgārijā iekārtojušies četrās militārās bāzēs - tur, kur pirms 20 gadiem bija izvietoti padomju militārie objekti. Šī ASV "nekaunība" Melnās jūras rietumu piekrastē ērcina Sivkovu.

Viņaprāt Krievijai vajadzētu "atbildēt", pagarinot savu *Iskander-M* tipa raķešu "darbības distancē" vismaz līdz 500 kilometriem.

Taču Sivkovs netic, ka pašrei-

zējie Krievijas vartuņi, kas balstās uz oligarchu klanu un nespēj aizstāvēt valsts intereses, varētu efektīvi rīkoties pēc principa *dots pret dotu*.

ASV patlaban esot amerikāņu tautas (!) un visas pasaules galvenais ienaidnieks, apgalvo Konstantīns Sivkovs un brīdina: Krievijai atliek vienīgi izvēle - vai nu padoties un zaudēt savu suverēnitāti, vai dot pienācīgu atbildi militāri tehniskajiem izaicinājumiem.

Kamēr Sivkovs ērcina ASV nodoms izvietot pretraķešu bāzes Rumānijā un Bulgārijā, portālā www.rian.ru (ziņu aģentūra *Novosti*) lasāmi dati, kas liecina, ka Krievijai vēl papildināt kara bazu ne tikai t.s. tuvējās ārmēs, bet arī mazliet tālāk: Azerbaidžānā atrodas Gabalas radiolokators (lielākais pasaulē), kas sedz, t.i., novēro Irānas, Irakas, Turcijas, Pakistānas, Ķīnas, Indijas un pat Austrālijas teritoriju, daļēji arī Afriku. Runa ir par 17 stāvu ēku (augstums 87 metri). Šo objektu Krievija ir, maksājot Azerbaidžānai 7 miljonus dolāru gadā. Armēnijā Krievijas rīcībā ir bāze Gimri (bij. Ļeņinakana), kur izvietota 127. motorizētā strēlnieku divīzija, kuņas uzdevums ir "pieseigt Krievijas dienvidu flangu" un līdztekus

"aizsargāt Armēniju". Baltkrievijā Kremlis uztur vairākas bāzes, tostarp radiolokatoru Baranoviču apkaimē. Kazachstānā Krievija ir septiņus milzu objektus, pirmām kārtām slaveno Baikouras kosmodromu, Kirgizijā piecus, tostarp aviācijas bāzi *Kant*. Tadžikistānā - 201. kara bāzi trijos novietojumos, Ukrainā - Krievijas Melnās jūras kara flotes bāzi Sevastopolē (uz 20 gadiem). Un beidzot Sirijā, kur Krievijas rīcībā ir kara flotes bāze Tartusas ostā. Tas sagādā zināmas rūpes gan ASV 6. flotei Vidusjūrā, gan Izraēlai.

Tātad, runājot klasiķa Gogoļa vārdiem, Krievijai "ir vēl pulveris pulvernicās". Un tomēr zvērinātie lielkrievu šovinisti šausminās: paredzēts, ka Maskavas Sarkanajā laukumā š. g. 9. maija parādē piedalīsies ne tikai Krievijas kara spēka kolonna, bet arī ASV, Anglijas un Francijas karavīru grupas, simbolizējot kādreizējo t.s. antihitlerisko koalīciju, un tā nu būšot, portālā www.duel.ru vaimanā Vladimirs Karpecs, **īsta okupācija!** Jo šie ielūgtie karavīri pārstāv NATO dalībvalstis, kas **uzvarēja** aukstajā karā **pret Padomju Savienību...**

Kamēr Vladimirs Karpecs šausminās, pareizticīgie baznīcnieki un FSB (čeka) **rikojas:**

Krievijas ziemeļrietumos - Archangelskā, Aleksandra Nevska katedrālē, notika dievkalpojums un tika svētīta zeme, kas atvesta no Brestas cietokšņa (ko varonīgi aizstāvēja padomju robežsargi 1941. gada 22. jūnijā). Šo "svētīto" zemi nodos īpašai stafetei, kuņas dalībnieki - ar FSB robežsardzes atbalstu - pacentīsies to izbārstīt gar sabrukušās PSRS robežu - arī gar "padomju Vidusāzijas, padomju Aizkaukaza, padomju **Pribaltikas**" (Baltijas) ārējām robežām. Jo, teikts portālā www.pravoslavije.nord.ru, tās esot **Krievijas vēsturiskās robežas:** "Gadsimtu gaitā krievu tauta, Baznīca un valsts roku rokā izveidoja Dižo Pareizticīgo Lielvalsti", un šī Uzvaras stafete "aicināta garīgi svētīt Tēvzemes vēsturiskās robežas, simbolizējot Krievijas vienotību un neaizskāramību".

Kā šī provokatoriskā stafete atbalsosies, teiksim, Tiflisā un Rīgā? Vai "svētītās zemes" bārstītajiem ļaus mājoties un apstāigāt svešu zemju robežas?

"Vēsturisko" Krieviju, cara imperiju, zināmā mērā pārstāv Romanovu dinastijas atvase, 29 g. v. troņmantnieks - lielkņazs Georgijs, Vācijas ķeizara Vilhelma II mazmazdēls un Krievijas imperatora Aleksandra II

mazmazmazdēls. Patlaban viņš dzīvo Briselē, kur Niķeļa institūtā pārstāv Krievijas korporāciju *Noriļskij nikel* (Noriļskas lēģeros gāja bojā tūkstošiem Gulaga vergu - F.G.). Vārdu sakot, intervijā Maskavas nedēļas laikrakstam *Zavtra* šis troņmantnieks liek saprast: ja monarchistiskais princips atkal būs pieņemams Krievijas tautai un ja viņš tiks aicināts "šai kalpošanai", viņš neatteikšoties. Viņaprāt leģitimas dinastiskas monarchijas ietvaros "valsts galva ir pakļauts vienīgi Dievam" un tādējādi viņš kļūst par "patiesu arbitru, nācijas Tēvu".

Mjā, tēvs un skolotājs: ne jau lielkņazs Georgijs, bet ģenerālisimuss Staļins, kuņas ģimenes - lielformātā - š. g. 9. maijā grieznošot Maskavas prospektus un laukumus, gatves un bulvārus. Tā nolēma Maskavas lielcēkails Lužkovs, jo esot jāatgādina Josifa Visarionoviča Staļina izšķirīgā loma, izcīnot uzvaru Lielajā Tēvijas karā.

Kaut kas nedzirdēts, nūdien. Un Andris Priedītis šai sakarā pamatoti vaicā: **vai Zatlērs brauks?**

Krievija slīgst neziņā: ko godināt, ko atcerēties, ko pieminēt, ko darīt?

Franks Gordons

Vai Robins Huds?

Joprojām attīstās notikumi, par kuriem pirms divām nedēļām rakstīja kolleģe Sallija Benfelde, proti, par datiem, kas nopuldināti no Valsts ieņēmumu dienesta (VID) Elektroniskās datu sistēmas (EDS). Kā zināms, atbildību par šo procesu ir uzņēmusies pirms tam nezināma organizācija - Ceturtās atmodas tautas armija, un tās runasvīrs (vai, iespējams, runassieva) ir persona, kas slēpjas tīmekļa vidē ar segvārdu „Neo”.

Kopš sabiedrībai kļuvis zināms, ka trīs mēnešus (!) kāds ir urķējies pa EDS un lejupielādējis prātam neapņēdami lielu datu daudzumu, Neo ik pa brītiņam kādu no *nospertajiem* dokumentiem laidis apgrozībā. Runa ir par dokumentiem, kuņas redzams, cik saviem darbiniekiem maksā dažādas valsts iestādes. Izrādās, ka, piemēram, Finanču un kapitāla tirgus komisija (FKTK) ir bijusi pat milzīgi dāsna, komisijas vadītāja Irēna Krūmane pērn pelnījusi caurmērā 7100 latu mēnesī. Lieki teikt, ka lielai daļai Latvijas iedzīvotāju tā ir pagalam neaizsniedzama summa, un te diez vai līdzēs I. Krūmanes taisnošanās, ka algas FKTK ir samazinājusi divreiz, turklāt tā nesot valsts nauda, jo komisiju financē finanču iestādes, kuņas tā pārrauga.

Taču tas, ka Neo izplata informāciju par iestādēm, kuņas taupības un budžeta radikālas samazināšanas laikā ir dzīvojušas kā nieres taukos, vienā Latvijas sabiedrības daļā ir radījis domu, ka patiesībā šis cilvēks dara svētīgu darbu, - viņš ir sava veida Robins Huds, jo pārnēstā nozīmē zog no bagātajiem un kaut ko iedod trūcīgajiem. Vai tā būtu atbalstāma doma?

Manuprāt, nē. Pirmām kārtām, ja arī neizdosies atrast Krimināllikumā pantu, kas būtu attiecināms uz personām, kuņas trīs mēnešu garumā ir izmantojušas „caurumu” VID datubāzē, - runa tomēr ir par procesu, kam vajadzētu būt krimināli sodāmam. Neo pats ir stāstījis, cik ļoti pārsteigts viņš bijis, ka varējies netraucēti darboties tik ilgā laika posmā, taču apzinīgs Latvijas pavalstnieks (ja Neo tāds ir) tomēr pēc cauruma atklāšanas sazinātos ar iestādi un par to paziņotu, nevis izmantotu šādu trūkumu, lai savāktu lielu un pēc tam lielāku kaudzi datu. Pareizi par to bija rakstīts biznesa laikrakstā *Dienas Business*, - ja zaglis ir ienācis tavā dzīvoklī, tu taču viņu neuzskatīsi par labāku cilvēku tāpēc, ka viņš ir pievācis tikai mazvērtīgas mantas. Turklāt VID datubāzē glabājas ne jau informācija par algām vien. Katrs nodokļu maksātājs, kuņas gada laikā nodokļus ir pār-

maksājis un tāpēc saņem pārmaksātās summas atmaksu, attiecīgajos dokumentos uzrāda arī savu bankas konta numuru, lai VID zinātu, uz kuriem naudu pārskaitīt. Tas jau ir krietni nopietnāks nekā informācija par to, cik pelna Irēna Krūmane vai jebkušs cits valsts pārstāvis.

Ir arī pāris citu jautājumu. Viens no tiem - par datu drošību Latvijas pārvaldes sistēmā. Ja šāds „caurums” tika pieļauts Valsts ieņēmumu dienestā, tad kur ir teikts, ka tādi paši caurumi nav arī citu valsts iestāžu datubāzēs? Par to, ka dažādo iestāžu elektroniskās sistēmas nav savietojamas, ir runāts jau kopš elektronisko datubāzu pirmsākumiem. Mūsdienās cilvēka dati ir ļoti daudzās virtuālās vides vietās, un gadījums ar VID liek mums par to justies arvien nedrošākiem. Valdība nu ir solījusi, ka tā, protams, protams, ķersies klāt datu drošības pilnveidošanai, bet šis ir mūsu valstī pavismierastais ugunsdzēsības režīms - par problēmām politikāni sāk domāt tikai tad, kad tās jau ir radījušas visai lielu kaitējumu.

Otrs jautājums, par ko nākas domāt, ir atbildība par notikumu. Civilizētā valstī pēc atklājuma, ka veselus trīs mēnešus kāds ir rakņājis pa valsts galvenās nodokļu instances elektronisko sistēmu, acumirkli no darba tiku atlaisti

atbildīgie par attiecīgās sistēmas drošību un droši vien aizkauna amatu pamestu arī iestādes vadītāji, kā arī par to atbildīgie politiķi. Protams, mūsu banānu republikā tāda nojēguma kā politiskā atbildība vispār nav. Savos krēslos joprojām sēž gan VID ģenerāldirektora amata veicēja Neliņa Jezdakova, gan par VID atbildīgais finanču ministrs Einārs Repše. Vērts, starp citu, pieminēt arī tos trīs mēnešus, kad notika datu pumpēšana, - tas bija laiks, kad Repše uzglūzi baltiem diegiem šūtiem pamatiem centās no darba padzīt VID ģenerāldirektoru Dzintaru Jakānu, un ir pilnīgi iespējams, ka aģentūras uzmanība vairāk bijusi pievērsta šim procesam nekā ikdienas darbam, tostarp drošības jomā.

Lasītāji, jādomā, piekritīs, ka šis nu ir gadījums, kad *galvām ir jāriņķo*, it īpaši ja apstiprināsies Neo apgalvojums - „caurums” VID sistēmā radies tāpēc, ka sistēmas izstrādātājiem to ieviest likusi kāda vārdā nenosaukta, bet augsti stāvoša VID amatpersona. Taisnību sakot, man šķiet maz ticams, ka veselus trīs mēnešus kāds pilnīgi nepamanīts varētu rakņāties pa tik nopietnas iestādes datubāzi, ja iestādē nebūtu neviena, kas procesu piesedz. Tas jau liek domāt - vai šis nav viena politiskā spēka mēģinājums iegāzt citu. Diem-

žēl arī tas pie mums nebūtu nekāds pārsteigums.

Un pēdīgi - jājautā arī par valsts drošības instancēm un konkrēti par to, kāpēc vairāku nedēļu garumā tām šķietami nav izdevies konstatēt, kas šis Neo tāds ir un kur viņš vai viņa, vai viņi atrodas. Neo pats šai jautājumā ir izteicies nīrdzīgi - pirms kāda laiciņa viņš izplatīja paziņojumu, ka drīz ieradīsies Latvijā, bet ne jau tiešā lidojumā, un ne jau ar Latvijas aviosabiedrības *air-Baltic* lidmašīnu. Lieki teikt - nav ne mazākās pārlicības, ka šis cilvēks patiešām atrodas ārzemēs. Tīmeklī pēdas slēpt nav grūti, taču gribas cerēt, ka, piemēram, Drošības policijas (DP) un Satversmes aizsardzības biroja (SAB) rīcībā ir rīki, kas to nepieļauj bezgalīgi. Protams, DP un it īpaši SAB par savu darbu mēdz klusēt, un tomēr.

Stāsts par VID un tā datubāzi diemžēl mūsu valstī ir pārāk raksturīgs. Te savienojas process, kas labākajā gadījumā nozīmē nosodāmu nevērtību pret pienākumiem un sliktākajā - apzinātu kaitējumu valstij un tās iedzīvotājiem, ar kārtējo politiķu atteikšanos par jebko uzņemties jebkādu atbildību. Tomēr tas ir kārtējais iemesls, kāpēc tiem, kuņi patlaban mūsu valstī ir pie teikšanas, oktobrī vajadzētu pateikt ardievas. Lai nāk citi.

Kārlis Streips

Kā klājas Latvijas lauksaimniekiem?

LR zemkopības ministrs Jānis Dūklavs sarunājas ar Ligitu Kovtunu

Kāds bija „mantojums”, ko jūs saņēmāt, stājoties zemkopības ministra amatā, un kā raksturosit situāciju Latvijas lauksaimniecībā šobrīd?

Mantojums? Pirmām kārtām – esam piltiesīga Eiropas Savienības dalībvalsts, un uz mūsu valsts lauksaimniecību tas attiecas ļoti lielā mērā. Un varu pārlicināties teikt – Latvijas lauki un zemnieki ir ieguvēji. Mēs no ES saņemam nozīmīgas naudas summas, kas atbilstoši 53 programmām tiek sadalītas Latvijas lauku attīstībai, un tās attiecas kā uz dzīvi laukos, tā arī uz lauksaimniecisko ražošanu. Tostarp ir paredzēti arī finanču līdzekļi, kas ļauj pasargāt lauksaimniecībā šobrīd neizmantojamas zemes no aizaugšanas ar krūmiem, tādējādi saglabājot tās izmantošanai nākotnē.

Protams, nav jau rožaini vien, ir gana daudz problēmu, kas gaida risinājumu turpmākajā laika posmā. Piemēram, Latvija ziemā šobrīd saņem krietni – 3 – 5 reizes – mazāku Eiropas finansējumu nekā ES „vecās” valstis, arī mūsu kaimiņi – Lietuva un Igaunija saņem vairāk. Kāpēc? Šo ES naudas piešķirumu pamatā bija katras valsts lauksaimnieciskās ražošanas vēsture, proti, cik lielas bijušas ražas, cik lieli - izslaukumi utt. Mums, kā izrādās, salīdzinājumā, piemēram, ar Lietuvu un Igauniju bijuši viszemākie rādītāji. Es domāju, ka šie rādītāji tomēr nav precīzi jeb statistika nav precīza. Bija „juku laiki”, un mēs nevaram palauties uz sniegtās informācijas precizitāti. 2013. gadā šie jautājumi tiks pārskatīti, un es ceru, ka šī „vēsture” vairs nebūs nekāds pamats un mums piešķirtie maksājumi kļūs lielāki, pamatojoties uz reāliem rādītājiem. Mums ir arī „domubiedri”, atbalstītāji, kā lēšam, vismaz 18 ES valstīs.

Kā Latvijas valsts atbalsta lauksaimniecības nozari, es domāju, stratēģiskā ziņā?

Zemkopības ministrijas darba grupa aktīvi piedalās valsts stratēģiskā attīstības plāna izveidē, tas top profesora Roberta Kīļa vadībā pie Valsts prezidenta.

Kā veicas atsevišķām lauksaimniecības nozarēm - piena ražošanai, graudkopībai utt.

Piena nozarē ziemā jāsastopas ar vismagākajām problēmām. Atcerēsimies aizvadītā gada akcijas, kad pienu dalīja par velti, lai nebūtu jālej laukā. Jo – piena iepirkuma cena pēkšņi nokrita no 23 santimetriem par litru līdz 8 santimetriem. Drāmatisks kritums. Tagad gan šī cena ir normalizējusies – iepirkuma cena sedz pašizmaksu, un pien-saimnieks pat nedaudz nopelna. Jāteic gan, citu Eiropas valstu vidū mēs nebūtu neesam šai ziņā oriģināli – līdzīgas problēmas ir arī citur. Kā tās risināt? Jāmeklē arvien jauni noieta tirgi, un tādi tiek atrasti. Lai cik tas liktos savādi, piemēram, Latvijas sieru iepērk Itālijā... Līdzīgi ir arī ar graudkopību. Iepirkuma cenas ir kritušas, Latvijā nepatērē visu saražoto, vairāk nekā puse graudu ir jā-

Foto Gunārs Janāitis

Zemkopības ministrijā viesojamies dienā, kad Latvijā noritēja tā sauktā „ēnu diena” - vidusskolu skolēni šo dienu pavada kopā ar kāda uzņēmuma vadītāju vai ministru. Jāņa Dūklava „ēna” bija Aizkraukles ģimnazijas 10. klases skolniece Maija Kuzņecova. Pajautājām, kā viņai šķiet, – vai būt par ministru ir labi un patīkami? „Nezinu, vai labi un patīkami, bet interesanti gan,” - tā mums atbildēja Maija, varbūt pēc gadiem arī ministre

eksportēt. Un „jāspēl” pēc pasaules tirgus noteikumiem: jāseko cenām, pieprasījumam, jāreķinās ar risku. Un jākooperējas, jo 100 – 200 tonnas graudu nevienu iepircēju neinteresē. Ir jākoncentrē raža lielākos daudzumos un kopīgi jāmeklē iespēja pārdot izdevīgāk.

Tirgus - pasaules, ne tikai Eiropas tirgus rēgulē lauksaimniecības produktu cenas, pieprasījums un piedāvājums rēgulē. Ministrija šajos procesos iejaukties nevar un – nedrīkst. Ražotājiem pašiem tirgus jākontrolē. Tā, piemēram, šobrīd labi klājas Latvijas bieteņiem. Mežu un biškopības produktus labi pērk, jo tie ir kvalitatīvi. Bet – ko var zināt, kas notiks nākotnē. Vienīgais, ko var darīt valsts, ir interence, t. i., valsts par noteiktu cenu iepērk kādus produktus, kā tas „piena krīzes” laikā notika ar sviestu un piena pulveri, lai to tālāk nogādātu tirgū. Taču mūsu valsts nav bagāta un šo intervenci nevar atļauties, jo nav naudas.

Savulaik Latvija starptautiskajā tirgū bija slavena ar savu bēkonu. Kārlis Ulmanis paredzēja, ka Latvijas nākotne ir teļos. Kā gaļas audzētājiem klājas šodien?

Nu, piemēram, cūkgaļas ražotāji aizvadītajā gadā sekmīgi darbojās plašajā Krievijas tirgū, – bija labas cenas, labi apjomi. Taču šogad Krievijas, Baltkrievijas un Kazachstānas muitas ūnija pēkšņi vienojās par 40% muitas nodokli līdzšinējo 5% vietā.

Kāpēc?

Es varu tikai minēt – varbūt Krievijā saceltas tik daudzas jaunas cūku kūtiņas, ka viņiem mūsu cūku vairs nevajag. Bet varbūt ir kādi citi, daudz būtiskāki iemesli, kāpēc mūsu piegādes vairs nav svarīgas, varbūt sava loma bijusi valstīm, kas ir liel-

kas par mums, – Polijai, Rumānijai?

Aizvadītā gada nogalē Saeima pieņēma noteikumus par tā saukto košerēto kaušanu. Vai šī specifiskā gaļas ražošanas nozare mūsu valstī ir nozīmīga?

Latvijā ar košerēto kaušanu nodarbojas divi kombināti, un, cik man zināms, tiem ir labi noieta tirgi Skandināvijā. Arī Lietuvā darbojoties daži līdzīgi kombināti. Šis lopu kaušanas veids gan ir tik dārgs un tik specifisks (tur jāizmanto pat īpaši naži un īpašas tehnoloģijas), ka jābūt nodrošinātiem labiem tirgiem, lai ražotāji neciestu zaudējumus un mēs gūtu peļņu.

Un kā ar tiem teļiem?

Ar teļiem ir ļoti labi. Ir attīstīta šķirnes teļu audzēšana, ir labi noieta tirgi NVS valstīs, īpaši Baltkrievijā.

Latvijā tradicionālā lauksaimniecības nozare bijusi arī

linu audzēšana. Esmu lasījusi, ka aktuāla kļūstot kaņepju šķiedru ražošana, – tās esot kvalitatīvākas par linsķiedrām, un audzēt tās spējot pēdīgais sliņķis, jo kaņepes varot gan nopļaut rudenī, gan atstāt uz lauka līdz pavasarim...

Nu...lielu uzplaukumu šai nozarē neparedzu! Šis rūpnieciskās kultūras ir izdevīgi audzēt tikai ļoti, ļoti plašos apjomos (ar pārsimt hektariem nerentējās!), un ir jābūt saviem pārstrādes uzņēmumiem. Šobrīd darbojas viens linu pārstrādes uzņēmums – Rēzeknē.

Nāk prātā Latgale ar zilajiem linu laukiem...Vai mūsu mīļā Latgale atkopjas no sava Eiropā visvairāk atpalikušā reģiona statusa?

Es ieteiktu būt uzmanīgiem ar šādiem apzīmējumiem! Pēdējā laikā Latgalē esmu bijis vairākkārt un redzējis, cik sekmīgi te strādā lauksaimnieki,

protams, ja strādā. Vietām Latgales lauki krāšņumā nemaz neatpaliek no bagātās Kurzemes vai Zemgales laukiem. Jāievēro, ka zemes auglība te ir krietni zemāka nekā citur Latvijā – 40 – 42 balles. Bet latgalieši te iekuļ 50 – 60 centnerus no hektara (salīdzinājumam: stipri auglīgākās zemēs 80 – 90 centnerus). Uzņēmēji un prasīgi lauksaimnieki raksta un iesniedz projektus, saņem Eiropas naudu un veiksmīgi strādā.

Lielais Preiļu siera kombināts taču ir Latgalē, sekmīgi strādā ļoti sadrumstlotā piensaimniecības vidē – pienu savāc no 3000 vietām!

Lai nu ko, bet nekādu pesimismu un pagrimumu Latgalē es nesaskatu.

Kāds ir stāvoklis ar lauksaimniecībā izmantojamo zemi?

No visiem apmēram 200 tūkstošiem hektaru lauksaimniecībā izmantojamās zemes 20% šobrīd netiek izmantoti. Bažas rada tas, ka zemi vēlas pirkt ārzemnieki, jo tā taču ir laba investīcija. Un viņi pērk to blokos pa 100 – 200 ha, pērk labu, perspektīvu zemi. Attīstītājās Eiropas valstīs tāda zeme maksā desmitus tūkstošus, Latvijā to var nopirkt ievērojami lētāk.

Un mežus – vai tos neizpirks?

Nē! Ir likums, kas aizliedz mūsu valsts mežus jebkāda veidā pārdot, arī Latvijas pavalstniekiem ne. Latvijā taču mēdz dēvēt par „Eiropas plaušām”, jo 50% mūsu teritorijas aizņem meži.

Cik no tiem ir privātpašumā, cik pieder valstij?

Puse uz pusi.

Un kā klājas zivsaimniecīkiem?

Viņi apgalvo, ka aizvadītais gads ir bijis pēdējā laikā pats veiksmīgākais, īpaši zivju pārstrādes uzņēmumiem. Ir apgūti labi tirgi Eiropā, ļoti labi tirgi Krievijā un citās NVS valstīs. Lai tikai atkal nenāk kādi negaidīti lēmumi un pārsteigumi!

Kas ir nozīmīgākais, ko vēlaties paveikt savā ministra pilnvaru laikā?

Sakārtot lauksaimniecību valstī tā, lai galvenā persona tajā būtu pats lauksaimnieks.

Foto Imants Urtāns

(Turpinājums no BL Nr. 8)
Anita Liepa

Dāvana Flensburgas noskaņas

Ja mani ceļabiedri nebūtu katoļticīgi un ja man negribētos palepoties ar savas jaunības pilsētas daudzveidību, es arī tagad neiegriezto šajā dievnāmā.

Pie baznīcas durvīm mazs velniņš iekniebj man rokā un, vējam uzpušot, izsmējīgi pačukst: „Ak, nu tu šo pilsētu dēvē par savu! Tev laikam piemirsies, kā toreiz – četrdesmit septītajā – tu no tās aiztīnies. Kālab tad pēcāk rāvēs atpakaļ?” Kaitinoši smīkņādams, viņš parāda man mēli. Tiesa, rāvos jau gan. Lai paciemotos, nevis iestrēgtu uz dzīvi, es domās strīdos mēles rādītājam pretim un ar knipi aizlīdzinu mēteļa piedurknes atlokam pieķērušos sakalūšu žagariņu.

Baznīca ir no jaunākajām, laikam tāpēc ceļvedī nav minēta. Plaša, gaiša, askētiski baltu interjeru. Bez mākslas darbiem, kokgriezumiem, rotājumiem, tikai visaplik telpai katoļu dievnamiem raksturīgās glezņiņas attēlots Kristus Krusta ceļš. Lauris nostaigā gar Krusta ceļu, mēs ar Ivaru paliekam pie durvīm. Mans paredzējums piepildījies: pusgadsimtu atmiņā glabāto aizkustinājumu dienas gaisma, telpas plašums un tukšums vienā mirklī izdēš kā neuzmanīgs dzēšamgumijas vilciens ar mīkstu zīmuli rakstītu vārdu.

Svētā gara ieliņā, redzot seno paziņu – Svētā Gara baznīciņu,

uzvilni silts atkalredzēšanās prieks. Četrdesmit piektā gada vasarā dāņu luterāņu draudze to atvēlēja latviešu bēgļu dievkalpojumiem, kuŗos pulcējās ne vien luterāņi, bet arī katoļi, baptisti, adventisti. Pirms septiņpadsmit gadiem kāda vēstulē drauga atsūtītā ceļvedi minētas šajā baznīcā 1400. gadā gleznotas freskas. Tolaik, kad mācītājs Avotiņš tur vadīja dievkalpojumus un komponists Jānis Medīņš svētku reizēs diriģēja mūsu kori, koristu un baznīcēnu skatieni atkal un atkal vērsās augšup pie diviem šausalīgiem griestu gleznojumiem – ar melnu un sarkanu krāsu uztrieptām spīdināšanas ainām. Korim tuvākajā attēlots zem stieņa

Viens no senajiem namiem

gulošs cilvēks ar pārgrieztu vēderu, bet otrs, stieni griezdam, tin uz tā mocekļa zarnas; otrā gleznojumā attēlota šausīšana. Spriedām, ka tās ir inkvizīcijas soda ainas, uzmlētas ķeceriem par brīdinājumu un biedinājumu. Bet nesen lasīju par kādu Polijas baznīcu, kur līdzīgā stilā attēloti pirmo kristiešu spīdināšanas skati, un sāku šaubīties, vai mūsu pieņēmums bijis pareizs. Lai kā, mani ceļabiedriem tie plafoni jāredz. Strādājot Ceļojumu birojā, nācies tūristus iepazīstināt ar daudziem dažādu zemju dievnamiem, bet neko tamlīdzīgu nekur citur nav gadījies redzēt.

Bet baznīcas durvis ir slēgtas; bija piemirsies, ka luterāņu dievnāmā atvērti tikai dievkalpojuma laikā. Mēs ar Ivaru neesam tikuši līdz stūrim, kad Lauris savā žiglajā gaitā tam ticis jau apkārt un izpētījis, ka baznīcai no Lielās ielas puses līdzās altārim ir otras durvis, un šobrīd tās nav ciet. Pricīgi dodamies iekšā, bet paliekam pie sliekšņa. Altāra priekšā neliels cilvēku pulciņš, šķiet, tur tiek kristīts bērns. Mums pievēršas jautājoši skatieni, esam iztraucējuši nozīmīgu rituālu. Esam pieklājīgi, nevēlamies traucēt, tūdaļ nozūdisim, tikai jāparāda Laurim gleznojumi, diez vai ko līdzīgu viņš vēl kādreiz redzēs. Taču šausmu skati nozuduši, griesti viscaur gaŗlaicīgi balti. Altāra kreisajā pusē

Lielā iela

pie sienas nav arī plaukta ar burinieku. Toties uzradies liels, grezns, sena buru kuģa veidā darināts kroņluksturis. Vēl viens pierādījums tam, ka laiks ir jauns un cits... Mēs klusām izslīdam pa durvīm.

Lielā iela

Grosse Strasse. Bēgļu laikos mēs to dēvējām tikai un vienīgi par Lielo ielu, nezinādami vai neņemdami vērā, ka tāds nosaukums nav ielai visā garumā. Var jau būt, ka divi ielas posmi pie atšķirīgiem nosaukumiem tikuši manas ilgās prombūtnes laikā. Ivars, pētīdams tīmeklī Flensburgas karti, to zinājis, vēl mājās būdams; man tas ir atklājums. Allaž esmu brīnījiesies par Rīgas kungu

ērmīgo iedomu Marijas ielas daļu pārdēvēt par Čaka ielu, kas tautas mutē ieguvusi Čakmarijas nosaukumu. Šķīta, ka otra tik jancīga salikšana pasaulē nav. Nu izrādās – ir tomēr gan! Lielās ielas dienvidu gala nosaukums tagad ir Holm, bet daļa no pretējā gala – Norderstrasse - Ziemeļu iela, ar kuŗu, ja var ticēt kartē rakstītajam, sākas Jaunpilsēta. Tās arhitektūra no Vecpilsētas gan neatšķiras. Tālāk – Ziemeļu rajons. Ja seko rīdiniņu paraugam, visu ielu vienkāršības labad varētu dēvēt par Nordergrossholm Strasse. Diez kuŗš no kuŗa nošpikojis jocīgo ideju – mūsējie no vāciešiem vai vācieši no mūsējiem?

(Turpinājums sekos)

Par jaunu, lai karotu

Raimonds Gunārs Slaidiņš, *Kaŗa gaitu dienasgrāmata 1944-1945*, sagatavota un izdota laikraksta Laiks redakcijā Rīgā 2009. g., 164 lpp.

Vinstonam Čērčilam piedēvē Otrā pasaules kaŗa laikā paustu domu: *They also serve that only sit and wait.* Arī tie, lūk, kalpo, kas tikai sēž un gaida uz pavēli, uz iespēju rīkoties tai kaŗa darbības jomā, kam viņi tiek sagatavoti. Lielā mērā nikšana, gaidīšana, pārceļšana no vienas vietas uz nākamo, mācības un treniņi raksturo Raimonda Slaidiņa kaŗa gaitas no 1944. gada 19. septembra Rīgā līdz Heidelbergas krišanai amerikāņu armijas rokās 1945. gada 30. martā. Būdams par jaunu iesaukšanai Latviešu leģionā, toreiz septiņpadsmitgadīgais cēsnieks Slaidiņš 1944. gada vasarā mobilizēts vācu gaisa spēku palīgos un laikā starp nupat minētajiem datumiem rakstījis dienasgrāmatu, kuŗas oriģināls tagad glabājoties Latvijas Kaŗa muzejā, bet kuŗa 65 gadus pēc pierakstītajiem notikumiem iespēstā veidā kļuvis pieejama jebkuŗam interesentam.

Kaŗa gaitas Slaidiņu vedušas no Rīgas pāri Kurzemei uz Liepāju, tad ar kuģi uz Dancīgu, tālāk uz Egeru Sudetijā un beigās līdz gaisa aizsardzības kuģim tai Reinas upes gabalā, ko mūsdienās visvairāk iecienījuši tūristi, t. i., starp Koblenču un Bādzalcīgu. Uzdevums bija būt gatavībā sašaut rietumu sabiedroto bumbvedējus, kas vēlējās šķērsot Reinu, lai sasniegtu ceļa mērķi kaut kur dziļāk Vācijā. Slaidiņš, protams, bija pavisam sīciņš spēlmanis toreizējos notikumos, bet, kad nu agrākos gadu desmitos pēc kaŗa beigām plašus sējumus par kaŗa norisēm publicējuši valsts viri, ģenerāļi, pulkveži bez sava gala, tad mazā ierindnieciņa atmiņās – tāda, kas pat bija par jaunu, lai karotu „pa īstam”, – ir itin interesanti lasīt. Jo vairāk tāpēc, ka dienasgrāmata izskatās pavisam autentiska, nevis pēckārtā kaut kā uzfiziēta.

Vēcākās paaudzes lasītājiem grāmata sauc atmiņā laikmetu, kuŗu viņi paši piedzīvojuši, bet jaunākus tā ar šo laikmetu iepazīstina. Ar katru jaunu ierakstu tuvāks un pazīstamāks kā savā ziņā tipisks Otrā pasaules kaŗa laika latviešu jaunietis kļūst Raimonds Slaidiņš. „Šeit esam kādi seši vīri,” viņš rakstā. Ieklausieties: ne puisi, ne žargoniskie veči, bet – vīri! Kāda pašapziņa! Kā visi tiņi un kaŗavīri, viņš citur nevirās ne žargonā, ne toreiz izplatīto ģermānismu: ierakstos fīgurē čaļi, fidas un fidiņas, gastūži, friči, kincis, hauptmanis, unterfriers, paika, stammgerichti, štūbe, strādāšanas vietā tur šāns... Viena no mīļākajām nodarbēm brīvajā laikā Slaidiņam ir filmu skatīša-

nās vācu „kinčos”. Par kādu izrādī viņš izsaucas: „Nāvīgi forša, mūzikāla un jautra filma, un vēl krāsaina!” Vakaros tiek iedzerts savs mēriņš alutiņa un vēlāk, Reinas krastos nonākot, arī vins. Uzplaiksni īslaicīga romance ar saimniekmeitu Rozu, bet līdz „štempeļšanās” stadijai, kā vienam no Slaidiņa biedriem, tā nenonāk.

Kā visi tā laika latviešu jaunieši, Slaidiņš ir labs patriots. Kad 6. novembrī Egerā uzpeld baumas, ka Rīga un daļa Vidzemes no bolševikiem atbrīvotas, viņš tās uzskata par atzīmēšanas cienīgām savā dienasgrāmātā. 11. decembrī Šēnbachā uz valodām, ka vācieši Rīgā esot uzspīdinājuši Brīvības pieminekli un Operu, Slaidiņš reaģē ar izsaucienu „Lopi!”

Šāda baumu izplatīšanās tikai rāda, ka ierindniekam iegūstamā informācija par lielajiem kaŗa notikumiem, kas risinās ārpus viņa redzes loka, ir ļoti ierobežota. Lai līdztekus Slaidiņa dienasgrāmatas ierakstiem lasītājs gūtu orientāciju arī par kaŗa lielajiem notikumiem, grāmata iestarpināti pelēki iekrāsoti laukumi ar virsrakstu „Vēstures fakti”. Grūti gan saprast, kāpēc, sākot ar 62. lappusi, vairākums šo faktu, šo kaŗa lielo notikumu atzīmējumu, ir angļu valodā. Vai bija grūtības ar daudzu vietvārdu pareizo latvisko transkripciju? Angļu tekstos daudz pareizrakstības kļūdu, piemēram – Reinas upe, ko angļiski raksta Rhine, vairākkārt rakstīta kā Rheine. Pelēkie laukumi tad gan arī ir vienīgais tumšais moments citādi ļoti baudāmā grāmātā.

Slaidiņa dienasgrāmata vietumis liek pārdomāt, pārvērtēt vienu otru iespaidu, kas par Hitlera Vāciju gadu gaitā veidojies tai paaudzei, kas šai laikā vai nu nebija vēl dzimusi, vai nebija sasniegusi apziņīgu vecumu. Parasti domā, ka hitlerisms Vācijā bijis represīvs, taču kompetents salīdzinājumā ar staļinismu Padomijā, kas tāpat bijis represīvs, taču represiju izpildīšanā bieži vien jucekliģs. Tāpēc nedaudz pārsteidz Slaidiņa 13. janvāra ieraksts, tāpat vēl gandrīz četrus mēnešus pirms kaŗa beigām: unterrichtā, t. i., vakara mācībās, „vadītājs Cīrulis smīnēdams un ar ironisku izteiksmi stāsta par Ādolfa Hitlera personību un par Hitleru kā Eiropas vadoni”. Ja nu nacisti bija nādziģi nāves sodu izpildītāji režīma pretiniekiem pat vēl pēdējās dienās pirms kapitulācijas, vai varēja atļauties par Fireru smaidīt un ironizēt, nebaidoties nodevēja, vēl 1945. gada sākumā? Vai tas bija gudri? Slaidiņa veiksmīgā dezertēšana no gaisa izpalīgiem („Noskaitu īsu lūģšanu, piesaucu sev Dieva palīdzību, tad doos pretim jaunām gaitām”), unformas noslicināšana Nēkāras upē un pārtapšana par civilistu izskatās gandrīz tā kā par vieglu, lai šķīstu patiesa, vai arī Dieva palīdzības iedarbība ir bijusi ļoti ievērojama.

Grāmatas izskaņā Raimonds Slaidiņš pastāsta par savu turpmāko dzīvi. 1949. gadā viņš izceļojis uz ASV, ieguvī arhitekta gradu, apprecējies, ģimēnē piedzimuši divi bērni, daudz ticis ceļots, pieci gadi nostrādāti Saūda Arabijā... Līdzīgs, ar jaunības dienu pieredzi

ļoti asi kontrastējošs dzīves stāsts taču ir tik daudziem latviešiem, kas vēl jaunos gados 1944. gada rudenī atstāja Latviju! Neziņa, nenoteiktība, bezmērķība, pastāvīgs drauds dzīvībai un labklājībai sākuma galā, bet pēc tam strādīga, tomēr arī ērta, droša pilsoniska dzīve.

Grāmata iesākas ar bumbošanu 1944. gada 19. septembrī Rīgā pie Māras diķa, kur gāja bojā 50 – 60 cilvēki, pirmām kārtām jau Gaisa spēku palīgi, bet ar šī tragiskā notikuma 50 gadu atceri Slaidiņa dienasgrāmatai papildus pierakstītais teksts arī beidzas. Šai atcerē radusies doma pie Māras diķa uzstādīt kritušo godināšanai pieminekli. Pieminekļa metu zīmējis pats Slaidiņš, un 161. lappusē viņš arī skatāms foto attēlā pie divus gadus vēlāk atklātā pieminekļa stāvam. Uz pieminekļa lasāms Induļa Kaŗociņa teksts: „1944. gada 19. septembra uzlidojumā šeit kritušajiem Gaisa spēku palīgiem un viņu ciņu biedriem zināmās un nezināmās atdusas vietās.”

Pēcvārdu grāmatai nav rakstījis vairs Slaidiņš, to rakstījis kāds cits. Pēcvārda pēdējā teikumā lasām: „Raimonds Gunārs Slaidiņš miris 2009. gada 19. janvārī Kalifornijā.” Lasītājam, kam šis skumjšais fakts nav bijis zināms, rodas gluži vai šoks: nupat vēl bija iespēja iejusties autora jaunības dienu pasaulē, it kā tā būtu bijusi tepat pirms vakardienas, bet nu jau rakstītājs viņsaule? Sagribas dungot: „Pa kuŗu laiku nosirmoja jūra, Pa kuŗu laiku nosirmoju es?” Vēl dienu pirms vakardienas cilvēks bija par jaunu, lai karotu, un tad kļuva par vecu, lai dzīvotu? *Tempus fugit*, teica senie romieši.

Eduards Silkalns

KĀ KLĀJAS? KAS JAUNS?

Atgriešanās pie lielās mīlestības - operas

Rīgas Pieminekļu aģentūras direktoram **Guntim Gailītim** ziemas mēneši ir radoša darba pilni. Ar sirdi un dvēseli nodevies galvaspilsētas pieminekļu problēmām, 2010. gada pirmajos mēnešos viņš atkal tika ierauts opermākslā.

Gunta pirmā profesija ir mūzikis, taču viņš izstudējis arī par operas režisoru, mācījies pie vecmeistara Jāņa Zariņa un Arnolda Liniņa, iestudējis izrādes gan Latvijas Nacionālajā operā, gan tuvākās un tālākās ārzemēs. Kad mūsu operatētri Guntim Gailītim darba vairs nebija, viņš pieaicās uz amatu Rīgas Pieminek-

ļu aģentūrā un ... tika atzīts par konkursa uzvarētāju. Nu jau vairākus gadus Guntis Gailītis ir šīs aģentūras vadītājs, dedzīgs Rīgas vēstures pētnieks un rūpīgs pagātnes liecību atjaunotājs un kultūras vērtību aizstāvis. Ar viņu ir interesanti pavadīt laiku sarunās, jo gadu gaitā uzkrātā kultūras bagāža un mērķtiecīgi apgūtās zināšanas Guntim Gailītim ļauj norises pagātnē un tagadnē atklāt dziļās kopsakarības. Direktora dedzība un aizrautība pielipusi arī citiem Rīgas pieminekļu aģentūras darbiniekiem.

Taču sirds dziļumos paslēpusies operas mīlestība. Kad pērnā

gada beigās tika saņemts uzaiicinājums no Tartu teātra „Vāne muine” atjaunot tur pirms gadiem iestudēto operas iestudējumu, pieminekļu aģentūras direktors paņēma atvaļinājumu un devās uz Igauniju, lai studentu pilsētā, kurā 140 gadus darbojas valstī vecākais teātris, atkal kļūtu par operas režisoru.

Guntis Gailītis stāsta:

„Tartu, kādreizējā Tērbatā, ir teātris, kurā strādā trīs trupas – operas, baleta un drāmatiskā – un liels simfoniskais orķestris. Izrādes notiek trīs vietās – tā sauktajā Jaunajā teātra namā, tad vēl Vecajā, kādreiz Vācu teātri, un vēl vienā ēkā. Operas izrādes parasti notiek Vecajā teātri, elegantā jūgendstila ēkā pilsētas parka vidū. Zālē ir kādas 400 skatītāju vietas, tā ir ērta un kompakta, ar trīs balkoniem.

Dz. Pučīni operu „Madame Butterfly” iestudēju šai teātri 2004. gadā, tai bija labi panākumi, pilnas skatītāju zāles. Tagad mainījusies teātra vadība, pārlūkots repertuārs un nolemts operas izrādi atjaunot. Mūzikālā vadība nu ir jaunā, bet jau starptautiski atzītā diriģenta Mihkela Kitsona pārziņā, viņš arī diriģēja operas atjaunojumu. Galveno lomu dziedāja Alla Popova no Tallinas, bet Pinkertons bija Oļegs Balašovs no Pēterburgas Marijas teātra, Šarpless – jaunais igauņu baritons Atlans Karpis. Talantīgi, profesionāli labi sagatavoti solisti, mēģinājumi ritēja labā noskaņojumā, strādājām rīta un vakara cēlienā.

Igaunijā sastapos ar izcilu darba organizēšanu, precizitāti un kolleģialitāti. Arī valsts kultūrpolitika kaimiņzemē ir atšķirīga – finansējums teātriem, piemēram, tiek izlīdzināts visas valsts mērogā, lai nebūtu atšķirības starp galvaspilsētas un perifērijas skatuvēm.

„Butterfly” ir ārkārtīgi grūta opera. Ir zināms, ka komponists

Guntis Gailītis

pats to atzinis par savu mīļāko darbu. Tā isti nav kameropera, kaut tieši pārdzīvojuma intimitātes ziņā tas ir visgrūtākais skatuves darbs, kādu es zinu pasaulē operrepertuārā. Atklāt mūzikas skaņas ietēptā pārdzīvojuma niansēs – tas jau ir juveliera darbs.

Tomēr operas saturā nav tikai mīlas stāsts, tas nav tikai skaists verisma darbs, tā zināmā mērā ir arī politiska opera. Ja 19. gadsimta otrā pusē Japānā nebūtu pieņemts likums, ka ārzemniekiem ir tiesības apprecēt vietējās meitenes uz vienu mēnesi, šāds mīlas stāsts nemaz nebūtu iespējams. Pinkertons to izmanto un noorganizē sev patīkamu piedzīvojumu. Savukārt Čo-čo-sana cer saistīties ar izredzēto uz mūžu, būt viņa cienīga. Atmiņā no skaistajiem laimes brīžiem viņas mazajā namiņā glabājas Pinkertona baltais parādes uzvalks un Amerikas karogs. Mūsu iestudējumā operas beigās, kad ir skaidrs – sapņi nepiepildīsies, izlaužas japānietes protests pret

amorāliem politiskiem lēmumiem: viņa norauj svešo karogu un uz tā padara sev galu.

Kopīgi ar izrādes scenografi Anitu Znutiņu vienojamies nekādus īpašus eksperimentus ar verisma operu neveikt. Pučīni ir tā iedziļināties traģiskajā situācijā, tik bagātīgi raksturojis galvenās varones dvēseles vibrācijas, ka mums atliek tikai atklāt to, ko saprotam un dzirdam. Mūzika ir mērķtiecīga un tieša, bet pāris vietās tai ir tik emocionāls lādiņš, ka, pat daudzkārt to dzirdot, atkal un atkal kaklā kāpj kamols.

Operā ir intermeco, kas atdala divus cēlienus. Parasti to vai nu izvītro, vai spēlē pie aizvērtā priekškara. Mūsu izrāde bija divās daļās, līdz ar to intermeco iznāca cēliena vidū. Šo-čo-sana gaida mīloto, līdz pagājusi nakts un uzausis rīts. Mēs šo nakts skatu vizualizējam, parādījam kā galvenās varones sapni, un nakts mistērijā tika iesaistītas visas operas personas.”

Gunta Gailīša operas piedzīvojumi ar to vēl nav beigušies. Pašlaik Latvijas Nacionālajā operā viņš atjauno savu 1996. gada iestudējumu - Dz. Verdi operu „Nabuko”.

„Nabuko” ir īpaša izrāde. Pati opera mūzikā un saturā ir ļoti bagāta, dziļi filozofiska. Atjaunojuma pirmizrāde paredzēta 18. martā, ar titullomu mūsu izcilais baritons Samsons Izjumovs maijā svinēs 60 gadu jubileju. Izrādi diriģēs Aigars Meri, darbība notiks Andra Freiberga lieliskajā scenografijā. Tā ir izrāde, kurā visu izšķir ansamblis. Ja ansamblis ir labs, iestudējums var izdoties.”

Atliek tikai novēlēt veiksmi pirmizrādē. Pēc tam Guntim Gailītim atkal gaida pienākumi Mūzikas akadēmijas operas klasē un darbs Rīgas Pieminekļu aģentūrā.

Gundega Saulīte

Skats no operas "Madame Butterfly" iestudējuma Tartu teātri "Vanemuine", Igaunijā

LU mecenāts Jānis Priedkalns pārdod *Ferrari* un ziedo 100 100 latus studentu atbalstam

2010. gada februārī Dr. Jānis Priedkalns novēlēja Latvijas Universitātei 100 100 latus, lai veicinātu medicīniskās izglītības attīstību Latvijā, atbalstot LU Medicīnas fakultātes studentus, kas iesaistīti neiroloģijas pētījumos, prioritāri neiroendokrinoloģijas nozarē.

Nauda iegūta, pārdodot automašīnu *Ferrari*, ar ko mecenāts piedalījies sacensībās pag. gs. 70. - 80. gados. Līdzekļi tiks izmantoti par neaizskāramo kapitālu Jāņa Priedkalna Medicīnas zinātņu pētniecības fondam. Stipendijas sāks izmaksāt nākamajā akadēmiskajā gadā.

„LU fonds apzinās savu atbildību un patiesi lepojas ar saviem partneriem - gan labvēļiem, gan arī stipendiātiem -, kuri novērtē izglītības nozīmi par garantiju tautas attīstībai un labklājībai! Visi kopā mēs varam sasniegt

lielus mērķus!” saka LU fonda valdes priekšsēdis prof. Ivars Lācis.

Dr. Jānis Priedkalns kļuvis par LU fonda Zelta mecenātu, viņa vārds iegravēts LU mecenātu plāksnē, kas atrodas LU Raiņa bulvārī 19. Kopumā LU lepojas

Jānis Priedkalns

ar 93 mecenātiem, kas atbalstījuši gan studentus, gan izglītības projektus LU.

„Jāni Priedkalnu un LU Medicīnas fakultāti saista ilgu gadu veiksmīga sadarbība un uzticama draudzība. Viņš atbalstīja fakultāti tās atjaunošanas pirmsākumos un ir bijis kopā ar to visus šos gadus. Profesora novēlējums ir lielākā atzinība LU Medicīnas fakultātes līdz šim paveiktajam darbam un nenovērtējams atbalsts topošajiem mediķiem, par ko Jānim Priedkalnam esam no sirds pateicīgi,” uzsvē LU Medicīnas fakultātes dekāne prof. Ingrīda Rumba-Rozenfelde.

Par LU mecenātu Dr. Jāni Priedkalnu

LU mecenāts Dr. Jānis Priedkalns (1934) dzimis Latvijā, taču Otrā pasaules kara laikā, tuvojoties atkārtotai PSRS okupācijai,

Foto: LU Fonds

Jāņa Priedkalna *Ferrari* nu jau citās rokās

atstājis Latviju, mūža lielāko daļu dzīvojis Austrālijā, viņa mājas ir arī Latvijā. Dr. J. Priedkalns, anatoms-histologs-embriologs, bijis profesors vairāku valstu universitātēs, arī Latvijas Universitātē, kā arī ir Latvijas Zināt-

ņu akadēmijas akademiķis.

No 1997. līdz 2001. gadam bijis Latvijas vēstnieks Apvienotajās Nācijās, kā arī 6. Saeimas deputāts un pārstāvis Eiropas Padomē.

Laine Vose

ZIŅAS NO VĪTOLU FONDA

Tikai līdz ar mīlestību

Kad 498. gadā pāvests Gelasijs Romā pasludināja 14. februāri par Svētā Valentīna dienu, viņš nespēja pat iedomāties, ka tā pat pēc pusotra gada tūkstošā tiks svinēta visā pasaulē, aicinot cilvēkus atvērt sirdi vis-svētākajām jūtām - cilvēkmīlestībai.

Diemžēl par pašu Valentīnu mūsdienās ir zināms maz. Stāsta, ka viņš dzīvojis mūsu ēras trešajā gadsimtā senajā Romā, bijis parasts kristiešu mācītājs, jauns, skaists, labsirdīgs un atsaucīgs, aizrāvis ar dabas zinātnēm un medicīnu. Kā bijis patiesībā, iespējams, mēs nekad neuzzināsim, taču viņa neilgajā dzīvē neapšaubāmi bijis pārsteidzoši daudz mīlestības – mīlestība pret Dievu, mīlestība pret meiteni, mīlestība pret cilvēkiem, kuņģim viņš palīdzējis, būdams mācītājs, ārsts un brīnišķīgs cilvēks ar siltu, atsaucīgu dvēseli.

Ne velti arī Vītoli fondā šī diena ir svētki, jo mūsdienās nav daudz vietu, kur vienkopus spēj saplūst tik daudz mīlestības. Un vai nav zīmīgi, ka šajā dienā savus piedziņšanos svētkus svin Vītoli fonda dibinātājs Vilis Vītols, kas pratis ap sevi sapulcināt tik daudz

laimīgu cilvēku - ziedotājus, kuņģus spārno iespēja dalīties ar citiem savā cilvēkmīlestībā, un stipendiātus, kas ir laimīgi, to saņemot?

Mīlestība piešķir jēgu pagājušam laikam, un mīlestība dzīvo vēl ilgi pēc mīlestības - kā dziesmas, kā leģendas, kā izaicinājums visām runām par šīs zemes niecību. Savus un savu mīlo vārdus mūzikas grāmatā Vītoli fonda ziedotāji ir ierakstījuši, dažādu jūtu vadīti, - Bruno Rubess skumjas, atvaidoties no dzīvesbiedres, Jāņa Grāmatiņa cieņa pret saviem vecākiem, Ulža Klauša vēlme savu prieku izdzīvot kopā ar citiem un Jāņa Andersona prasme dalīties savos sasniegumos. Taču viņus un, protams, arī pārējos ziedotājus vieno spēja izjust mīlestību - gan pret savu tēvzemi, gan pret pazīstamiem un gluži svešiem cilvēkiem. Šī prasme no visām dzīvē apgūtamajām ir visgrūtākā, un tādu mīlestību pret citiem spēj izstarot tikai tas, kuņģis pats reiz ir nesavtīgi mīlēts.

Par ko gan citu, ja ne par izcilas cilvēkmīlestības paraugu var dēvēt daudz ziedotāju vēlēšanos atsaukties uz Vītoli fonda aicinājumu pagājušā ga-

da nogalē sniegt atbalstu vēl 136 mazturīgiem, bet centīgiem un talantīgiem jauniešiem, kuņģiem tas bija ļoti nepieciešams, lai turpinātu studijas izvēlētajā augstskolā. Ulža Streipa vārdus: „Šis ir par daudz svarīgs laiks mūsu zemītei, lai kādam trūktu naudas izglītoties,” - sadzirdēja un atsaucās daudzi.

Pirmais - Jānis Grāmatiņš, dibinot vecāku Mirdzas un Alfreda Grāmatiņu piemiņas stipendiju, tad SIA „Apsīte” valdes loceklis Arnis Apsītis, sniedzot atbalstu 10 studentiem, pēc tam fonds saņēma ziņu arī no Birutas un Dzintara Abuliem vēl par vienas stipendijas dibināšanu. Jau novembrī Vītoli fondā viesojās Ināra Reine un Biruta Neimane, kuņģam bija uzticēts nodot Vilimantikas draudzes savāktu ziedojumu Jāņa Degļa piemiņas stipendijai, un Uldis Klaušs, kas savā jubilejā viesiem dāvanu vietā lūdza ziedot stipendijai, un uz gavilnieka lūgumu atsaucās viņa radi un draugi. Pienāca vēstule no Kanādā dzīvojošās Baibas Bredovskas. Būdama testamenta izpildītāja, viņa paziņoja, ka Latvijā tiek dibināta Ēriks Dēzijas Kērgis piemiņas stipendija, kas novēlota Korp! Gaujmaliete aktīvākai studentei, bet šī paša mēneša beigās, atšķirot avīzi *Brīvā Latvija*, varēja

lasīt rakstu „Korporācija Imeria Anglijā zeļ un ziedo,” - Vītoli fondam tas nozīmēja 600 stipendiju. Decembrī tika noslēgts līgums ar apgāda SIA ATĒNA valdes priekšsēdi Pēteri Jankavu par ziedojumu skolotājas Benitas Krēsliņas piemiņas stipendijai, bet Ziemsvētku laiks iezīmējās skumjš - aizsaulē aizgāja ilggadējais fonda draugs un atbalstītājs Brunis Rubess - aizgāja, paliekot savā zemē un uzceļot tiltu pāri Mūžībai, jo viņa bērēs vairāk nekā 100 radi un draugi ziedoja viņa piemiņas stipendijai.

Šis gads sākās ar ziņu, ka papildus jau septiņām Aivara Andersona ģimenes stipendijām dēls Jānis Andersons dibinās vēl divas jaunas stipendijas tēva piemiņai, bet Aivars Slucis līdz ar tagadējiem 12 stipendiatiem vēlas palīdzēt vēl trim jauniešiem. Savukārt Karakasas Latviešu dāmu komiteja nolēma dibināt Latvijā jaunu stipendiju, noguldot komitejas sarūpēto naudu neaizsakaamajā kapitālā, bet ziedotājs Edgars Voļskis parakstīja līgumu par Edgara Voļska ģimenes stipendiju.

Stipendiāti ne tikai iesniedz fondā pārskatus par saviem sasniegumiem mācībās, viņi raksta arī pateicības un mīlestības pilnas vēstules tiem, kas viņiem uzticējušies, - saviem ziedotājiem. SIA „Apsīte” stipendiāta Richarda Krasovska vēstulē lasām: „Jūsu stipendija nav

tikai nauda, tā ir arī drošības sajūta. Esmu sapratis, ka Jūsu ziedojums man nes ne tikai drošības sajūtu. Tas ir solījums Jums un sev. Jūs neesat gluži ceļa rādītājs, jo tāds mēs esam katrs pats sev. Taču Jūs esat kā spoža, uzticama gaisma, kas tumšajā naktī neļauj nomaldīties no pareizā ceļa. Mana apņēmība arī ir augusi, jo nu ir vēl par vienu cilvēku vairāk, kuņģis vēlas, lai es savā dzīvē tiektos pēc augstiem mērķiem.”

Mēs visi vēlamies, lai rīt būtu labāk, nekā ir šodien, un tieši tāpēc VF joprojām meklēs latviešu visā pasaulē, kuņģis vēlas to pašu.

Mīlestība spēj radīt jaunu pasauli. Tā padara cilvēkus redzīgus un dzirdīgus un palīdz saklausīt, kā krit sniegs, - tik augsti, tik gaiši, tik aicinoši, jo mīlestība ir šīs pasaules vienīgā istā gaisma un tikai tajā mēs topam savas dzīvības cienīgi. Ne tikai baltā, bet visas pasaules krāsas līdz mums nonāk tikai līdz ar mīlestību. Un tad mēs uzzinām, kā tas ir - būt laimīgiem.

Godinot visas pasaules Mīlestības dienā ar cilvēkmīlestības apveltītus citzemju svētos, neaizmirsīsim palūkoties uz ļaudīm, kas ir tepat mums līdzās - ar saknēm savā vismīļākajā zemē, ar galotni - mūsu kopīgajās debesīs.

CEĻAMAIZE

Kokneses fonds sadarbībā ar jauniešu kori *Balsis* un Latvijas Televīziju pērnā gada nogalē uzsāka vērienīgu projektu *Ceļamaize*. Projekta ietvaros tiks izdots *CD/DVD Ceļamaize*, kuņģis būs iekļautas dziesmas, kas ārzemēs dzīvojošiem latviešiem (vairāk nekā 250 000) visas dzīves laikā veidojušas un stiprinājušas patriotismu un latvietību. Pašreizējā situācijā valstī mēs ar šo *CD* vēlamies stiprināt un savā ziņā dot ceļamaizi patlaban Latvijā dzīvojošiem latviešiem viņu grūtajā ceļā cauri dzīves problēmām, virot valstisko - patriotisko vērtību veidošanos un stabilizēšanos.

No 2009. gada decembra līdz 2010. gada janvāra beigām notika ārzemju latviešu anketēšana projektam *Ceļamaize*. Projekta organizētāji vēlas paziņot, ka anketēšana veiksmīgi ir beigusies, - tajā piedalījās 1026 respondenti kā no Anglijas, Īrijas, Zviedrijas un citām Eiropas valstīm, tā arī no Austrālijas, Amerikas, Kanadas un Brazīlijas. Izsakām milzu pateicību par jūsu atsaucību šī projekta ietvaros, jo, ar jūsu līdzdalību, ir sabalstotas šādas *top20* dziesmas, kuņģis tiks iekļautas *CD Ceļamaize* un atskaņotas koncertā 2010. gada 4. maijā par godu Latvijas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas 20. gadadienai, ar koncerta tiešraidi Latvijas Televīzijā.

Kā jau ziņojām iepriekš, *CD Ceļamaize*, kuņģis būs sakopotas dziesmas no *top20*, dāvinājuma tiks izsūtīts Latvijas skolām, bibliotēkām un latviešu centriem

pasaulē.

No katra pārdotā *CD Ceļamaize* viens lats tiks ziedots Kokneses fonda projekta „Likteņdārzs” amfiteātra būvniecībai 2010. gadā.

Lai dziesma jums diendienā palīdz izjust saikni ar Latviju!

Baumaņu Kārlis „Dievs, svētī Latviju”

Renārs Kaupers „Welcome to my country”

Uldis Stabulnieks „Tik un tā”

Brigita Ritmane „Manai tautai”

Mārtiņš Brauns „Saule, Pērkonis, Daugava”

Latviešu tautasdziesma Jurjānu Andreja apdarē „Pūt, vējiņi”

Ainars Virga „Dzimtā valoda”

Jāzeps Vītols „Gaismas pils”

Renārs Kaupers „Mana dziesma”

Imants Kalniņš „Piena ceļš” (no k.f. Sprīdītis)

Jānis Norvilis „Mūsu zeme”

Jēkabs Graubiņš „Es dziedāšu par tevi, tēvu zemi”

Justus Vilh. Lira „Pie Gaujas”

Latviešu tautasdziesma „Tumša nakte, zaļa zāle”

Imants Kalniņš „Apliecinājums”

Raimonds Pauls „Manai dzimtenei”

Latviešu tautasdziesma „Mazs bij’ tēva novadiņis”

Jānis Norvilis „Vakarjunda”

Jurjānu Andrejs „Nevis slinķojot un pūstot”

Bruno Skulte „Aijā”

Jauna stipendija

Par lēmumu dibināt savu stipendiju un uzticēt tās administrēšanu Vītoli fondam ir paziņojusi politiķe un diplomāte Sandra Kalniete, savu vēlēšanos pamatojot: „Latvijas sabiedrībai būtu jāvienojas, ka mūsu valsts mērķis nākamajos piecpadsmit gados ir radīt zinīgu, radošu un uzņēmīgu paaudzi, kas spēš Latvijā padarīt par modernu un konkurētspējīgu valsti. Tad Latvija vairs nenikuļos un tās cilvēkiem vairs nebūs jādodas laimes meklējumos uz ārzemēm. Tāpēc ir svarīgi, lai laba izglītība būtu pieejama ikvienam, kas to vēlas. Nekas nav netaisnīgāk kā liegt jauniešiem nākotni nabadzības dēļ.

Es nolēmu iedibināt stipendiju bakalaura grada iegūšanai starptautiskajās attiecībās un uzticēju to administrēt Vītoli fondam, kas piešķir stipendijas jauniešiem no maznodrošinātām ģimenēm. Es ceru, ka mana stipendija kādam talantīgam jauniešim pavērs iespējas kļūt par izcilu speciālistu, kādi tik ļoti ir vajadzīgi Latvijai.”

Vītoli fonds ir pārliecināts, ka ar šo atbalstu Latvija kļūs bagātāka vēl par vienu starptautisko attiecību speciālistu, kas spēš ne tikai novērtēt sniegto materiālo palīdzību, bet arī mantot mācīšanās kāri un neatlaidību, gluži tāpat kā savulaik Sandra Kal-

niete to pārmantojusi no sava tēva. „Vienmēr apziņas dziļēs esmu glabājusi kādu tēlu - izgaismotu tēva profilu, noliekušos pār grāmatām, gadiem mācoties, lai piepildītu savu sapni,” grāmatā *“Ar balles korpēm Sibīrijas sniegos”* atceras autore. Lai veidotu savu nākotni, nekā nav tik nepieciešams kā sapnis par to un Vītoli fonds kopā ar cilvēkiem, kuņģiem nav vienaldzīga Latvijas nākotne, palīdz šo sapni piepildīt.

Vita Diķe,
valdes priekšsēde

Danske Banka

2. marts
komerckurs

Noguldījumu likmes

Gada procentu likmes termiņnoguldījumam ar procentu izmaksu termiņa beigās

Termiņš	Termiņnoguldījums ar procentu izmaksu termiņa beigās, %				
	dienas	mēn.*	LVL	USD	EUR
30-59	1	2,00	0,30	1,20	
90-119	3	2,75	0,40	1,40	
180-209	6	3,75	0,75	1,50	
270-299	9	4,50	0,85	1,65	
367-395	12	5,00	1,00	1,75	

* termiņš mēnešos norādīts tikai informatīvos nolūkos

Likmes var mainīties, aktuālās likmes un likmes citiem termiņiem skatiet www.danskebanka.lv

Norādītās termiņnoguldījumu likmes spēkā no 03.03.2010.

	Pirkšana	Pārdošana
AUD/LVL	0,4635	0,4777
CAD/LVL	0,4945	0,5095
CHF/LVL	0,4772	0,4918
DKK/LVL	0,0939	0,0967
EEK/LVL	0,0447	0,0460
EUR/GBP	0,8934	0,9206
EUR/LVL	0,7003	0,7181
EUR/USD	1,3338	1,3744
GBP/LVL	0,7702	0,7936
LTL/LVL	0,2023	0,2085
NOK/LVL	0,0866	0,0893
SEK/LVL	0,0718	0,0740
USD/LVL	0,5172	0,5302

Kas mūs kaitina

Atis Skalbergs, *Kapteiņa gars, publicistika un stāsti, izdevusi apvienība „Timermanis un Vējiņš”, Rīgā 2010. g., 328 lpp.*

Latvijā izplatās gadījumi, kad te dzīvojošie krievi ar Krievijas un PSRS simbolikas lietošanu, piemēram, ar karo-dziņiem, kas piestiprināti pie viņu automobiļiem, sabiedriskā telpā parāda vai nu uzticību savas izcelsmes zemei, vai noraidīgu attieksmi pret Latviju. Latviešu un Latvijas krievu attiecību tematam bija veltīts 18. februāra raidījums **Atklātā ceturtdiena** Latvijas Televīzijas 1. kanālī. Piezvanot Televīzijai, skatītāji var izteikt arī savu viedokli. Šoreiz piezvanot varēja par krievu simboliku teikt, ka „tā mani kaitina”, bet varēja arī izvēlēties viedokli, ka „jālieto latviešu simbolika”. Pārsteidza, ka nokaitināto zvānītāju skaits bija desmitkārt lielāks par latviešu simbolikas gribētāju skaitu. Justies nokaitinātam un skaisties jau laikam ir daudz vieglāk nekā kaut ko lietas labā darīt.

Ilggadējā skolotāja un jaunākā laikā patriotiskā publicista Ata Skalberga grāmatas **Kapteiņa gars** ievadvārdos Eiropas Parlamenta deputāte profesore Inese Vaidere sola, ka grāmata būšot par to, „kā veidot un noturēt nacionāli spēcīgu valsti, balstītu uz gaišu un patriotisku cilvēku idejām, iniciatīvu un uzņēmību”. Lai cienītā ievadniece piedod, bet vienas garumzīmes viņas

solījumā ir par daudz. Nav šaubu, ka autors dziļi sirdī vēlētos šādu nacionāli spēcīgu valsti, bet kā pie šādas valsts nonākt ar noteiktu konkrētu rīcību, viņš nepasaka. Ata Skalberga publicistikai drīzāk varētu likt apakštitulu „Kas mūs kaitina, sāpina, nomāc, apdraud”.

Grāmatas pirmajās divās trešdaļās lasāmas Skalberga politiskas apceres. Kaut nekur nav minēti to sacerēšanas datumi, pazīmes rāda, ka to vairākums radies mūsu gadsimtenā pirmajos astoņos gados. Daļā no šī laika Atis Skalbergs vadīja raidījumu ciklu **Ata Skalberga publicistika** Latvijas Radio, un daudzi raksti būs tapuši kā skripti šiem raidījumiem: viegli iedomāties mūzikas iestarpinājumus vietās, kur skriptā parādās trīs asteriski. Skalbergs ir labs visādu vainu un nelaimju diagnosticētājs, un viņa apsūdzības un pārmetumi komunistiem par viņu zvērībām Staļina laikā un pēc tam, kā arī valdošajiem krieviem Krievijā un politiski aktīviem krieviem un krievmiļiem mūsdienu Latvijā uzrunā ar spēku un pārliecina. Tiktāl viss ir labi.

Tomēr ko darīt, kā tad īsti reaģēt un kā rīkoties, Skalbergs pasaka vai nu ļoti vispārīgos vilcienos, vai nepasaka nemaz.

Tā, piemēram, 135. lappusē lasām: „Mēs nedrīkstam sabrukt zem...sāpju nastas. Tāpēc mums jāsaņemams, sāpēs jārdās un jāklūst spēcīgākiem. Tautas pārciestajās mokās jāsmēļ spīts, atriebes naidis, izturība un griba.” Kur te kāda programma? Šādas mudes, protams, uztaiša labu dūšu kā autoram, tā viņa klausītājiem vai lasītājiem, bet tālāk ceļš pagaist it kā miglā. Pat vispārīgā limenī musināšana uz „atriebes naidu” ir problemātiska: esam taču maza tauta, un kā tad mums atriebties?

Grāmatas pēdējo trešdaļu aizņem Ata Skalberga stāsti. Pirmie divi rakstīti 1979. un 1981. gadā, tie ir apolītiski, kaut gan titulstāsts jau iezīmē Skalberga pēckomunistu gadu uzsvāru uz cilvēka godaprātu, uz vadonības, varonības, „kapteinības” diženumu. Turpmākie stāsti rakstīti padomju sistēmas iziršanas laikā, un tie rāda, kā 20. gs. lielie, drāmatiskie, visu tautu skārēji notikumi trāpa arī autora atmiņā saglabātus vai fiktīvus individuus.

Garākais stāsts ir 1987. gadā sarakstītais „Mantu lāde”. Intriga varbūt nav pati svaigākā: zvejnieku mājās Vidzemes jūras krastā pulcējas radu saime – cilvēki no Sibīrijas, no Austrālijas, tepat no Latvijas,

lai kopīgi uzlauztu senča atstātu mantu lādi, kuņas atslēga trīsdesmito gadu beigās „atdota jūrai”, lai rados saglabātos satiecība. Situācija dod autoram iespēju patēlot ietekmi, kādu ilgie gadi, kas pavadīti dažādās pasaules pusēs, atstājuši uz stāsta personām. Lasītāja interese tiek uzturēta, minot, kādas vērtības mantu lādē varētu būt paslēptas un kā stāsta personas reaģēs, kad tās no lādes tiks izceltas dienas gaismā. Jāatceras, ka stāsta sarakstīšanas laiks – Trešais atmodas pats sākums bija laiks, kad tika pārvarēta t. s. dzelzs priekšvara un ideoloģisko pretišķību uzspiestā vienas cilmes cilvēku izolētība un atšķirtība vienam no otra, tāpēc stāstam ir sava vērtība arī kā laikmeta dokumentam. Stāstā, starp citu, ietverta ne gluži neapstrīdamā, tomēr pārdomu vērtā doma, „ka citiem cilvēkiem, bet it sevišķi radiem, ļoti patīk, ja otram klājas slikti”.

Aizkustina 1988. gada stāsts „Ar brezentu apvilktās kravas kastes”, kas veltīts „visiem skolotājiem – Staļina represiju nevainīgajiem upuriem” un ir par 1949. gada 25. marta deportācijām. Skolotājam, kas no izsūtīšanas cenšas paglābt savus skolēnus, beigās sāpju ceļu uzsākt un šai ceļā mirt nākas

arī pašai. Lakoniski izstāstītie notikumi lieku reizi skaudri parāda, ka melošana, izlikšanās, istās identitātes un savas pagātnes slēpšana padomju – un īpaši Staļina laikā bija nepieciešama rīcība, lai izdzīvotu.

Grāmatas izdošanu 5000 eksemplāru metienā financējušas Vējiņu un Timermaņu ģimene Austrālijā, tāpēc grāmata – gan pieticīgi, ne uzmanīgi – pavid arī šīs ģimenes un viņu dzīvesvietai izvēlētais kontinents. Mecenāts Jānis Vējiņš uzrakstījis īsu „veltījumu”, bet Vējiņu un Timermaņu ģimene skatāmas foto attēlos divu lappušu biografijās grāmatas beigās. Taču, lai izdibinātu, kāds tad ir Timermaņu ģimenes galvas Gogas īstais vārds, jāizlasa Ata Skalberga raksts „Varoņi nemirst”, kur atklāts, ka šis vārds ir – EIGITS. Rakstā vēstīts par Eigita Timermaņa tēvu Robertu Dāvidu Timermani, kas 36 gadu vecumā, būdams partizānu divīzijas komandieris, Madonas apkaimē 1945. gada Ziemsvētkos ielenkts, sašauts miris. Varam saprast cīnītāja dēla dāsnumu, financējot šo un šai līdzīgas grāmatas, vai ne?

Eduards Silkalns

Ar gaišu skatījumu

spiesti justies kā uz laupītāju kuģa”, jo dažiem „vārdos valda visiem viens likums, bet taisnību katrs dabū pēc savas kabatas”.

Kādā no krājuma esejām, kuņas A. Līce trāpīgi nosaukusi par redzējumiem, viņa ar dziļu bijību un apbrīnu runā par izcilās latviešu gleznotājas Birutas Baumanes darbiem, jo: „Pasargāt sevi no dzīves noguruma – arī tas ir talants.” To manuprāt pilnā mērā var attiecināt arī uz krājuma autori pašu. Tieši trijos pēdējos A. Līces darbu krājumos aizvien vairāk jūtams, ka viņa ir atsvabinājusies no tāda kā nejauka lietuvēna, tagad viņa prot par daudzām dzīves tumšajām pusēm bezrūpīgi pasmaidīt un jautri izzobot to, uz ko agrāk varbūt būtu gribējies ar lielgabalu šaut.

Arī par bēdīgi slaveno krīzi Latvijā viņa runā tādā rotaļīgā dzēlībā, ka, to lasot, no pleciem noveļas svina smagums: „Radio stāsta par krīzi, kas vēl nemaz neesot sākusies. Tas nozīmē, ka jāvaimanā taupīgāk, jo ko tad es iesāksū, kad pienāks īstais brīdis. Visi kliegs, bet man – mute sausa.” Ciešai apņēmībai pieklusināt savas vaimanas seko asprātīgs krīzes cēloņu un seku izklāsts tautiska joku manierē. Būtu gandrīz vai balsī jāsmēj, ja viss notikušais, ko izdarījis kāds ļauns finanču ģenijs, nedraudētu mums un pasaulei ar drūmām sekām. Zem sagāztās finanču

piramīdas pakļūvis ļaužu vairākums, „virsū uzkritis viss smagums. Tie, kas augšā, drupas nost nevāks, nāksies vien mums pašiem savām rociņām rakties laukā. Es skatos uz savām rokām un domāju: cik kuģa tilpņu un vilciena vagonu tās jau pārkrāvušas?”

Ko darīt Latvijā? Vai tiešām atkal būtu jāceļ barikādes? „Pret savējiem, kuņi kļuvuši svešāki par ienaidniekiem? Nevienis īsti nezina, kā tikt galā ar graužējiem, kas ne tikai iztukšojuši valsts kasi, bet arī aizbaidījuši projām no Latvijas tās pilsoņus.” Tā rūgtā sašutumā izlaužas autorei, apliecinot, ka viņas publicistes nervs nav aprimis, vienīgi kļuvis elastīgāks un, šķiet, to atspirdzina dzimtas vietas vide un daba.

Daba baro arī Andas Līces dzejas un eseju tēlainību, dara to zaļoksnu, sajūtamam, saredzamu, izsmaržojamu. Par sala stindzinātu ritu teikts: „Saulē lūkojas šorīt/Caur apsarmojušām skropstām.” Par pavasari vēsti vējš, kas „aizelsies peļķes lok”. Sevišķi aizkustinoši tēloti vēlā rudens vēstneši – miķeļi, „kas sadodas rokās/Un pretī ziemai dodas”.

Dabas tēlos skaidri jūtama cilvēka tuva klātie, viņa saplūsme ar vēja kustību, saules gaismu, viņa prieks par ziedošu kastaņu, ko dzejniece dēvē par „sveču koku”. No dabas tēliem iznirst daudzu pazīstamu personību garīgie vaibsti, piemēram, veltījuma dzejoli

tēlniekam Indulim Rankam: „Re, saulīte uzspīd,/Un uzzibsnī akmeni vizlā.” Dzejoļa izskaņā vārdos atdzimst savilņojums, ko droši vien daudzi izjutuši Turaidā Dainu kalnā, skatot vienkopus Induļa Rankas akmeni cirstos simboliskos tēlus: „Mūžība – upe plata,/Laicība – tikai piliens,/Bet tik un tā jātiek pāri/Un jānotur akmeņi,/Lai nenogrimst.”

Krājumā „Esmu” A. Līce vairākkārt apliecina ne visai bieži sastopamu spēju priecāties par citu radošu personību panākumiem. Esejā „Viņš ir sagaidījis” autore izceļ literatūras zinātnieces un rakstnieces Līcijas Volkovas īpašo talantu satvert Blaumaņa laikmeta izjūtu, „bez kuņas literārā darbā nevar iepūst dzīvības dvasu”. Tāpēc arī „Blaumaņa zelts” liek tik dzīvi izjust izcilā drāmatika daiļradi, viņa personību un laiku: „Kad cilvēka virsvērtību mērīja ar nesavtīgumu. Kad Eiropu vēl nebija piesmējuši divi pasaules kari un grēks nebija iecelts tikuma kārtā.” Salīdzinājums ar mūsdienām uzšķilis rūgtas pārdomas, un tas liek nesaudzīgāk pamanīt kļedošo atšķirību no Blaumaņa laika cilvēku principiem, tikumiem, gara gaišuma: „Ar garīgās vielmaiņas traucējumiem sirgstošie vairs nespēj atšķirt kaunu no goda un pienākumus no tiesībām.”

Visspēcīgāk A. Līces krājumam „Esmu” cauri skan tēv-

zemes mīlestības stīga, kas vainago ne vien jaunāko grāmatu, bet īstenībā ir uzskatāma par autores daiļrades un dzīves kredo. Arī viņas skarbie, sašutuma pilnie vārdi dzimst no karstas savas zemes mīlestības, tie radušies neiecietībā pret varas apziņas apdullinātiem, kas pat Dziesmu svētkus iemanās sev uzspīlēt kā dārgu kārtu, „jo viņi visur un vienmēr grib būt gan vista, gan ola”.

Kā emocionāla kvintesence visam, ko varam ietilpināt vārdā dzimtene, Latvija, ir eseja „Dāvana”, kurā tik daudz sāpīgu, arī vainas apziņā teiktu vārdu: „Mēs spodrinām nopelnus savus, kamēr tu – neapkopta. Un tomēr mēs tevi saucam par Mājām.” Un dažas rindas tālāk: „Lielis ir tavš pievilksanas spēks, ja arī tie, kuņi prombūtnē visu mūžu, tevi aizvien vēl sauc par Mājām.” Varbūt šī eseja būtu dēvējama nevis par redzējumu, bet gan par dziedājumu, jo tās uzbūve tapusi kā skaņdarbam pēc rondo principa – ieskaņa un ieskaņa sabalsojas: „Tu – Dieva dāvana mums. Visiem un katram. Kā jau pienākas svētkos – sarkanbaltsarkani izrotāta.”

Krājums tapis cietos vākos, 190 lpp., Jāņa Pavlovskā apdarē. Uz ceturta vāka mākslinieka Induļa Rankas gleznots Andas Līces portrets.

Irēna Lagzdīņa

Īstenībā aiz **Andas Līces** jaunākā dzejoļu un eseju krājuma (apgāds „Liktenstāsti”) nosaukuma „Esmu” būtu jāliek vismaz trīs izsauceji, jo tajā ir tik daudz spītīga un veselīga izaicinājuma, arī krietna riekšava sulīga zemnieciska joka, gan arī nesamierināma sašutuma par tiem dažiem tur augšā, kam no melošanas mute esot gluži melna kā pēc melleņu pārēšanās, rokas arī, protams, nenomazgājamas pēc paveiktiem melniem darbiem, kuņu deļ mūsu dzīvē tagad „viss ir ar kājām gaisā” un „esam

NOVADU ZIŅAS

Izcilajam Latvijas fotomāksliniekam Jānim Gleizdam – 85

Viesu mājā „Pie Pliča” Preiļos atklāta izcilā Latvijas fotomākslinieka **Jāņa Gleizda** 85 gadu jubilejai veltīta fotoizstāde.

Jau pagājušā gadā Latvijas Fotografijas muzejā Rīgā notika izstāde „Motosports”, galerijā „Birkenfelds” Rīgā – „Sapņa piepildījums”, Lendžu kultūras namā – „Jānis Gleizds atgriežas mājās”, kā arī citviet Latvijā.

Izstādes parādīja, cik daudzšķautņaina personība un izcils melnbaltās fotografijas meistars (akti, portreti, ainavas, klusās dabas) ir fotomākslinieks Jānis Gleizds. Diemžēl meistars pats nevarēja būt klāt šo jubilejas izstāžu atklāšanā, jo jau pāris gadu veselības pasliktināšanās viņam liedz atstāt mājas. Taču blakus jau 57 gadus ir uzticamais **dzīvesdraugs Annele** – šodien tilts ar ārpusi.

Fotomākslinieka Jāņa Gleizda dzimtā puse ir Rēzeknes apriņķi. Pēc pamatskolas beigšanas viņš Rēzeknes tehniskajā skolā apguva dzelzceļnieka profesiju, kurā strādāt neiznāca, jo bija kara laiks, un Jāni, kā daudzus 1924. – 1925. gadā dzimušos jauniešus, iesauca Latviešu leģionā. Kara beigās vairāki puīši, pārģērbušies civilās drēbēs, palika strādāt pie saimniekiem Kurzemē. Taču drīz vien sekoja iesaukums padomju armijā. Glītais rokraksts nodrošināja darbu stābā par rakstvedi. Pēc demobilizācijas atgriezies tēva mājās, Jānis kādu laiku strādāja par rakstvedi vietējā ciema padomē.

Divdesmit četrus gadus vecumā Jānis kādā nelaimē gadījumā apsalēja plaukstu, un tās nācās amputēt. Vājāka rakstura cilvēks nebūtu izturējis smago pārbaudījumu – pašā jaunības plaukumā palikt bez rokām. Taču Traumatoloģijas un ortopēdijas institūtā Rīgā profesoru A. Mačabeli un S. Ļišņevska izdarītās vairākas operācijas un Jāņa milzīgā griba dzīvot, strādāt, milēt un tapt milētam palīdzēja uzvarēt, atgriezties dzīvē. Jānis sāka vingrināties zīmēšanā, gleznošanā, un tāpēc viņu pieņēma darbā turpat institūtā par mākslinieku iekārtotāju. Bija 1948. gads, “lielā tautu tēva un skolotāja” laiks. Vajadzēja mālet komunistiskās partijas vadoņu portretus. Reiz aizstaigājis līdz Miķeļa kapiem, Jānis ieraudzīja fotografu, kam bija tikai viena roka... bet viņš strādāja. Tas bija pamudinājums arī pašam pamēģināt. Pēc amata prasmes ap-

Fotografs Aivars Bite ar Jāņa Gleizda fotoportretu

guves fotokursos ar Jāņa fotografijām tika iekārtotas zinātniskās disertācijas, kā arī darināti grafiski zīmējumi. Institūts vairāk nekā 40 gadus bija Jāņa Gleizda vienīgā darbvietā. Pats viņš zīmēja skices paliginstrumentiem, kas nepieciešami ikdienas darbam, tos izgatavoja protēžu rūpnīcā, un tad jau viņš varēja darboties pilnīgi neatkarīgi. Lai piepelnītos, Jānis bija biežs un arī gaidīts ciemiņš slimnīcā pie sirdzējiem, brauca uz kopmītnēm fotografēt meitenes. Institūtā tolaik ārstējās Annele, meitene no Latgales. Jānis ievēroja skaisto jaunu un, kad Annele izviesējās,

uzdāvināja viņai albumu ar paša fotouzņēmumiem un tušas zīmējumiem. Drīz vien albumā tika ielīmētas arī abu kāzu fotogrāfijas.

Tad, kā saka Annele, sākās „meiteņu laiks”. Viņa sarunāja pirmo Jāņa foto modeli, savu krustmeitu. Melnbaltajās fotogrāfijās viņš centās izcelt sievietes ķermeņa daļi un tā saplūsmi ar dabas skaistumu. Jāņa Gleizda akti savulaik bija liels apvērsums Latvijas fotografijā. Fotomākslinieks Jānis Gleizds

pedalijies izstādēs Austrijā, Afrikā, Austrālijā, Anglijā, Beļģijā, Baltkrievijā, Čehoslovākijā, Francijā, Igaunijā, Japānā, Ķīnā, Lietuvā, Moldāvijā, Maķedonijā, Izraēlā, Polijā, Rumānijā, Slovaķijā, Turcijā, Tatārijā, Ungārijā, Spānijā, Šveicē, Vācijā, Zviedrijā, Somijā.

Sadarbībā ar vēstniecībām Jāņa Gleizda izcilie mākslas foto projekti ceļo pa pasauli. Teksts un foto Valija Berkina

Madonas novada Ļaudonas kultūras nama darbinieki sadarbībā ar pagasta pārvaldi jau otro reizi rīkoja aptauju “Mans paldies”, lai izteiktu atzinību sava pagasta iedzīvotājiem. Ļaudoniešu “Paldies!” saņēma skolotāji un ārsti, zemnieki un uzņēmēji, ģimenes un pagasta iestādes, kā arī koris “Lai top!”.

Aizkraukles novada pašvaldībai pērn saziēdota 2014. gada labdarības un Ziemsvētku sarīkojumu organizēšanai, kā arī izglītības un kultūras iestāžu atbalstam. No bankām vienīgā labdare bijusi *SEB banka*, kas atvēlējusi 1140 latu, tostarp bērnu dārzam un pilsētas sākumskolai mācību līdzekļu iegādei.

Auces novada bērnu invalidu biedrību apciemoja 12 norvēģi – Sarkanā Krusta biedrības sadarbības projekta partneri. Viesi bērniem atveda astoneņu kastītes dāvanu. Katru dāvaniņu bija gatavojusi kāda konkrēta ģimene Norvēģijā.

ZIŅAS ĪSUMĀ

Piensaimnieku kooperatīvajai sabiedrībai “Straupe” pagājušajā gadā izdevies saglabāt valsti samērā augstākas piena iepirkuma cenas. Turklāt ieguldītas investīcijas attīstībā, paplašinot arī tirdzniecības tīklu. Apmēram pusi sarāzoto piena produktu kooperatīvam izdodas pārdot pašiem. Šogad apjoms pat palielināts.

Valmierā notika pirmais skolu koru kopmēģinājums, ko vadīja X Latvijas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētku virsdiriģents Eduards Grāvītis. Repertuārs nav viegls, un tā apgūvē lauku korjiem jāpārvar daudz lielākas grūtības nekā pilsētu korjiem, kuri var atļauties pat dziedātāju atlasu.

Vecumnieku novada Stelpes pagasta Pilādžu mototrasē risinājās Baltijas valstu čempionāts skijoringā – pirmās šāda mēroga sacensības neatkarīgajā Latvijā. Piedalījās 130 sportistu no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas.

Krustpils novada Kūku pagasta iedzīvotāji vērsušies novada domē ar iesniegumu, kurā izsaka vēlēšanos atdalīties no novada, jo līdz šim turīgā Jēkabpils piepilsētas pagasta budžets ir samazinājies divkārt, pasliktinājies informācijas aprīte starp iedzīvotājiem un pašvaldību, palielinājies Krustpils novada administratīvie izdevumi.

Daugavpils uzņēmums *Latplast recycling solutions* (ražo plaša patēriņa plastmasas izstrādājumus) iecerējis izveidot termoplastisko kompozitmateriālu ražošanas kompleksu. Projektā paredzēts investēt 10 miljonus eiro (7,02 miljonus latu), ar līdzfinansējumu (Ls 3 miljoni) to atbalsta Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra programmā “Augstas pievienotās vērtības investīcijas”.

Kuldīgā ir atvēra vingliemežu audzētāju skola, kurā apmāca vingliemežu audzētājus un interesentus jaunu tehnoloģiju ieviešanā, Eiropas pieredzes apgušanā. Patlaban Latvijā vingliemežu audzēšanu reģistrējušas 23 saimniecības.

Rīgā un visos Latvijas novados Latvijas Zvērinātu notāru padome (LZNP) šogad februārī rīkoja Notāru dienas. 117 notāri bez maksas konsultēja juridiska rakstura jautājumos un informēja sabiedrību arī par jaunākajām tendencēm darījumu slēgšanā.

Balvu novada pansionātam *Lattellecom* uzdāvinājis vienu bezmaksas dekoderu, ar kurā aprīkots tā bibliotēka pieejamais televizors. Taču iemītnieku istabā ir 50 televizori. Tāpēc paredzēts pansionātā uzstādīt vienu jaudīgu dekoderu, no kurā signālus saņemtu visi televizori.

Latgales Kultūrvēstures muzeja Rēzeknē 50. jubilejai veltītā izstāde „Laiks rāda” apskatāma Rēzeknes vidusskolās. Ceļojošās izstādes mērķis ir veidot izpratni plašākā sabiedrībā, īpaši skolu jaunatnē, par Latgales kultūras vērtību saglabāšanas nozīmi.

Liepājas dome parakstījusi līgumu ar Satiksmes ministriju par Brīvības ielas rekonstrukcijas projekta uzsākšanu. Paredzēta transiēlas būtiska sakārtošana un automašīnu plūsmas uzlabošana.

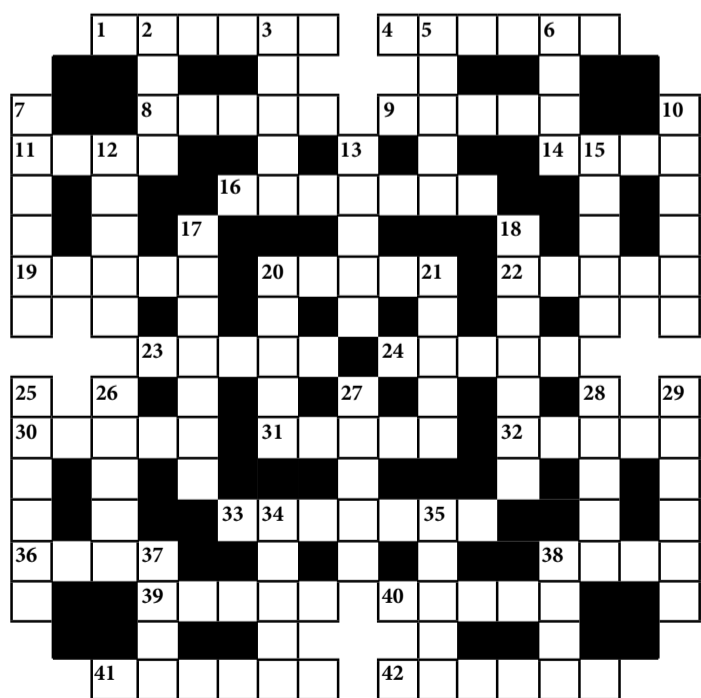
Liepājā ilgi nepieredzētajā sniegotajā ziemā ielu tīrīšanai jau iztērēta gandrīz visa tai paredzētā nauda. Cik ilgam laikam ar atlikumu – 39 000 latu pietiks, ir atkarīgs no laika apstākļiem. Ja būs jānovērš plūdi, tad šiem darbiem būs nepieciešami apmēram 27 000 latu.

Astoņi lieliski pianisti piecos koncertos no 7. līdz 14. martam – tāda ir 18. starptautiskā pianisma zvaigžņu festivāla skaitliskā bilance.

Klajā nākusi grāmata par liepājniekiem un apkārtnes iedzīvotājiem, kas Otrā pasaules kara laikā glāba nacistu vajātos ebrejus. Izdevuma tituls – “Svētie starp mums”. Tā neapšaubāmi ir pateicība cilvēkiem, kurus uzskata par taisnīgajiem.

Izsiņas sagatavojušas M. Linde, V. Berkina un R. Mielava

Krustvārdu mīkla Sastādījis Ēvalds Krolls

Līmeniski. 1. Zemāka vieta starp pauguriem. 4. Liels purva putns. 8. Likt priekšmetus citu uz cita. 9. Darīt līku. 11. Pirmā sieviete. 14. Apdzīvota vieta Liepājas raj. 16. Ēnaina vieta. 19. Veikli, efektīgi paņēmieni. 20. Suņu šķirne. 22. Postīgs vējš. 23. Pilsēta Vācijā. 24. Latviešu komponists. 30. Valsts Āzijā. 31. Laukums cirka izrādēm.

32. Raibs vārnu dzimtas putns. 33. Mimožu dzimtas koks vai krūms ar plūksnainām lapām un dzelteniem vai baltiem ziediem. 36. Sala Egejas jūras Z. 38. Vieta kuģu pietāšanai. 39. Nelieli strautiņi. 40. Dzēlīgas nezāles. 41. Saaukstēšanās slimība. 42. Pilsēta Grieķijā.

Stateniski. 2. Spraišļu loks celtniecībā. 3. Spēks, spēja. 5. Pul-

gojoši, nievīgi vārdi. 6. Angļu fiziķis (1736-1819). 7. Jūras laupītāji. 10. Ūdensputni. 12. Liels jūras zīdītājdzīvnieks. 13. Eglu mežs. 15. Upe Cēsu raj. 17. Degošu gāzu plūsmas. 18. Pilsēta Spānijas Z. 20. Sens ierocis. 21. Rīks šūšanai. 25. Dažu dzīvnieku pārošanās laiks. 26. Seno skandināvu teiksmas. 27. Šaura ūdens straume. 28. Liels meža dzīvnieks. 29. Publicistiski apcerējumi. 34. Lapu koks. 35. Gaļa sloksne, ko vālkā apķermeņa vidukli. 37. Pilsēta Dobeles raj. 38. Trauku rokturi.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 9) atrisinājums

Līmeniski. 1. Tenis. 5. Pinka. 9. Smaka. 12. Taktika. 13. Uzvalks. 14. Lana. 15. Batists. 16. Dole. 19. Asola. 20. Etna. 22. Upes. 25. Saplaukt. 26. Sardīnes. 28. Alpi. 30. Skat. 31. Egils. 36. Auka. 37. Pakalns. 39. Agrs. 42. Daugava. 43. Galotne. 44. Satīt. 45. Īstas. 46. Tases.

Stateniski. 2. Elkonis. 3. Itin. 4. Ballista. 6. Ieva. 7. Kalpone. 8. Atāls. 9. Sakas. 10. Augt. 11. Astes. 17. Alkatis. 18. Dundaga. 19. Adata. 21. Abas. 23. Siens. 24. Akts. 27. Lazarete. 29. Lakmuss. 32. Līgatne. 33. Galds. 34. Snigt. 35. Usnes. 38. Akas. 40. Gana. 41. Elba.

LATVIEŠI AMERIKĀ

Kr. Barona latviešu skolas 60 gadu jubilejas sarīkojums

Čikāgas Kr. Barona vārdā nosauktās skolas jubilejas aicinājums bija: „Godinot pagātņi, celsim nākotni!” Pagātnes notikumi un personas bija gan atzīmētas programmas grāmatīnā, gan tika daudzinātas sarīkojumā. Uzzinājam, ka iniciatoru grupa 1950. gadā vienotās par latviešu skolas dibināšanu, apvienojot visas konfesijas un lietojot ALAs Izglītības biroja ieteikto skolu mācību programmu.

Par pirmo skolas pārzini ievēlēja Hermani Kreiceru, 1951. gadā skolu nosauca Krišjāņa Barona vārdā. 1952./53. mācību gadā skolā bija bērnudārzs, astoņas pamatskolas un četras vidusskolas klases. 1959./60. mācību gadā kopā ar novada skolām bija 201 skolēns un 32 skolotāji. 1976./77. mācību gadā skola, kurā mācījās 163 skolēni, pārgāja uz tagadējam telpām Ciānas ev. lut. draudzes īpašumā. Tagad, 2009./10. mācību gadā, skolā ir 81 skolēns un 25 skolotāji.

Visilgāk skolas pārzinis bijis Hermanis Kreicers – 12 gadu. Pēc viņa skolu vadījuši 12 citi labi cilvēki, kā viņi pamatoti dēvēti programmas grāmatīnā. Kopš 2007. gada skolas pārzine ir Elīsa Freimane. Viņa raksta: „Čikāgas latviešu cerības, pirms sešdesmit gadiem dibinot saviem bērniem latviešu skolu, nebūt neatšķīrās no tā, ko vēlamies šodien. Vēlamies, lai bērni runā, raksta un lasa latviešu valodā. Vēlamies, lai viņi iemil Latviju, un vēlamies, lai viņi turas kopā. Varam priecāties, ka bērnu skaits pēdējos gados ir pieaudzis. KBL ir lielākā latviešu skola ASV, un cenšamies būt arī labākā. Priecājamies, ka jaunas ģimenes piedalās populārā Lāču bērnu klasē, kas šogad sadalīta trīs un četru gadu veco bērnu grupās.

Lai gan mācību programmas uzsvars ir un būs valodas mācība, bērni aktīvi mācās valodu arī apgūstot citus priekšmetus. Viņiem ir ticības mācība, folkloras, ģeografijas, vēstures, sabiedrisko zinību apmācības. Viņi piedalās

Skolas padomes priekšsēde Lita Šimane

dziedāšanas, tautasdeju un zvanu koša stundās. Paplašinās skolēnu loks, iesaistot mācībaspieaugušos. Vecāki mācās valodu, latviskās virtuves māku, pārrunā ētiku.

Jubilejas gaisotnē pieminēs daudz lielu darbu darītāju. Gribs, lai ikkatrs, arī vārdā nesauktais, jūtas, ka viņa vai viņas sniegumu latviešu skola novērtē. Paldies jums! Par šī gada jubilejas svinībām gādāja lielie darba darītāji, skolas padomes locekļi kopā ar balles rīkotājiem, kas ir dedzīgu vecāku grupa. Paldies viņiem par darbu un sajūsmu!

Kr. Barona skolas lielās jubilejas ballei ar Helmūta un Benitas Lāčķāju gādību bija izvēlēta *Ridgemoor Country Club* telpas, kur bija pietiekami daudz vietas 150 viesiem. Pirms vakariņām piedāvāja uzkodas un atspirdzinājumus, varēja nopirkt izlozes biļetes un piedalīties klusajā izsolē, kurā bija daudz vērtīgu un latvisku priekšmetu, mākslas darbu un pakalpojumu piedāvājumi.

Sarīkojumu vadīja Alberts Legzdiņš. Vispirms viņš aicināja prāvestu Vili Vārbergu teikt galda lūgšanu. Pēc maltītes skolotāji un vecāki vēlējās parādīt, ka viņi spēj dziedāt tikpat labi kā skolēnu kori, kurus dzirdējam Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā. Skanēja, kā jau skolotājiem un vecākiem pieklājas – pamācīgi un skaisti... Piecišu „virsaitim” Albertam Legzdiņam

bija prieks par dziedātājiem, paša dziesmai „Piekdienas vakars – sestdienas rīts” ar ģitaru spēlējot pavadījumu.

Skolas padomes priekšsēde Lita Šimane aicināja piecelties bijušos un tagadējos skolotājus, kuŗi, kā jau Valentīna dienas priekšvakarā, saņēma šokolādes sirdis un konfektes. Godināja ilggadējos skolotājus. Visilgāk, 41 gadu, skolā strādājusi skolotāja Marta Cakare; 36 gadus – Ilona Roze un Anita Briede-Bilsena. 26 gadus skolas darbā pavadījis prāvests Vilis Vārbergs. L. Šimane nosauca 14 skolas pārzīņu un 15 skolas padomes priekšsēžu vārdus, kuŗi bija ierakstīti programmā, un aicināja klātesošos saņemt puķes. Tomēr izrādījās, ka saraksts nav pilnīgs, un šī rakstiņa autoru lūdza pieminēt vēl trīs skolas padomes priekšsēžus: Aivaru Inku, Gunāru Salenieku un Ivetu Jurēvicu. L. Šimane sirsnīgi pateicās jubilejas rīkotājiem Dianai Ezeriņai un viņas palīdzēm un palīgiem.

Kr. Barona skola savā 60 gadu jubilejā saņēma apsveikumu no Čikāgas pilsētas domes.

Uz ekrāna redzējām daudz dažādu skolas gadu attēlu, gandrīz visus krāsās, tikai dažādi no sākuma gadiem bija melnbalti.

Ballē dejošanai bija paredzēta tikai viena stunda. Vispirms Elīsa Freimane visus vadīja likumu dejā, jo īstai, vecā stila polonēzei dejas grīda bija daudz par šauru.

Ilggadējie skolotāji, no kreisās: Marta Cakare, Ilona Roze, Anita Briede-Bilsena, prāvests Vilis Vārbergs

Dzied vecāku un skolotāju koris, vidū ar ģitaru Alberts Legzdiņš

Latviešu ansambļu dziedātā un spēlētā deju mūzika bija ieskaņota. Albertam Legzdiņam bija pūles viesus nomierināt, lai ar palīdzību Laimu Magoni varētu vadīt izlozi, bet izdevās arī tas. Lielo laimestu – \$500 laimēja Rūta Eichenfelde.

Klusai izsolē iedāvāto priekšmetu apraksts bija uz septiņām garām

slejām latviešu un uz tikpat daudzām angļu valodā. Jāatzīst, jaunie skolas darbinieki zina, kā gūt līdzekļus labiem darbiem. Izlozē ieņēma \$3500, klusā izsolē, pārdodot gandrīz visus ziedotos priekšmetus, – \$2500. Paldies visiem par jauko vakaru!

„Dar’ man, tēvis, pastaļiņas, skolā ieti man gribs!”

O. Cakars

Kr. Barona Čikāgas skolas 60 gadu jubilejas apmeklētāji

Foto O. Cakars

LELBAs Palīdzības nozares darbs

Decembris un šī gada pirmie mēneši LELBAs Palīdzības nozarei un mūsu kasierim bijuši rosmīgi. Decembrī 23 garīdznieku atraitnēm Latvijā nosūtījām pabalstu Ziemsvētkos, katrai 200 latu. Ar LELBAs kases starpniecību Zvanniķiem pārsūtīti \$3070; mūsu draudžu atbalstam no dažādām draudzēm saziēdoti \$9500. Turpinājām atbalstīt Rīgas Jēzus draudzes ambulanci, nosūtīt \$1035, lai ambulance var turpināt savu darbību. Esam nosūtījuši \$950 dažiem cilvēkiem, kuŗi lūguši Palīdzības nozarei segt izdevumus par ārstēšanu un \$1180 par veselības apdrošināšanu trim evaņģēlistēm-kapelānēm, kuŗas strādā cietumā un slimnīcās. Pateicamies dāsniem cilvēkiem, kuŗi Kristianai Grīviņai ārstēšanai saziēdoja \$4725. Par Kristianu bija rakstīts 2009.

gada „Ceļa Biedra” septembra-oktobra izdevumā. Misijai „Pakāpieni” nosūtījām \$7745. „Ceļa Biedra” janvāra-februāra numurā var gūt ieskatu par misijas vadītāju Danas un Viljams Šulcu darbu. Viņi tiek ar ģimenēm, kuŗas lūdz palīdzību un, ja nepieciešams, cenšas palīdzēt, lietojot līdzekļus, kuŗus LELBA nosūtījusi misijai „Pakāpieni”.

Nesen no Latvijas saņēmām šādu vēstuli:

„Draugi ASV! Labdien! Ļoti pateicamies par finansiālo atbalstu elektrības samaksai. Sveču gaismā dzīvojam jau mēnesi un bez jūsu palīdzības tā arī vēl ilgi pie gaismiņas nebūtu tikuši. Tagad vakara pasaciņas ir daudz gaišākas, un mazajiem tiek arī multiplikācijas filmiņu prieki. Bērni, atnākot no skolas un dzirdot istabā skanam mūziku, sāka lēkāt un

skali gaviļēt. Esmu divu bērnu māmiņa, Dāvim ir septiņi, Zanei deviņi gadi. Pašlaik esmu bez darba, tāpēc saņemt kāda atbalstu un palīdzību mūsu ģimenei ir ļoti liels prieks. Vēlot labu veselību un saulainu katru dienu, A.Š.”

Ši ir viena no daudzajām ģimenēm, kuŗai varējām palīdzēt, izmantojot LELBAs līdzekļus, lai bērniem vismaz kādu laiku nav jābūvē sveču gaismā. Daudzām ģimenēm ir palīdzēts, bet daudzām palīdzība vēl ir nepieciešama.

Janvārī PBLA ziņu apskatā bija minēti bēdīgi fakti, proti, pēc Labklājības ministrijas datiem Latvijā decembrī bija 89 234 trūcīgas personas un bija minēts, ka 2010. gadā tādu varētu būt 200 000. Ko cilvēki dara, mēģinot atrast līdzekļus ģimenes uzturēšanai? Meklē palīdzību dažādās

iestādēs un organizācijās; izbrauc uz ārvalstīm vai arī samierinās ar algu, kas ir zem iztikas minimuma. Laikrakstā „Diena” 11. februārī bija publicēta ziņa par kādu sievieti Jēkabpils novadā, kas tīmeklī ievietojuši sludinājumu, ka par 15 000 latu pārdos savas olnīcas. Kāds vīrietis izmisumā ir ar mieru pārdot nieri par 5000 latu. Šķiet, ka ekonomiskais stāvoklis tuvākajos gados nemainīsies un cilvēku labklājība neuzlabosies. Tas nozīmē, ka palīdzības lūdzēju skaits palielināsies, bet mēs nespēsim visiem lūdzējiem palīdzēt, jo ziedojumi palīdzības darbam Latvijā ir samazinājušies. Vēlos aicināt katru, domājot par bērniem, kuŗi spiesti mācīties sveces gaismā, kuŗi aiziet gulēt neēduši, domājot par jauniešiem, kuŗiem ir veselības traucējumi, bet viņu vecāki nevar viņus aiz-

vest pie ārsta, ziedot palīdzībai trūcīgajām ģimenēm Latvijā.

Piektā Mozus grāmatā (15:11) lasāms Dieva aicinājums ebrēju tautai: „Jo tur, tanī zemē, netrūks arī nabagu, tāpēc Es tev pavēlu un saku: atverdams atvēr savu roku savam brālim, kas top spaidīts un ir nabags tavā zemē.”

Atsauksimies Dieva aicinājumam, domājot par savas tautas grūtājiem apstākļiem Latvijā! Tos, kuŗi vēlas palīdzēt, lūdz nosūtīt ziedojumu LELBAs kasierim Vilmāram Beiniķim (17 John Drive, Old Bethpage, NY 11804-1505).

Pateicībā par katra devumu
Mācītāja Biruta Puiķe
 LELBAs Palīdzības nozares darba koordinatore
 Tālrunis: 269-341-9352,
birutapuike@yahoo.com
 122 Cherry Hill Street,
 Kalamazoo, MI 49006

LATVIEŠI AMERIKĀ

Grandrapidu latviešu katoļu draudzes pankūku brokastis Valentīna dienā

Grandrapidu katoļu draudze 14. februārī aicināja uz tradicionālajām aizgavēņa pankūku brokastīm. Ieradās arī daudzi vietējās latviešu luterāņu draudzes locekļi. Katoļu draudzes dāmas vienmēr cep kartupeļu pankūkas, toties luterāņu draudzes dāmas nedēļu vēlāk Metēņu dienā cienā ar pildītām „Komm Morgen Wieder” pankūkām. Tā kā 14. februārī bija arī tā saucamā Valentīna diena, draudzes priekšnieks Zigfrīds Zadvinskis uzrunā pieminēja Valentīna dienas rašanās vēsturi, kas ir visai mīklaina. Viena no visticamākām versijām ir no 270. gada, kad Romā valdīja imperators Klaudijs II. Viņš vēlējies sagādāt saviem kaņavīriem uzticīgākus kaņavīrus un aizliedzis jauniem vīriešiem precēties. Valentīns tai laikā bijis katoļu priesteris Romā. Viņš ne tikai mēģinājis glābt kristiešus no Romas cietumiem, bet arī turpinājis laulāt jaunos vīriešus. Par to Klaudijs II līcis viņu apcietināt un sodījis ar

nāvi. Cietumā Valentīnu bieži apciemojusi cietuma priekšnieka meita. Pirms nāves Valentīns šai meitenei nosūtījis kartīti, ko parakstījis „Tavs Valentīns”. Tā tad varētu būt pirmā Valentīna kartīte pasaules vēsturē. Nākamajos gadsimtos Valentīns, ko katoļu baznīca izsludināja par svēto, kļuva populārs, īpaši Francijā un Anglijā. Te arī palīdzēja Baznīca, kristiānizējot senos pagānu svētkus. Pāvests Gelasijs ap 498. gadu 14. februārī izsludināja par „Valentīna dienu” – draudzības dienu, aizstājot t. s. *Lupercalia* (auglības) svētkus, ko svinēja tajā pašā dienā. Tagad Amerikā katru gadu izsūta apmēram vienu biljonu Valentīna dienas kartīšu. Ziemsvētkos tomēr izsūta divreiz vairāk apveikumu.

Sarīkojumā dāmu komiteja rīkoja bagātīgu mantu izlozi. Valdīja omulība, apmeklētāji nodziedāja vairākas latviešu tautasdziesmas.

Z. Zadvinskis

Grandrapidu latviešu katoļu draudzes dāmu komiteja, no kreisās: Cesa Cibuļska, Vera Visocka, Marija Visocka, priekšniece Pauline Zadvinska, Terēze Vāvere, Lidija Tarbuna

Foto: Zigfrīds Zadvinskis

Sirsniņu balle St. Pētersburgā

Floridieši atkal svin! Šoreiz dienu, kas veltīta mīlestībai – Valentīna dienu. Katru gadu šī balle ir ļoti labi apmeklēta, arī šai gadā tā bija. Grūti pateikt, vai tā ir mīlestība starp draugiem vai siltā Floridas saulīte, kas mūs visus kopā aicina šai dienā? Tā kā šogad arī Floridas saulīte ir ar zobiem, liekas, ka mīlestība bija tā, kas apmēram 125 apmeklētājus aicināja sanākt kopā. Šogad priecājāmies, ka 12 lietuvieši piebiedrojās mūsu latviešu saimei, un viņi jutās tik labi, ka solījās nākošā gadā nākt atkal. Kā jau katru gadu, Sirsniņu ballē bija viesi no visām Amerikas malām: Gaņezera, Albānijas, Atlantas, Čikāgas, Oregonas, Kanadas un pat no Latvijas.

Vakara programmu atklāja mūsu sarīkojumu daļas vadītājs Richards Rollis ar uzrunu un dziesmu par mīlestību. Šīs dziesmas vārdi bija viņa paša uzrakstīti. Tā vēstīja par mīlestību uz Rīgu un Latviju. Andris Ritums Māras Ritumas klavieru pavadījumā kuplināja vakara programmu ar divām solo dziesmām un trim kopā ar Richardu Rolli dziedātām mīlas dziesmām. Mēs varam būt lepni, ka mums pašiem ir tik talantīgi cilvēki, kas mūs iejūsmināja mīlestības dienas noskaņā.

Šī vakara saimniece Irēne Ezeriņa mūs cienāja ar garšīgām vakariņām, kur klāt bija sarkanie kāposti Valentīna dienas krāsā. Kopš Latviešu biedrība iegādājās servējamos ratiņus, pateicoties Ivara un Mārites Rubinu izveicībai, visi vakara viesi tika veikli apkalpoti pie skaisti klātiem galdiem. Kad skanēja pirmais valsis maestro Ilmāra Dzeņa un ģitarista Pēterā Ozola izpildījumā, deju grīda ātri piepildījās ar priecīgiem dejojājiem. Tā dejojot, rotaļās ejot un pa dziesmai uzdziedot, pienāca vēla vakara stunda, un Sirsniņu diena bija skaisti nosvinēta.

Irēne Ezeriņa

R. Rollis un A. Ritums sniedz priekšnesumus.

Dejojāju vakarā netrūkst

Elgai Preilei 100 gadu jubileja

Simt gadu jubileja Elgai Preilei bija 26. februārī, ģimene svinības rīkoja dienu vēlāk.

Elga Preile dzimusi Rīgā, Latvijā, dzīvojusi Vācijā, Čehoslovākijā, Bostonā, Ņujorkā, tagad dzīvo Indianā.

E. Preile apprecējās 1929. gadā, viņas vīrs jau miris. Preiļu ģimenē piedzima četri bērni, trīs meitas, kuņas jau mirušas un dēls Mārtiņš Preilis. E. Preilei ir 11 maz-

bērni un 15 mazmazbērni.

E. Preile 30 gadu strādāja saldēto ēdienu kompanijā *Seabrook Farms* Ņujorkā. Pēc aiziešanas pensijā viņas vaļasprieki ir adīšana, laikraksta „*Laiks*” lasīšana un iemīļotā televīzijas uzveduma *The Lawrence Welk Show* skatīšanās.

Par savu ilgo mūžu viņa pateicas Dievam un priecājas par kuplo ģimeni, kas viņu mīl un ciena.

LATVIEŠI AMERIKĀ

Grandrapīdu latviešu ev. lut. draudzes palīdzības darbs

Dievkalpojumi Grandrapīdu latviešu ev. lut. draudzē tagad notiek divas reizes mēnesī, taču palīdzības darbs nav samazinājies. Tas liecina, ka esam uzklauzījuši Dieva aicinājumu: „Palieliet mani un Es Jūsos... kas paliek manī un Es viņā, tas nes daudz augļu...”

Pirms dažiem gadiem draudzes locekle Zaiga Petrovska sāka vākt pārtiku. Draudzes locekļi ziedo pārtiku, kas nebojājas, un Zaiga un Ivars Petrovski to nogādā vietējai luterāņu baznīcai (*Faith Lutheran ELCA*), kas savukārt to izdala tiem, kam ir vislielākā vajadzība. Katru otro svētdienu tiek savāktas divas lielas kastes ar pārtiku.

Zaiga Petrovska vāc arī ziedojumus brīvpusdienām Liezēres pamatskolas bērniem. Latvijā bezdarbs ir 25%, daudziem vecākiem radušās grūtības apgādāt savus bērnus. Draudzes locekļi atsaucīgi ziedo brīvpusdienām, Līga Gonzalesa ziedoja bijušās latviešu skolas pārpalikušos līdzekļus, ziedo arī vanadzies un ziedojumi bijuši no Kārļa Ozoliņa-Emīla Medņa labdarības fonda. Pērn savāktas \$7468. Liezēres pamatskolā mācās 135

bērni, iepriekšējā mācību gadā brīvpusdienas dabūja katrs bērns. Milvoku draudzē ir programma „Talcinieki Latvijai”, kas arī palīdz sagādāt Liezēres bērniem brīvpusdienas, un ir vēl 28 atsevišķi ziedotāji.

Zaiga Petrovska ir ļoti pateicīga par sadarbību ar skolas un pagasta vadītājiem. Katru gadu tiek saņemta pilnīga atskaite par izdevumiem, bērni skolotāju vadībā darina pateicības kartītes, kuŗas nosūta ziedotājiem. Par savu nesavtīgo darbu Zaiga Petrovska pērn novembrī saņēma ALAs Goda rakstu.

Grandrapīdu draudze ar LELBAs Palīdzības nozares un mācītājas Birutas Puiķes starpniecību uzzināja, ka Pampāļu draudze Latvijā vēlas sadraudzēties ar kādu draudzi ārpus Latvijas. Pērn Ziemsvētkos Pampāļu draudzes bērni saņēma cienastu, kas tika sagādāts par mūsu draudzes ziedojumiem. Grandrapīdu draudze drīzumā cer oficiāli aicināt Pampāļu draudzi par savu māsu draudzi.

Pagājušā gadā draudzes dāmas sarīkoja viras pusdienas un ieņemto naudu ziedoja Ievai un Rūdim Priekuļiem. Viņi nesēn

pārcēlušies uz dzīvi Grandrapīdos un viņiem bija jāpalīdz samaksāt izdevumus, kad piedzima meitiņa. Tika nolemts katru gadu rīkot šādas viru pusdienas, katru reizi izvēloties ziedojumam citu mērķi.

Grandrapīdu luterāņu draudzē ir 156 locekļi. Draudzei pašlaik nav priekšnieces, jo Biruta Auziņa ir saslimusi. Viņas vietnieks Ivars Petrovskis gādā, lai draudzes darbs noritētu kārtīgi. Dāmu pulciņu vada Ausma Linde, un ar savu darbu pulciņš sagādā ienākumus draudzes palīdzības darbam un atbalsta arī draudzes vajadzības. Pilnsapulcē nolēma, ka no aprīļa draudzes kasieres darbu veiks Ingrida Heinze un draudzes valdes darbā iesaistīties arī viņas māmiņa. Valdē vairs nedarbosies līdzšinējā kasiere Baiba Lejiņa un Jānis Daukšs.

Dāmu pulciņa priekšiece sirsnīgi pateicas palīdzēm, kas gādā par gadskārtējo sarīkojumu labu izdošanos. Draudzes ziņas iznāk četras reizes gadā – galvenā redaktore ir Dzintra Korneta, tehniskais redaktors Samuēls Knoch III.

Julieta Rumberga

Ņujorkas draudzes gleznas tīmekļa izsolē

Ar dāvinājumiem un mantojuma novēlējumiem Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes īpašumā gadu gaitā ir nonācis daudz mākslas darbu. Vairākas gleznas tika pārdotas 2009. gada izsolē. Pašlaik no draudzes nama kolekcijas elektroniskā izsolē tiek nodotas astoņas šādu mākslinieku gleznas – M. Bogdanovičas-Nārunas, K. Černoka, J. Gaiļa, D. Igala, V. Skultes un I. Zeberīņa darbi. Gleznas ir izstādītas un ir apskatāmas Jonkeru baznīcas pirmā stāva zālē, un to reprodukcijas ir atrodamas Ņujorkas draudzes mājas lapā www.nydraudze.org, uzklīšķinot pie sadaļas “Gleznu izsolē”.

Izsole notiks ar e-pasta starpniecību. Lai piedalītos izsolē, interesentam ir jāreģistrējas, iesūtot uz e-pasta adresi izsole@nydraudze.org pilnu vārdu, uzvārdu un adresi, apstiprinot dalību izsolē un paziņojot, no kādas e-pasta adreses tiks iesūtīti piedāvājumi. Glezna identificējama ar mājas lapā norādīto nosaukumu – mākslinieka vārdu un darba kodu. Tikai tie

piedāvājumi tiks uzskatīti par derīgiem, kur solītāja vārds un e-pasta adrese saskanēs ar reģistrācijā pieteiktajiem.

Piedāvājumam jābūt par vienu „soli” lielākam nekā „pašreizējā” cena. Sīkāka informācija un noteikumi par izsoli, sākuma cenu, „soļa” lielumu, kā arī īsas mākslinieku biografijas ir atrodamas mājas lapā www.nydraudze.org sadaļā “Gleznu izsolē”. Pēc katra jauna piedāvājuma saņemšanas piedāvātā cena tiks ierakstīta mājas lapā, un tā kļūs par „pašreizējo” cenu. Ja pienāks divi piedāvājumi ar vienādu cenu, pieņemts tiks pirmais, un pārējiem ar e-pastu tiks izskaidrota situācija, dodot iespēju palielināt piedāvājumu.

Izsole beigsies pirmdien, 2010. gada 19. aprīlī plkst. 20.00 (astotņos vakarā) pēc Ņujorkas laika. Ja būs kādas maiņas, tās tiks izziņotas reģistrētiem dalībniekiem. Izsolē var jau piedalīties, vispirms reģistrējoties, iesūtot e-pastu uz izsole@nydraudze.org.

Andris Padegs

LATVIEŠI KANADĀ

MONTREALA

Latvijas Aprūpes un attīstības fonda (LRDF) valdes sēdē, kas notika 3. februārī telekonferences veidā, piedalījās 6 locekļi, to vadīja priekšnieks Dr. J. Lūsis. Sekretāra Andra Ķestera uzrakstīto pierakstu pieņēma ar dažiem sīkiem papildinājumiem. Telekonferenču īstenošanai nepieciešamā aparatūra saņemta ziedojumā. Kasieris M. Pauderis ziņoja, ka dokumenti, kas bijuši vecāki par 7 gadiem, iznīcināti. No Okupācijas mūzeja un Vītola fonda saņemti pārskati par saņemtas naudas sadali. Tie pirmierina Valsts ienākumu pārvaldes prasības. Ar visiem aktīvo projektu aģentiem panākta vienošanās par sakaru tur-

pināšanu nākamajā gadā. Kases pārskats par ienākumiem un izdevumiem 2009. gadā uzrāda mazākas apgrozības summas. Pateicoties noguldījumu augļiem, kasē uzkrātie līdzekļi pieauguši par \$ 908.34. Valde izteica kasierim paldies par veiksmīgi paveikto darbu. Revīzija notiks martā. Biedrzinis R. Klaiše ziņoja, ka biedru skaits nav grozījies. Fondā bez LNAK padomes locekļiem var sastāvēt arī citi dalībnieki, samaksājot dalības maksu, kas patlaban ir \$ 10 gadā. Viņš sagatavos īpašu fonda darbības brošūru, kuŗā būs arī aicinājums iestāties fondā. Dalības maksas var nokārtot, nosūtot tās R. Klaišem, 345 *Cloverdale Ave, Dorval, QC H9S*

3/6. Čeki rakstāmi uz LRDF vārda. LRDF gada sapulce notiks 11. aprīlī, pēc LNAK 20. padomes 2. sesijas slēgšanas Latviešu centrā Toronto. LRDF valde aicina interesentus, kas vēlas atbalstīt fonda darbību, nākt talkā, iestājoties fondā un atbalstot fonda projektus ar ziedojumiem, par kuŗiem var saņemt kvītis ienākuma nodokļa atlaidēm.

TORONTO

• 6. martā plkst. 9.30 LNAK valdes locekļu sēde Latviešu centrā.

• 6. martā plkst. 6.30 latviešu kamerkoŗa „Dzirksts” saviesīgs vakars „Pārdes zieds” ar dziesmām un dejām.

• 7. martā plkst. 11. Studentu korporāciju kopa rīko pulkv. O. Kalpaka un Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dievkalpojumu Sv. Jāņa latviešu ev. lut. draudzes baznīcā (200 Belmoral Ave). Sv. Andreja latviešu ev. lut. dr. baznīcā (383 Jarvis Str.) dievkalpojums sāksies plkst. 3.00; pēc dievkalpojuma draudzes dāmu komiteja rīko draudzes un pavasaŗa tirdziņu.

LONDONA

• 11. martā plkst. 1.00 Londondas latviešu pensionāru apvienības sanāksmē Trīsvienības baznīcas sarīkojumu telpās Latviešu leģiona atceres dienas sarīkojums. A. Beitāns referēs par Latviešu leģiona varonīgajām

cīņām un toreizējām cerībām atjaunot Latvijas neatkarību.

• 17. martā plkst. 1.00 Londonas latviešu ev. lut. draudzes locekļu gada sapulce *Trinity Lutheran* baznīcas sarīkojumu telpās (746 Colborne Street). Visi draudzes locekļi aicināti piedalīties, jo sapulcē pārrunās draudzes turpmāko darbību vai likvidāciju.

OTAVA

• 14. martā plkst. 11.00 Otavas ev. lut. Miera draudzes gada sapulcē un dāmu komitejas gada sapulcē ievēloto amatpersonu amatā ievēšanas dievkalpojums ar dievgaldu; pēc dievkalpojuma dāmu komitejas gada sapulcē.

Mārtiņš Štaubers

Toronto latviešu pensionāru apvienībā rosība nemazinās

Kanadas latviešu galvenā centra Toronto sabiedriskā dzīve pēdējos gados jūtami mainījies. Agrāk nedēļas nogalē vienā laikā notika pat vairāki sarīkojumi, bet tagad svētdienās galvenā pulcēšanās ir draudžu dievkalpojums. Patlaban Toronto latviešu pensionāru apvienībai sabiedriskā dzīvē ir galvenā nozīme, rēgulars nodarbības un sanāksmes apvienībai notiek katru ceturtdienu. Apvienības biedru gada sapulcē 25. februārī Toronto latviešu centrā ieradās 222 dalībnieki. Lūgšanu teica Rolands Jansons, sanāksmes dalībnieki nodziedāja tradicionālo dziesmu „Daugav’s abas malas...” Par sapulces vadītāju ievēlēja Ati Bredovski, sekretāri – Ausmu Hepneri. Ar klusuma

brīdi pieminēja iepriekšējā darbības gadā mirušos – 31 biedru.

Pensionāru apvienības valdes priekšsēde Valija Briksne pateicās valdes locekļiem un darbiniekiem par rosīgo darbību un labo sadarbību. Aizvadītajā darbības gadā Ontario provinces valdība apvienībai piešķīra 22 500 dolaru finansiālo pabalstu, Toronto pilsētas valde – 10 000 dolaru. Zenta Krastiņa pateicās valdes priekšsēdei par sekmīgo darbu un pasniedza puķes. Kasieris Visvaldis Brūmelis ziņoja, ka darbības gadā (ieskaitot valdību pabalstus), ieņēmts \$63 805, izdots – \$62 461. Biedrzine Edīte Zariņa ziņoja, ka iepriekšējā darbības gadā apvienībā iestājušies 16 jauni biedri, miruši 31, patlaban apvienībā ir

534 biedri, 354 sievietes un 180 vīrieši. 82 ir pārsnieguši 90 gadu vecumu un no biedru naudas atbrīvoti. Apvienības vecākai biedrei Albertīnei Klincānei ir 107 gadi. Annai Marijai Dobertei un Apolonijai Redīnai – 103 gadi, Annai Roždārzai un Marijai Zariņai – 102 gadi, Ādolfam Kristapsonam – 101 gads, Kristapam Bērziņam, Mīldai Jakobsonai un Marijai Ozoliņai – 100 gadu. Latviešu aprūpes namā Kristus Dārzs dzīvo 45 biedri, citos aprūpes namos – 15. Vingrotāju nodarbības notiek otrdienās un ceturtdienās no plkst. 9.00 līdz 11.00, tās vada Ilga Negraŗe. Grupā piedalās 25 vingrotāji, sapulcē varēja noskatīties Aijas un Aivara Vinperu nodarbību paraugdemonstrējumus.

Par apvienības koŗa „Rota” darbību ziņoja koŗa priekšiece Maija Ūze. Korī ir 28 dziedātāji, diriģentes Irisas Purenes vadībā koris piedalījies apvienības sanāksmēs, Latvijas valsts dibināšanas atceres aktā, bijuši koncerti Kristus Dārzā. Vairāki koristi piedalījās Kanadas latviešu Dziesmu svētkos Hamiltonā. Vīru ansamblja „Pusstunda” priekšnieks Ēriks Eislers ziņoja, ka diriģentes Irisas Purenes vadībā ansamblis vairākkārt dziedājis apvienības sanāksmēs. Rokdarbnieču kopa, ko vada Dzidra Avena un Biruta Legzdiņa, piedalījies Mārtiņu tirdziņā Latviešu centrā un Ziemsvētku tirdziņā Jorkas universitātē, piedāvājot savus darinājumus. Bijušas trīs izlozes, apvienības kasie-

rim nodoti ienākumi –\$2005. Revīzijas komisijas ziņojums iesniegts valdei.

Pieņēma nākamā gada darbības budŗetu – \$66 800 ienākumu un izdevumu. Valdē ievēlēja visus līdzšinējos locekļus; valdes priekšiece arī turpmāk būs Valija Briksne, priekšsēdes vietniece Zenta Krastiņa, sekretāre Lolita Gulbe, kasieris Visvaldis Brūmelis, kasieŗa palīdze Ausma Hepnere, biedrzīnes – Edīte Zariņa, Orta Čaŗe un Ārija Štromberga, periodiskā izdevuma „Pensionārs” redaktors Ģediminds Kronbergs un Liene Martinsone. Arī revīzijas komisijā ievēlēja līdzšinējos locekļus – Jāni Bāru, Imantu Jenti un Artūru Ūsteri.

Rūdolfs Norītis

LATVIEŠI KANADĀ

LATVIEŠU NAMU PĀRŅEM JAUNAIS ĪPAŠNIEKS

Beidzot mūsu īpašumu pārdošana ir sekmīgi pabeigta. Ar 2010.gada 18. februāri Latviešu nams pieder NWCM Holdings Ltd. Viņi kopā par 491 College Street un 289 Palmerston Ave. samaksāja \$ 3 900 000. Šī summa ievērojami pārsniedza to novērtējumu, ko mums deva vairākas nekustamo īpašumu firmas, profesionālie novērtētāji un MPAC. Izņēmums bija mūsu nekustamo īpašumu pārdošanas

firma DTZ Barnicke, kuŗas novērtējums bija \$4 050 000.

Namam jāsamaksā hipotēka Latviešu Kreditsabiedrībā, pilsetas nodokļi, pārdošanas aģentūras komisija, legālie un citi izdevumi. Atlikums, pirms valsts nodokļiem, kuŗu lielumu mēs vēl nezinām, ir apmēram \$3 000 000. Vēl būs legālie izdevumi Latvian House Toronto Limited firmas likvidācijai, rēķinveža, administratīvie un

biroja izdevumi, pirms varēs notikt naudas sadalīšana akcionāriem.

Pašreiz nav iespējams paredzēt, cik ilgs laiks paies, līdz nauda nonāks akcionāru rokās. Dabūt Revenue Canada Clearance Certificate vien var paņemt sešus vai vairāk mēnešus. Tāpat kā pārdošanas process, arī naudas sadalīšana ir tiesas pārraudzībā.

Atskatoties ir skaidrs, ka namu vajadzēja pārdot 2000.

gadū sākumā. Jau 1990. gadu beigās bija ieteikums namu pārdot. Namam sākās operatīvie zaudējumi, un tie netika novērsti. 2004. g. aptaujā nama ieguldītāju vairākums atbalstīja nama pārdošanu. Tomēr daži akcionāri visādos veidos tai pretojās. Ņemot vērā, ka nama darbība nebija sekojusi visiem inkorporācijas noteikumiem, tika celti legāli iebildumi. Rezultātā pārdošanas procesa

sākums tika novēlots par kādiem pieciem gadiem, un namu varējām pārdot tikai uz tiesas lēmuma pamata. Tas bija garš un ļoti dārgs process.

Mēs turpināsim ieguldītājus informēt. Ja ir kāds jautājums, varat zvanīt 519 938 8717 vai sazināties pa e-pastu liepag@idirect.com

Guntis Liepiņš,
A/S Latviešu nams Toronto
valdes priekšsēdis

SARĪKOJUMI

ČIKĀGA (IL)

21. martā Čikāgas latviešu organizāciju apvienības stipendiju fonda 25 gadu jubilejas sarīkojums notiks Ciānas draudzes telpās, 6551 W Montrose Ave., Čikāgā. Pēc dievkalpojuma pusdienas plkst. 11:30. Koncerts 12.30, programmā: Ēriks Kīns & Edmunds Mednis – balsis un ģitara. Sekos kafijas galds un izloze. Dalības maksa visam sarīkojumam \$25, skolēniem līdz 16 gadiem \$5.

DENVERA (CO)

7. martā pēc dievkalpojuma plkv. Oskara Kalpaka un brīvības cīnītāju atceres sarīkojums centra telpās, rīko Kolorado studentu korporāciju kopa.

20. martā no plkst. 6.30 līdz 9.30 grupas „Jūrmalnieki” priekšnesumu vakara atkārtojums.

DETROITA (MI)

7. martā plkst. 11.30 Daugavas Vanagu apvienības Detroitā un vanadžu kopas gada sapulce un pusdienas.

21. martā plkst. 11.30 Latviešu apvienības Detroitā 60 gadu jubileja. Būs siltas pusdienas. Dalības maksa \$30.00. Lūdzu pieteikties līdz 15. martam, zvanot Mārcim Jansonam, tālr.: 313-822-3040, vai rakstot Līgai Jēkabsonei, e-pasts: jekabson@charter.net

4. aprīlī plkst. 11.30 draudzes dāmu komitejas Lieldienu brokastis.

LOSANDŽELOSĀ (CA)

7. martā plkst. 12.30 Kalpaka bataljona atceres sarīkojums.

14. martā plkst. 12.30 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru sapulce.

21. martā plkst. 1.00 Andras Berkoldas viencēliena komēdijas

„Bauskas mazā krodziņā” izrāde. Biļetes \$20.00; bērniem līdz 12. gadu vecumam ieeja brīva. Ienākumus ziedos latviešu skolas absolventu klases audzēkņu turpmākai latviskai izglītībai.

Losandželosas latviešu nama adrese: 1955 Riverside Dr. Los Angeles CA 90039-3704; tālr.: 323-669-9027; DKL B informācijas tālrunis: 323-663-6267. DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

MILVOKI (WI)

6. martā Milvokos Latviešu namā 3.00 Rīgas Leļļu teātra izrāde „Kas zakīti pasargās”.

6. martā Milvokos Latviešu namā 5.00 Mednieku Makšķerņieku saviesīgs vakars, balle. Informācija pie Andra Magura tel.920-296-0863.

12. martā plkst. 7.00 saietis „Vins un vārds” draudzes kamintelpā.

4. aprīlī no plkst. 9.00 līdz 11.00 tautasdeju kopa „Mētiņiņš” aicina uz brokastīm.

MINEAPOLE (MN)

11. martā diskusijas grupas „Dialogs” sanāksme no plkst. 2.00 līdz 5.00 Har Mariepirkšanās centrā St. Paulā, Barnes & Noble grāmatnīcas telpās pie sarunu galda. Pārrunas par notikumiem Latvijā un ārzemēs.

NUJORKA (NY)

7. martā, plkst. 10.00, Jonkeru baznīcā pulkv. O. Kalpaka piemiņas dievkalpojums ar Korporāciju kopu un Daugavas Vanagu Nujorkā piedalīšanos, māc. Juris Saivars. Dievkalpojumu kuplinās flautiste Indra Ozola. Akadēmisko runu teiks Latvijas vēstnieks pie ANO Normans Penke. Pēc referāta studenšu korporāciju kopas Nujorkā sarūpēts cienasts. Korporāciju pār-

stāvjiem fotogrāfēšanās pirms dievkalpojuma plkst. 9.30 baznīcas sarīkojumu zālē. Korporāciju kopa un Daugavas Vanagi Nujorkā.

21. martā pēc dievkalpojuma, kas sāksies plkst. 10.30, Salas baznīcā (4 Riga Lane, Melville, NY) pavasara sarīkojums un filmas „Trijādas saules” izrāde – Latvijas valsts bij. prezidentes Vairas Viķes-Freibergas stāstījums par savu dzīvi, emigrāciju, trimdu un atgriešanos dzimtenē. Ieeja brīva. Pēc filmas pusdienas, kafija un izloze.

16. aprīlī plkst. 7.00 Salas baznīcas zālē (4 Riga Lane, Melville, NY 11747) Latvijas Nacionālās operas ģilde rīko pavasara labdarības koncertu „Mēs ticējam dzīvei, kā burvīgai dzejai...”. Koncertā piedalīsies mecosoprāns Laila Saliņa un pianists Juris Žvikovs. Programmas pirmajā daļā – latviešu un citu komponistu operārijas un klavieru skaņdarbi; otrā – dziesmas no operēm un kabare uzvedumiem, Aleksandra Čaka dzejoļu lasījumi. Pēc koncerta saviesīgs vakars un tikšanās ar māksliniekiem pie glāzes vīna un uzkodām. Atlikums paredzēts Bruno Skultes operas „Vilkaču mantinieci” izrādei 2011. gadā LNO, Rīgā. Ieeja par vismaz \$35 ziedojumu; pēc 9. aprīļa – \$45. Labvēļu ieejas karte, sākot ar \$100 (ziedotāju vārdi tiks ievietoti LNO pirmizrādes „Vilkaču mantinieci” programmā). Lūdzam pieteikties un rezervēt galdinājumus līdz 9. aprīlim, nosūtot čeku: *Latvian National Opera Guild, Inc, c/o Andris Padeys, 2 Merry Hill Rd, Poughkeepsie, NY 12603-3214*. Sīkāka informācija, zvanot Aijai

Pelšei, tālr.: 516-433-4137.

SAGINAVA (MI)

24. aprīlī Saginavas latviešu kluba 60 gadu jubilejas sarīkojums *Trillium Banquet* telpās (6415 State Street). Plkst. 5.00 kokteiļa stunda, plkst. 5.30 priekšnesumi, vakariņas un deju mūzika. Lūdzu pieteikties līdz 10. aprīlim. Ieeja, samaksājot līdz 10. aprīlim, \$35, pēc šī datuma \$40. Pieteikties, rakstot vai zvanot S. Ģibietei, *2744 Reppuhn Drive, Saginaw, MI 48603*, tālr.: 989-793-6671; R. Martinsonam, *3746 Chilton Drive, Saginaw, MI 48603*, tālr.: 989-792-9716; vai J. Skābardim, *3630 E. Curtis Road, Birch Run, MI 48415*, tālr.: 989-777-1607. Čekus izrakstīt *Latvian Club of Saginaw*. Sīkāku informāciju var iegūt, rakstot D. un R. Martinsoniem, e-pasts: dainisrita@aol.com Aicināti visi bijušie Saginavas latviešu kluba darbinieki, kā arī viņu draugi un radi, lai atjaunotu draudzības, pazišanās, pārtrūkušās saites.

SANFRANCISKO (CA)

27. martā plkst. 2.00 draudzes namā (425 Hoffman Ave., San Francisco, CA) pianista Juŗa Žvikova koncerts. Ieeja - \$20 ziedojums, studentiem - \$10. Darbosies bufete un bārs.

SV. PĒTERSBURGA

6. martā plkst. 14.00 Biedrības namā visu mūsu pazīstamās un iemīļotās *Aleksandras Ritumas solokonzerts* ne mazāk pazīstamā un iecienītā pianista *Vladimira Hohlova* klavieru pavadījumā. Pēc koncerta visi tiks pacienāti ar kafiju un cepumiem. Ieejas ziedojums sākot ar \$15.00. Sanāksim kuplā skaitā klausīties mūsu māksliniekus!

13. martā plkst. 14.00 Biedrības namā O. Kalpaka, leģionāru un

kaŗavīru vakars, kuŗā uzstāsies Kanaku ansamblis un diakons Jānis Elberts lasīs priekšlasījumu. Pēcpusdienas noslēgumā siltas pusdienas. Par alu vai vīnu pie pusdienām katram jāgādā pašam. Ieejas ziedojums sākot ar \$15.00.

14. martā plkst. 13.00 Biedrības namā *Biedrības pilnsapulce* un Valdes vēlēšanas. Pēc vēlēšanām balsstiesīgos cienās ar pankūkām, zafti un desinām, neskatoties vai tie atbalsta republikāņus, demokrātus, zaļos vai neatkarīgos. Lūdzam visus Biedrības biedrus piedalīties! Iepriekš izsludinātais pilnsapulces datums no 28. februāra tika pārcelts uz 14. martu sakarā ar to, ka biedrības priekšnieks un viņa vietnieks svarīgu iemeslu dēļ nevar februāri pilnsapulcē ņemt dalību.

27. marta Biedrības namā 44. Latviešu biedrības gada svētki. Plašāka informācija sekos nākošajā „Ziņu” izlaidumā.

VAŠINGTONA (DC)

6. martā plkst. 6.30 Namejs namā: *Namejs in the House* – tautasdeju izrāde un saviesīgs vakars draudzes namā (400 Hurley Avenue, Rockville, Maryland). Pirms koncerta gardumu tirdziņš, kuŗā varēs iegādāties saldskābmaizi, jāņusieru, pīrāgus. Izložē būs iespēja laimēt *George Foreman Grill, Amazon.com* dāvanu karti, šokolādes no Latvijas, akordeonu spēles mācībstundu „Nameja” superzvaigznes Juŗa vadībā un daudz ko citu! Pēc uzveduma viesi aicināti pakavēties un iedzert glāzi vīna kopā ar Vašingtonas apkaimes slavenākajiem latviešu tautasdeju dejotājiem. Ieeja par vismaz 15 dolāru ziedojumu. Informācija: www.sarikojums.com vai 703-673-9277.

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.: dievk. 7. martā pulkv. O. Kalpaka bataljona un Atsevišķās studentu rotas piemiņas dievk. 14. martā dievk. ar dievg. 21. martā dievk. 28. martā Pūpolsvētd. dievk. ar dievg. dievk. Draudzes padomes ievēšana amatā. Visi dievk. sākas plkst. 11.00. Māc. Jogita Mingina.

Bukskauntijas un apk. ev. lut. dr.: 7. martā plkst. 11.00 Kvēkertaunā dievk., pēc dievk. kafija. 28. martā plkst. 3.00 Lankasterā Pūpolsvētdienas dievk. ar dievg. 2. apr. plkst. 4.00

Kvēkertaunā Lielās piektdienas dievk. ar dievg. 4. apr. plkst. 11.00 Kvēkertaunā Lieldienu dievk. 18. apr. plkst. 3.00 Lankasterā dievk. 25. apr. plkst. 11.00 Kvēkertaunā dievk., pēc dievk. kafija. Māc. Dr. A. Ziedonis un māc. Dr. R. Ziedone.

Detroitas Sv. Pāvila ev. lut. dr.: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI): 7. martā dievk. ar dievg. 14. martā dievk. 21. martā Pūpolsvētd. dievk. ar dievg. Dievk. sākas plkst. 10.00. Māc. diakons F. M. Sīpols, tālr.: 248-433-3435; ērg.: Dr. S. Lizlova, L. Upīte un A.

Greiema.

Dienvidfloridas latv. ev. lut. dr.: 21. martā, 18. apr. dievk. *Shepard of the Coast Lutheran Church* (1909 E. Commercial Blvd, Ft. Lauderdale). Diakone Abija Venta, tālr.: 954-427-3558

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N. Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073, tālr.: 610-353-2227): 7. martā plkst. 11.00 plkv. O. Kalpaka atceres dievk., pēc dievk. studenšu korporāciju rīkotas pusdienas. 14. martā plkst. 11.00 dievk. angļu val. ar dievg., māc. Dr. R. Ziedone;

pirms dievk. plkst. 10.00 pankūku brokastis. 21. martā plkst. 11.00 dievk.; Vilmingtonā plkst. 3.00 dievk. ar dievg. 28. martā plkst. 11.00 Pūpolsvētdienas dievk. ar dievg., valdes ievēšana amatā. 1. apr. plkst. 2.00 Zaļās ceturtdienas dievk. ar dievg. 2. apr. plkst. 7.00 Lielās piektdienas dievk. ar dievg. 4. apr. plkst. 8.00 Lieldienu dievk., pēc dievk. Lieldienu brokastis ar groziņiem. Informācija: www.latvianluth-churchphila.org

Grandrapidu latv. ev. lut. dr.: 7. martā dievk. plkst. 10.00. 14. martā plkst. 3.00 dāmu piln-

sapulce ar pēcpusdienas tēju. 18. marta plkst. 6.00 dievk. piedalīsies LELBAS vidējo apgabalu mācītāji. 28. martā plkst. 10.00 Pūpolsvētd. dievk. 2. apr. plkst. 5.00 Lielās piektd. dievk. 4. apr. plkst. 8.00 no rīta Lieldienu dievk.; pēc dievk. brokastis. Mācītājas I. Larsenas adrese: *70388 16-th Ave., South Haven, MI 49090*. Tālr.: 269-637-4847; kabatas: 269-214-1010; e-pasts: ilzego@comcast.net

Kalamazūlatviešu Apvienotā ev. lut. dr.: Mācītāja B. Puiķe. (Turpināts 21. lpp.)

(Turpināts no 20. lpp.)

7. martā plkst. 10.00 dievk. angļu val. ar dievgaldu, māc. R. Franklins. Sadraudzības stunda. 14. martā plkst. 10.00. KLS Draudzīgais aicinājums. 21. martā plkst. 10.00 dievk. ar dievg. Sadraudzības stunda. 28. martā plkst. 10.00 Pūpolu svētdiena ar dievg. Sadraudzības stunda. Otrdienās plkst. 10.00 vingrošana Dr. E. Balka-Valtere (Walter).

• **Klīvlādes latv. ev. lut. dr.:** 7. martā plkst. 11.00 Kalpaka piemiņas dievk. 14. martā plkst. 11.00 dievk. ar dievg. 16. martā leģionāru piemiņas svētbriķis *Sunset* kapsētā. 21. martā plkst. 11.00 dievk., sprediķis angļu val. 28. martā plkst. 11.00 Pūpolu svētd. dievk. kopā ar baptistu draudzi; sprediķi teiks Dr. Pauls Barbins. 1. apr. plkst. 7.00 vakarā Zaļās ceturtd. dievk. kopā ar baptistu dr. 2. apr. plkst. 7.00 vakarā Lielās piektd. dievk. kopā ar baptistu dr. 4. apr. plkst. 9.00 Lieldienu dievk. kopā ar baptistu dr.; pēc dievk. brokastis. Pārdomu vakari katru ceturtdienu plkst. 7.00. Māc. Dr. Sarma Eglīte.

• **Lansingas latv. ev. lut. dr.:** 7. martā plkst. 2.00 dievk. ar dievg. *University Lutheran Church* (1020 S. Harrison Road, East Lansing, MI), māc. L. Viksne. Pēc dievk. kafijas galds.

• **Losandželosas latv. ev. lut. dr.:** 7. martā plkv. O. Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona piemiņas dievk. 14. martā dievk. ar dievg. 17. martā plkst. 11.00 Bībeles stunda baznīcas lejas zālē. 21. martā dievk. 28. martā Pūpolu svētd. dievk. ar dievg. 2. apr. Lielās piektd. dievk. Dievk. sākas plkst. 11.00. 4. aprīlī plkst. 9.00 Lieldienu dievk., pēc dievk. brokastis. Māc. D. Kaņeps.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** 7. martā dievk. ar dievg. plkst. 11.00. 21. martā dievk. plkst. 11.00. 28. martā plkst. 1.00. Pūpolu svētd. dievk. ar dievg.

• **Milvoku lat. ev. lut. dr.:** 7. martā plkst. 10.00 dievk. ar dievg.; pēc dievk. draudzes saiets. 14. martā plkst. 10.00 dievk. 21. martā plkst. 10.00 dievk. angļu val., viesmāc. Teresita Valeriano, *Lutheran World Federation* pārstāve Amerikā. 28. martā plkst. 10.00 Pūpolu svētd. dievk. ar dievg. 1. apr. plkst. 1.00 Zaļās ceturtd. dievk. ar dievg. un jauniešu piedalīšanos. 2. apr. plkst. 11.00 un plkst. 7.00 Lielās piektd. dievk. ar dievg. 4. apr. Lieldienu dievk. ar uzrunu bērniem. 6. apr. plkst. 7.00. draudzes padomes sēde.

• **Mineapoles un St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** 7. martā plkst. 11.00 Kalpaka piemiņas dievk. un uzruna bērniem; pēc dievk. sadraudzība. 11. martā plkst. 10.30 Bībeles stunda. 14. martā plkst. 11.00 dievk. ar dievg.; pēc dievk. sadraudzība. 21. martā plkst. 11.00 komūnism varas upuru piemiņas dievk.; pēc dievk. sadraudzība. 25. martā plkst. 10.30 Bībeles stunda. 28. martā plkst. 11.00 Pūpolu svētd. dievk. ar dievg., kristībām un īpašu mūziku, viesmāc. prof. Dr. Stīvens D. Paulsons.; pēc dievk. Lusu ģimene aicina uz Līlijas Lusas kristību mielastu. 1. apr. plkst. 2.00 Zaļās ceturtd. dievk. ar dievg. 2. apr. plkst. 6.00 Lielās piektd. dievk. ar dievg. 4. apr.

plkst. 8.00 Lieldienu dievk., piedalīsies koris. Māc. M. Cepure-Zemmele. Bazn. adrese: 3152 - 17th Ave S, Minneapolis MN 55407; tālr.: 763-546-8178; kancelejas tālr. 612-722-4622.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** 7. martā plkst. 8.30 Leikvudā dievkalpojums ar dievgaldu III Ciešanu laika svētdiena (Igauņu baz. 607 E. 7th St.). 14. martā plkst. 11.00 Dievkalpojums draudzes dievnamā Īstbransvikā ar dievgaldu IV Ciešanu laika svētdiena (12 Gates Ave East Brunswick). 21. martā plkst. 8.30 Leikvudā dievkalpojums V Ciešanu laika svētdiena (Igauņu baz. 607 E. 7th St.). 28. martā plkst. 11.00 Pūpolu svētdienas dievkalpojums draudzes dievnamā Īstbransvikā (12 Gates Ave East Brunswick). Dievkalpojums vada māc. I. Pušmucāne-Kineyko.

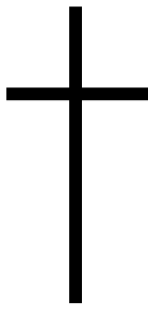
• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** 7. martā **Jonkeru bazn.** plkst. 10.00 Kalpaka piemiņas dievk., māc. J. Saivars; **Salas bazn.** plkst. 10.30 dievk., māc. L. Saliņš. 14. martā **Jonkeru bazn.** plkst. 10.00 dievk., māc. J. Saivars, pēc dievk. pankūku brokastis; **Salas bazn.** plkst. 10.30 dievk., māc. L. Saliņš; **Morristaunā, NJ** plkst. 14.30 dievk., diak. I. Kaņeps. 21. martā **Jonkeru bazn.** plkst. 10.00 dievk., māc. J. Saivars; **Salas bazn.** plkst. 10.30 dievk., māc. L. Saliņš, pēc dievk. Tautiskā pēcpusdienu un filmas izrāde. 27. martā **Draudzes namā** plkst. 3.00 dievk., māc. L. Saliņš; 28. martā **Jonkeru bazn.** plkst. 10.00 Pūpolu svētd. dievk. ar dievg., māc. J. Saivars; **Salas bazn.** plkst. 10.30 Pūpolu svētd. dievk. ar dievg., māc. L. Saliņš. 1. apr. **Jonkeru bazn.** plkst. 7.00 vakarā Zaļās ceturtd. dievk. ar dievg., māc. J. Saivars; **Salas bazn.** plkst. 1.00 Zaļās ceturtd. dievk. ar dievg., māc. L. Saliņš; **Īstbranā, NJ** plkst. 1.00 Zaļās ceturtd. dievk. ar dievg., diak. I. Kaņeps. 2. apr. **Jonkeru bazn.** plkst. 7.00 Lielās piektd. dievk. ar dievg., māc. J. Saivars; **Salas bazn.** plkst. 7.00 Lielās piektd. dievk. ar dievg., māc. L. Saliņš. 4. apr. **Jonkeru bazn.** plkst. 8.00 Lieldienu dievk., māc. J. Saivars; **Salas bazn.** plkst. 8.00 Lieldienu dievk., māc. L. Saliņš.

• **Saginavas un apk. ev. lut. dr.** (128 N. Elm, Saginaw, MI 48602): 14. martā plkst. 1.00 dievk.; pēc dievk. kafija. 4. apr. plkst. 1.00 Lieldienu dievk.; pēc dievk. kafija. 16. maijā plkst. 1.00 dievk. Māc. R. Franklins.

• **Sandiego latv. ev. lut. dr.:** 27. martā Lieldienu dievk. ar dievg. *Grace Lutheran Church* (3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116); pēc dievkalpojuma kafijas galds un draudzes pilnsapulce. Prāv. D. Kaņeps. Izziņas: www.sandiego-draudze.com vai www.sandiego-draudze.com

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** katra mēneša trešā svētdienā. plkst. 2.00 dievk. *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Avenue, Webster Groves, MO 63119), māc. A. Kalniņa. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Draudzes priekšnieces Irēnes Kalniņas tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:**

Dieva mierā ir aizgājusi

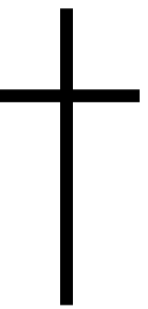
**RUTA KRĪGERS,
dzimusi SIDRĒVICS**

dzimusi 1934. gada 4. jūnijā Vilcē, Latvijā,
mirusi 2009. gada 26. novembrī Northbrook, IL

Viņu mīļā piemiņā paturēs

VĪRS VISVALDIS, MEITA SANDRA SULSKI AR ĢIMENI,
DĒLI IVARS, ROBERTS UN TIMMY AR ĢIMENĒM, BRĀLIS VIDVUDS,
JĀNIS UN AUSMA MEŽMAĻI, MALDA UN JĀNIS PŪTEĻI,
ANDREJS CLEMENT, ILGA SMRZ AR ĢIMENI,
PĀRSLA CARBERY AR ĢIMENI, ALDIS UN VIJA RAUDAS, JURIS VALAINIS,
ARVĪDS UN DAGMĀRA KADEĢI, ALFONS GRASIS,
EGONS UN EVETA JANSONI

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei -
Pārtrūkst stīga, un viss ir kluss.*

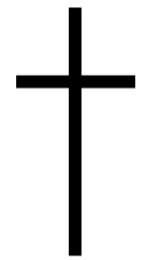
Mūsu mīļā Veltiņa

**VELTA ZOMMERS,
dzim. LUSGINS**

dzimusi 1924. gada 15. maijā Harbinā, Ķīnā,
mirusi 2010. gada 24. janvārī Sun Lakes, Arizonā

*Tais tālajās plāvās,
Kur skaistākās atmiņas zied,
Tur vienmēr jūs mani satiksiet.
Tur košākās puķes uzziēdēs - atnāciet!*
(J. Jaunsudrabiņš)

Viņu mīļā piemiņā paturēs
JĀNA ZOMMERA ĢIMENE
IRĒNAS ZOMMERES ĢIMENE
JURA ZOMMERA ĢIMENE

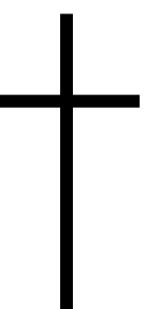
Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā

**LIJA MEDNIS
dzimusi PLŪME, atraitne BRIEDIS**

dzimusi 1905. gada 26. augustā Kursiņu pagastā, Latvijā,
mirusi 2009. gada 20. decembrī San Pablo, Kalifornijā

*...esi klusa, mana dvēsele, vērsdamās uz
Dievu, jo no Viņa nāk mana cerība.
Ps. 62:6*

Sirsnībā atceras un mīlestībā piemin
DRAUGI BOSTONĀ

Dieva mierā aizgājusi

**RUTE VIRSNIEKS,
dzim. GRĪNTĀLE**

dzimusi 1911. gada 25. oktobrī Aizputē,
mirusi 2010. gada 21. janvārī Seattle, WA

*Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat -
Ar citām puķēm, citu pasauli,
Ar citu zemi parunāt.*
(M. Zviedre)

Mīlestībā viņu piemin

DĒLI IMANTS
ANDRIS
AR SIEVU JESSICA STEVENS
UN EGĪLS

(11710 - 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125): 7. martā plkst. 10.30 Plkv. O. Kalpaka un varoņu piemiņas dievk.; pēc dievk. draudzes pilnsapulce. 14. martā plkst. 10.30, dievk. angļu val., pēc dievk. Bībeles stunda. 21. martā plkst. 10.30 dievk. ar dievg. 28. martā plkst. 10.30 Pūpolu svētd. dievk. ar dievg.; pēc dievk. vakarētājas aicina uz pusdienām, dalības maksa \$10 (lūdzu pieteikties, zvanot Līvījai Circenei, tālr.: 206-524-3117 vai Anitai Upeniecei: 425-483-2546). Māc. D. Cilne, tālr.: 206-

-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net Baznīcas mājaslapa: www.seattletatvianchurch.org

• **Sv. Pētersburgas lat. ev. lut. dr.:** 7. martā plkst. 14.00 dievkalpojums. To kuplinās Andris Rītums. 21. martā plkst. 14.00 dievkalpojums. To kuplinās Ilmārs Vilmanis.

• **Vašingtonas (DC) lat. ev. lut. dr.** (400 Hurley Avenue, Rockville MD 20850-3121): 7. martā plkv. O. Kalpaka piemiņas dievk. 21. martā draudzes pilnsapulce. Ciešanu laika vaka-

ra svētbriži latviešu un angļu valodā 10., 17., 24., 31. martā plkst. 7.00. Svētbriķis latviešu un angļu valodā ilgs apmēram 40 minūtes; pēc svētbriža sadraudzība un pārrunas.

Informācija: <http://www.dcdraudze.org> Tālr. baznīcā: 301-251-4151. Māc. A. Varsberga Pāža, tālr.: 301-293-2052; e-pasts: macavp@yahoo.com

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** 14. martā plkst. 11.00 dievk. ar dievg. 28. martā Pūpolu svētd. dievk. ar dievg. plkst. 10.00.

Nepelnīti piemirstai dzejniecei aizejot...

No Ņujorkas pienākusi sēru vēsts: 6. februārī, sava darbīgā mūža 102. gadskārtu aizsniegusi, uz Veļu valstību aizgājusi dziļi dievticīgā latvju patriote, pēckaņa laikmetā dzimtenē nepelnīti piemirstā dzejniece **Vitrupe**, pirmā Latvijas sieviete – 1941. gada šacha čempione – **Marta Krūmiņa** (dz. **Legzdiņa**, 1908. 29. III, Vitrupes pagastā), mūsdienās slavenās latviešu trimdas

tēlnieces **Minjonas Kļaviņas** māte.

Nelaiķe augusi četru meitu un viena dēla, bagātā Vitrupes (toreizējā Ķirbižu) pagasta „Vecmelbārzu” zemnieka ģimenē. Spoži absolvējama tuvējo Limbažu ģimnaziju, viņa sāk izkopt savas radošās dotības, vairākus gadus studējama Latvijas konservatorijas klavieru klasē. Mīlestības laimes apgarotā laulī-

bā ar dramatiķi – „Latvijas laiku Blaumani”- **Hugo Teodora Krūmiņa** (1905-1990, Ņujorkā), vēlākā dzejniece Vitrupe kļūst par Rīgā un Ziemeļvidzemē plaši pazīstamu kultūras darbinieci – Valmieras sporta biedrības aktīvu šachisti, Rīgas *Zaļās vārns* biedri, viesmīlīgo „Vecmelbārzu” saimnieci, kuņas tēva mājās vasaras brīvdienas regulāri ciemojas Ēriks Ādamsons, Aleksandrs Čaks, Aleksandrs Grīns, Jānis Grots, Jānis Sudrabkalns, Mārtiņš Ziverts un daudzi citi Latvijas pag. gs. 30./40. gadu slavenie intelektuāļi – vīra draugi. Tad arī nav brīnums, ka Martas un Hugo iedibinātajā „Mākslas un rakstniecības salona” piedzimst un izaug abu Krūmiņu pēcteči – latvju trimdnieku sabiedrībā atzinību ieguvusi pieminētā **Minjona** un viņas brālis – ārsts **Ansis Krūmiņš**.

Otrā pasaules kara nobeiguma gadus dzejniece ar ģimeni aizva-

da Vācijā – Hūzumā, Flensburgā, Libekā. Tur viņa 1948. gadā kļūst par Latviešu preses biedrības biedri. 1950. gadā Marta pārceļas uz ASV, Klīvlandi un strādā Pilsētas slimnīcas laboratorijā. Vecumdienas aizvada gādīgās meitas un dēla ģimenē Ņujorkā. Tur 1990. gadā noslēdzas viņas vīra mūžs. Klusām dzimtenes ilgām pārpilnā dzejniece, savas kuplās ģimenes radošo panākumu stiprināta, saglabā možumu un sparū līdz pat garā mūža pēdējām stundām. Par neparasto vitalitāti māte un vecmāmuļa mūžam paliks pateicīga Dievam tam Kungam un māksliniecišķi apdāvinātajiem tuviniem, to skaitā daudzsološajiem četriem ASV mītošajiem un trim Rīgā augošajiem – mīļotajiem Krūmiņu-Kļaviņu mazmazbērniem.

Pateicoties aizgājējas mazdēlam – advokātam **Filipam Kļaviņam**, sabiedrībai nesen kļuva pieejama dzejnieces simt-

gadē Rīgā „Jumavas” izdotā dzeju izlase – „Dziesma smilgai”. Savukārt par godu tēva simt gadu atcerei Minjona Kļaviņa pirms dažiem gadiem aprūpēja *Musica Baltica* klajā laisto nošu krājuma retumu – „Divi dzejnieki latvju mūzikā”. Tajā gan ārzemēs dzīvojošie (Knuts Lesiņš, Lolita Ritmane, Arnolds Šturms u. c.), gan Rīgas komponisti (Pauls Dambis, Romualds Kalsons, Aleksandrs Valle), dažādos laika posmos izmantodami Martas Vitrupes un Hugo Krūmiņa romantiski liriskās, kā arī patriotiski vīrišķīgās vārsmas, sarakstījuši māksliniecišķi spilgtas koŗa un solo dziesmu partitūras. Esam pārliecināti, ka šiem – pagaidām vēl reti pazīstamajiem, izteiksmīgajiem mūzikālo miniātūru pieminekļiem, būs lemts gadu gadiem iemūžināt divu, tālu no dzimtenes pārpelnoto, mūsu literāro talantu mūžīgo piemiņu...

**Ilgonis Bērsone,
Olģerts Grāvis**

Foto: Imants Uršāns

Mūsu mīļā māmiņa, vecmāmiņa un vecvecmāmiņa

**MARTA KRŪMIŅA,
dzimusi LEGZDIŅA**

aizgājusi mūžībā.

Dzimusi 1908. gada 29. martā Vitrupē, Latvijā,
mirusi 2010. gada 6. februārī Mamaroneck, Ņujorkā, ASV

*Mazās smilgas, mīlās māsas,
Nebaidos es liktenvaras.
Viss, ko smiltīs apglabāja,
Uzziedēs reiz jūsu skarās.*
(Marta Vitrupe)

**Dziļās sērās un mīlestībā piemin
MEITA MINJONA UN JĀNIS KĻAVIŅI
DĒLS ANSIS UN ELAINE KRŪMIŅI
MAZMEITA ILZE UN STEWART SELL
MAZMEITA LĪZE UN MIĶELIS RĪSBERGI
MAZDĒLS JĀNIS UN ZINTA KĻAVIŅI
MAZDĒLS FILIPS UN ELITA KĻAVIŅI
MAZMAZBĒRNI PHILIPS SELL, KRISTĪNE RĪSBERGA
UN JĀNIS RĪSBERGS ASV
KATRĪNE KĻAVIŅA, ALEKSIS KĻAVIŅŠ
UN PAULS KĻAVIŅŠ LATVIJĀ**

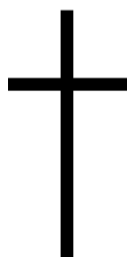

Mūžībā aizgājis

EDMUNDS U. KIRŠTEINS

dzimis 1960. gada 21. janvārī Colorado Springs, Colorado,
mirusi 2010. gada 13. februārī Pinellas Park, Florida

**Mīlestībā piemin
MĀSA LINDA UN BRĀLIS VIKTOR AR ĢIMENI
KRUSTTĒVS JURIS STRAUTMANIS
AR DĒLIEM MICHAEL UN STUART
STRAUTMANIS ĢIMENE NEW YORK
UN RADI LATVIJĀ**

Mūsu Pipariņš -
sieva, māsa, mamma, vecmāmiņa un vecvecmāmiņa

**VERONIKA BĒRZIŅA,
dzim. ČAČA**

dzimusi 1927. gada 22. janvārī Stirnienē,
mirusi 2010. gada 15. februārī Minsterē

**Ģimenes vārdā -
JĀNIS ALFRĒDS BĒRZIŅŠ**

Viņas pelnus vedīsim uz „Mežamājām” Latvijā.
Adrese: J. A. Bērziņš, Pottekamp 19, D-48149 Münster, Germany

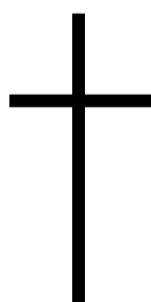

Mūžīgā mierā

**ZINA VĪNDEDZIS,
dzim. KREIŠMANIS**

* 1927. gada 29. aprīlī Rīgā, Latvijā,
† 2010. gada 12. februārī Montreālā, Kanadā

**Piemin
MEITA CHARLOTTE AR ĢIMENI KANADĀ
DĒLS EGĪLS AR ĢIMENI KANADĀ
ANNA HERMANIS ARGENTĪNĀ
TEODORS ŠMITS AR ĢIMENI ASV**

Mūžībā aizsaukta

**ZAIGA DIŽGALVE,
dz. OZOLIŅA**

dzimusi 1931. gada 19. septembrī Vitrupē, Latvijā,
mirusi 2009. gada 17. decembrī Losandželosā, Kalifornijā

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd.
Tas paliek un mirdz.*
(V. Egle)

**Mīlestībā
VĪRS ILGVARS
MEITAS MAIRA UN ELITA**

LATVIEŠI AMERIKĀ

Spēcīgs pulss Kalamazū
latviešu Apvienotai
draudzei

Ik svētdienas draudzes dievnāmā atveŗot un pildot savas sirdis ar mĀc. B. Puiķes sludinĀto Dieva vĀrdu, draudzes locekļi savas darbības pulsu var stiprinĀt arĀ draudzes paspĀrne notiekošĀs laicĪgĀs nodarbĪbĀs. Par iecienĪtu izvĒrsusies ēdienu gatvošanas klase, kad interesenti draudzes sabiedriskajĀs telpĀs satiekas katra mēneša pēdējĀ piektdienā. KĀ paskaidroja mĀc. B. Puiķe, jau notikušĀs vairĀkas šĀdas mĀcĪbu nodarbĪbas, kuŗĀs kulinĀrĀs mĀkslas zintnieĀu vadĪbĀ gatavoti jo interesanti un gardi ēdieni. TĀ 26. februĀra vakarĀ, kaut arĀ bija liels aukstums, bargs snieģputenis un slideni ceļi, 28 dalĪbnieki bija pulcējušies Lienes Ravas vadĪtajĀ ēdienu klasē. JĀuzsvēŗ arĀ, ka šajĀs apmĀcĪbĀs piedalĀs arĀ kungĪ!

Par tikpat iecienĪtu un labi apmeklētu nodarbĪbu izveidojusies katru otrdienu rēgulĀri apmeklētĀ senioru jeb kĀ tos dēvēja nelaikĪs dzejniekis OjĀrs Jēgens – sirmuļu vingrošanas stunda. Dr. Edites Balkas-Valteres (*Walter*) vadĪbĀ 16 dĀmas soļo, izpilda sēdus vingrinĀjumus, stiprina ķermēĀa balansi, darbina rokas, plecus. Stundu beidzot, gan pa daļai nogurušĀs, tomēr priecĪgi un pateicĪgi par izdevĪbu vingrinĀt „iesalušos” muskuļus, vingrotĀjĀs dodas mĀjup, lai atkal satiktos pēc nedēļas.

Aijas Kukaines organizētie ikmēneša ĪsreferĀti draudzes sadraudzĪbas stundĀs arvien izraisa dzĪvu interesi, par to liecina klausĪtĀju jautĀjumi un pĀrrunas pēc referĀta. JanvĀrĪ par „dzĪvi ar suņiem” stĀstĪja

Vingrošanas grupas dalĪbnieces, no kreisĀs, 1. rindĀ: I. ŖĪmane, Dr. Ē. Balka-Valtere, otrĀ rindĀ: D. Pone. A. Lielzuika, R. Plate, V. BolŖteina, V. Gilberte (Gilbert)

Dr. Edite Balka-Valtere, stĀstĪjumu papildinot ar video uzņēmumiem. Viņas un viņas dzĪves biedra aprūpē ir astoņi dalmĀciešu suģas suņi, kuŗĪ izpelnĪjušies godalgas suņu parādēs. 14. ebruĀrĪ sakarĀ ar „Sirsniņu dienu” par mĪlestĪbu runĀja Ilze ŖĪmane.

KatrĀ otrĀ un ceturtĀ mēneša svētdienā pēc dievkalpojuma KLC notiek mĀc. R. Franklina latviešu valodas mĀcĪbu stunda latviski nerunĀjoŖiem, kas devuŖies jauktajĀs laulĪbĀs. TĀ Āaklie draudzes darbinieki dalĀs savas zināšanĀs ar lĪdzbiedriem, uzturēdami dzĪvu savas draudzes darbības pulsu.

Ilze ŖĪmane

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

PĀrsūtĀm maŖĪnas, pers. mantas, komerckravas paciņas pa gaisu vai jūru uz un no Latvijas!

Lūdzu zvaniet: 201-760-6427 vai 973-744-6565 vai arĀ apskatiet sūtĪjumu informĀciju mūsu mĀjas lapĀ: www.lasl.com

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI
UZ LATVIJU

Likmes: lĪdz \$100 - \$20
no \$101 lĪdz \$500 - \$25
virs \$500 - \$25 plus 3% no summas virs \$500. Summas nododam ASV dolĀros. PieģĀde RĪģĀ \$11, Ārpus RĪģas \$0.40/km, min. \$19. PieģĀdĀjam summas lĪdz \$1000.

KĀrtojĀm nodokļu un citus maksĀjumus LatvijĀ!

Lūdzu nosūtĪt vēstuli ar sūtĪtĀju un saņēmeģa vĀrdu, adresi, telefona numuru un norĀdĪjumu par summu kopĀ ar Āeku rakŖtĪtu uz:

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810

Lūdzu zvanĪt KristĪne
(973) 746-3075

MEIJA & ASSOCIATES

Janis A. Meija, Attorney at Law
Riga, Latvia, mob. +37126684068
janis@meijalaw.com, www.meijalaw.com

SALAS BAZNĪCĀ, 4 RIGA LANE, MELVILLE, NY

Svētdien, 21. martĀ, dievkalpojums 10:30; sekos

PAVASARĀ SARĪKOJUMS

FILMAS "TREJĀDAS SAULES" IZRĀDE

Filma atspoguļo Latvijas valsts eksprezidentes Vairas Viķes-Freibergas stĀstĪjumu par savu dzĪvi.

Ieeģa brĪva. Sekos pusdienas, kafĪja un izloze
Lai pni ielūdģ Salas novada dĀmu komiteģa

OWL-777@hotmail.com

OWL-777
HOLISTIC BODYWORK
ALTERNATIVE MEDICINE
NETRADICIONĀLĀ MEDICĪNA

LAURIS
845-893-1731

VESELĪBAS APDROŖINĀJUMI
JUMS UN JŪSU ĢIMENEI

Grūtģbas atrast plĀnu, kas piemērots Jūsu budģetam un vajadzģbĀm? EsoŖais apdroŖinĀjums nav pietiekoŖģ? MĒS VARAM PALĪDģT!

AMERIKAS LATVIEŖU PALĪDģBAS FONDS • LATVIAN RELIEF FUND OF AMERICA, INC.
T 215.635.4137 • F 215.635.1583 • www.LRFA.org • ALPF@comcast.net

SPORTS

Mājup ar divām sudraba medaļām un augsto vienu ceturto vietu

Beigušās XXI Vankuveras Ziemas olimpiskās spēles

Nodzīsi olimpiskā uguns Vankuverā, kas tur dega divas nedēļas. Līdz ar olimpiskās uguns izdzišanu *BC Place* arēnā beigušās Vankuveras Ziemas olimpiskās spēles.

Starptautiskās Olimpiskās komitejas (IOC) prezidents Žaks Roge pateicās Kanadai par viesmīlību un Vankuveras Olimpisko spēļu rīcības komitejai par olimpiādas sagatavošanu paveikto darbu. Savukārt sportistiem Roge teica, ka ar viņiem visi var lepoties. "Šīs bija lieliskas un ļoti draudzīgas spēles," teica Roge, pirms pasludināt XXI Ziemas olimpiskās spēles par slēgtām. Roge aicināja visas pasaules atlētus pēc četriem gadiem tikties nākamajās Ziemas olimpiskajās spēlēs Sočos. Neila Janga dziesmai skanot, arēnas centrā izdzīsa olimpiskās uguns stilizētais ugunskurs.

Nobeiguma ceremonijā visu valstu atlēti un delegāciju funkcionāri arēnā iesoļoja kopā, nešķirojot sportistus pēc valstīm vai panākumiem. Latvijas karogu nesa Haralds Silovs, kuš startēja šorttrekā un ātrslidošanā. Tieši Silovs Vankuverā piesaistīja ārvalstu plašsaziņas līdzekļu uzmanību, jo līdz šim Ziemas olimpiādās vienas dienas laikā neviens sportists nebija startējis divos dažādos sporta veidos.

Nākamo Ziemas olimpisko spēļu mājvietas Soču pilsētas galva Anatolijs Pachomovs saņēma olimpisko karogu no Vankuveras pilsētas galvas Gregora Robertsona. Sočos ziemas olimpiēši sacenstiesies 2014. gadā.

Latvijas sportisti atgriezušies mājās ar divām sudraba medaļām. Kamaniņu braucēja Mārtiņa Rubeņa pirms četriem gadiem Turīnā izcīnīta bronza pieplūvētajām divām sudraba medaļām, ko izcīnīja kamaniņu braucēji brāļi Andris un Juris Šici un skeletonists Martins Dukurs. Viņa brālis Tomass ieguva augsto ceturto vietu Tīe ir izcili panākumi. Par kamaniņu braucēju un skeletonistu medaļām jāpateicas Siguldas trases būvētājiem un treneriem – šo sporta veidu fanātiķiem.

Labus rezultātus sasniegta arī citi sportisti, kuri netika pie medaļām. Bobslejisti Edgars Maskalāns un Daumants Dreiškens izcīnīja 8. vietu divnieku konkurencē, Maija Tīruma ieguva 9. vietu kamaniņu braukšanā. Šorttrekists Haralds Silovs sporta sabiedrību pārsteidza ar startiem ne tikai savā pamatdisciplīnā – šorttrekā, bet arī ātrslidošanā.

Negribas mest akmeni hokejistu dārzīnā, kaut arī viņi priekšsacīkstēs zaudēja pirmās trīs spēles hokeja grandiem – Krievijai, Čehijai un Slovaķijai. Taču nākamajā kārtā, otrreiz tiekoties ar čehiem, lika viņiem krietni panervozēt, jo no 0:2 panāca 2:2 un zaudēja tikai spēles pēdējā minūtē. 12. vieta šķiet necila, taču pati par sevi piedalīšanās olimpiskajās spēlēs hokeja vienībai ir ļoti atzīstams panākums, par ko mūsu kaimiņi – igauņi un lietuvieši var tikai sapņot.

Olimpiskajās spēlēs Vankuverā startēja 2500 sportisti no vairāk nekā 80 pasaules valstīm. Medaļas ieguva 26 valstu pārstāvji, par

uzvarētājiem neoficiālajā kopvērtējumā kļuva Kanadas sportisti, kas izcīnīja 14 zelta, septiņas sudraba un piecas bronzas godalgas.

Medaļu skaita ziņā Latvija apsteidza pat sporta lielvalsti Lielbritāniju (!), kas ieguva tikai vienu zelta medaļu. Arī Igaunijai un Kazahstānai – viena medaļa (sudraba). Latvija ar divām sudraba medaļām ierindojās 23. vietā. Līdz ar to šīs bija veiksmīgākās Ziemas olimpiskās spēles neatkarīgās Latvijas vēsturē.

Sensācijai nedaudz pietrūka

Olimpisko spēļu hokeja turnīrs notika pēc jaunas formulas. Vienībai, kas grupu turnīrā palika pēdējā vietā, tomēr bija iespējams turpināt sacensības. Latvijas vienība priekšsacīkstēs zaudēja visiem pretiniekiem – Krievijai, Čehijai un Slovaķijai, tomēr iekļuva nākamajā kārtā.

Pēc priekšsacīkšu rezultātiem hokeja vienībām bija šādi rezultāti. Vārtu starpība, punkti.

ASV 14:5 9

Zviedrija 9:2 9

Krievija 14:6 7

Somija 10:4 6

Čehija 10:8 6

Kanada 14:7 5

Slovaķija 9:4 5

Šveice 8:10 3

Baltkrievija 8:12 3

Norvēģija 5:19 1

Vācija 3:12 0

Latvija 4:19 0

Olimpisko hokeja turnīru Latvijas hokeja izlase beidza ar spēli pret Čehiju par iekļūšanu ceturtdaļfinālā. Sensācija neiznāca, taču čehi tika krietni pabaidīti. Latvijas hokejisti no 0:2 pirmajā trešdaļā turpinājumā panāca izlīdzinājumu – 2:2 (vārtus guva Mārtiņš Cipulis un Miķelis Rēdlihs) un zaudēja papildlaikā – 2:3 (0:2, 0:0, 2:0, 0:1). Latvijas vienības vārtus mačā sargāja Edgars Masaļskis, atvairot 47 pretinieku metienus. Latvijas hokejisti uz pretinieku vārtiem meta 26 reizes. Ar savu labo spēli pēdējā sacensībā Latvijas hokejisti pierādīja, ka ir konkurētspējīgi augstākajā hokeja līmenī.

Pēc spēles mūsu izlases galvenais treneris Oļegs Znaroks sacīja, ka Latvijas izlase parādījusi tādu cīņassparu, kādu gaidījuši līdzjutēji. Priekšsacīkstēs mūsējiem gādījusies vismagākā grupa, spēlētāju fiziskā sagatavotība nav bijusi vajadzīgā līmenī. Spēlētāji bija noguruši pēc spēlēm KHL meistarsacīkstēs. Atpūtai nepietika laika. Līdz šim arī nebija iznācis spēlēt desmit minūšu pagarinājumu. Znaroks bija pārliecināts, ka Latvijas spētu čehus uzvarēt, ja nāktos izpildīt „bullīšus” (soda metienus). Tos mūsējie prot iemest lieliski. Kopumā hokejisti parādījuši tādas cīņātāju rakstura īpašības, kādas bijušas latviešu strēlniekiem (!).

Tagad Latvijas izlasei jāgatavojas pasaules meistarsacīkstēm.

Smaga izšķiršanās

Pēc diviem kritieniem Latvijas bobsleja I vienības pilots Jānis Miņins pieņēma sāpīgu, bet pareizu lēmumu nestartēt. Viņš

sacīja: „Nākotnes labad šoreiz no starta bija jāatsakās. Stūmēji bija gatavi startēt, bet tas nebūtu prātīgi. Oskars Melbārdis bija guvis smadzeņu satricinājumu, Daumantam Dreiškenam viegli sasista galva un ceļgals. Ārsti ieteica neļotot ar bobslejistu veselību. Lēmums bija smags, atvainojos visiem līdzjutējiem, taču šajā gadījumā sportistu veselība tomēr ir svarīgāka.”

Tāpēc četriniekos Latviju pārstāvēja Edgara Maskalāna ekipāža ar stūmējiem Michailu Arhipovu, Raivi Broku un Pāvelu Tulubjevu. Pirmajā braucienā Maskalāns izcīnīja 14., otrā – 11. vietu un izvirzījās 11. vietā. Sacensību norisi aptumšoja sešu ekipāžu kritieni.

Otrā braucienā Maskalāns trasē devās septītais un savu pirmā brauciena rezultātu viņam izdevās uzlabot 0,18 sekundēm. Divu braucienų summā Latvijas ekipāža ierindojās 11. pozīcijā, no 10. vietā esošā itāļa Simonas Bertaco ekipāžas atpaliekot 0,07 sekundes. Līderim Holkombam Maskalāns zaudēja 1,27 sekundes.

Arī pēc trešā brauciena Edgars Maskalāns bija 11. vietā.

Pēdējā braucienā Maskalāns sasniegta desmito labāko rezultātu un četru braucienų summā izcīnīja 11. vietu.

Pēdējās vietās

4x6 km stafetē Latvijas biatlonistēm neveicās. Jau pirmajā šautuvē Žanna Juškāne nopelnīja divus soda aplūšus, un Latvija noslidēja uz pēdējo vietu, no kušas turpinājumā nespēja izrauties. Neko uzlabot nespēja arī Madara Līduma, Liga Glāzere un Gerda Krūmiņa. Kopumā Latvijas biatlonistes izmantoja 12 papildus patronas un veica četrus soda aplūšus, uzvarētājam krievietēm finišā zaudējot vairāk nekā deviņas minūtes. No priekšpēdējās vietas – Igaunijas Latviju šķīra viena minūte.

Sieviešu biatlonā izlases galvenā trenera Māra Čakara ieskatā sacensības Vankuverā atšķirušās no tām kādas bija Turīnā pirms četriem gadiem. Vistlērā trase diezgan līdzīga, meitenes nav tik labi tehniski sagatavotas, lai slēpotu kā stadionā. Turklāt olimpisko spēļu debitantes nav bijušas pietiekami sagatavojušās psiholoģiski. Šausanas treniņos viss bijis normāli, taču sacensībās parādījās cita aina. Negāja arī Madarai Līdumai. Viņa prot labi šaut, taču pietrūkst noturības. Ja vienā šautuvē sods, citā – trīs, tad nolaižas rokas. Ja tiek šauts pa nullēm, tad slēpošana ir ātrāka.

Domājot par nākotni, Čakars uzsvēra, ka ļoti svarīgi ir panākt, lai biatlonā paliek izlases līdere Madara Līduma. Ja viņa sportā nepaliks, tad būs jāgaida desmit gadi, līdz parādīsies jauna Līduma. Ja Madara beidz karjēru, tad arī jaunajām biatlonistēm nebūs motivācijas sasniegt augstus rezultātus. Vajadzīga stabila un pienācīga darba alga, palīgs darbā ar inventāru visu gadu, ieroču meistars, kas varētu būt arī treneris.

Neko labāk neveicās arī vīriešiem. Edgars Piksons, Andrejs

Rastorgujevs, Kristaps Libietis un Ilmārs Bricis finišā no uzvarētājiem norvēģiem atpalika vairāk nekā 13 minūtes un tāpat kā dāmas palika pēdējā – 19. vietā.

Šorttreks

Haralds Silovs šorttreka sacensību 500 m distancē pārvarēja priekšsacīkstēs un iekļuva ceturtdaļfinālā, kur savā skrējienā ieņēma trešo vietu, neiekļūstot pusfinālā. Silovs olimpiskās sacensības beidza, izcīnot 12. vietu.

Kalnu slēpošana

Kalnu slēpošanas milzu slaloma sacensībās sievietēm pēc pirmā brauciena Latvijas pārstāve Liene Fimbauere ieņēma 59. vietu, otrā braucienā rezultātu uzlaboja un divu braucienų summā izcīnīja 49. vietu. Viņa apsteidza desmit sportistes, 17 dalībnieces piedzīvoja kritienus.

Milzu slalomā Liene Fimbauere ieguva 51. vietu.

Latvijas olimpiskās delegācijas jaunākais dalībnieks, kalnu slēpotājs Kristaps Zvejnieks Vankuverā nosvinēja pilngadības jubileju. Spītējot sliktajiem laika apstākļiem, Kristaps slalomā izcīnīja 37. vietu. Gandrīz puse dalībnieku izstājās.

Slēpotāju izlases treneris Dinārs Doršs sacīja, ka Zvejnieks ir psiholoģiski stiprs, jo iepriekš sezonas laikā divreiz laužis kāju, taču sportā atgriezies. Vankuveras olimpiskā pieredze stiprinās Latvijas slēpotāju motivāciju turpmākajam.

Latvijas sportistu sasniegumi Vankuveras Olimpiskajās spēlēs

KAMANIŅU SPORTS

Divnieki. Andris Šics/Juris Šics – **2. vieta**, Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš – 12. vieta. Mārtiņš Rubenis – 11., Inārs Kivlenieks – 18., Guntis Rēkis – 26., Maija Tīruma – 9., Anna Orlova – 13., Agnese Koklača – 24.

SKELTONS

Martins Dukurs – **2.**, Tomass Dukurs – 4.

BOBSLEJS

Divnieki. Edgars Maskalāns/Daumants Dreiškens – 8. Četrinieki. Edgars Maskalāns/Raivis Broks/Michaīls Archipovs/Pāvels Tulubjevs – 11.

ŠORTTREKS

Haralds Silovs. 500 m – 12., 1000 m – 14., 1500 m – 10.

ĀTRSLIDOŠANA

Haralds Silovs. 5000 m – 20.

BIATLONS

Sievietes. 7,5 km. Gerda Krūmiņa – 48., Madara Līduma – 57., Liga Glāzere – 69., Žanna Juškāne – 79. 15 km. Madara Līduma – 66., Gerda Krūmiņa – 68., Liga Glāzere – 78., Žanna Juškāne – 84. 10 km iedzīšanā – Madara Līduma – 38., Gerda Krūmiņa – 57.

Vīrieši. 10 km sprints. Ilmārs Bricis – 14., Andrejs Rastorgujevs – 50., Kristaps Libietis – 64. Edgars Piksons – 78. Iedzīšana. Ilmārs Bricis – 32. Andrejs Rastorgujevs – 58. 20 km. Edgars Piksons – 37., Kristaps Libietis – 70., Kaspars Dumbris – 73., Ilmārs Bricis – 74. Stafete. 4x6 km. Sievietes – 19. 4x7,5 km. Vīrieši – 19.

KALNU SLĒPOŠANA

Roberts Rode. Nobraucienā – 58., superkombinācijā izstājās. Kristaps Zvejnieks. Milzu slalomā – 72., slaloms – 37. Liene Fimbauere. Milzu slalomā – 51., slalomā – 49.

DISTANČU SLĒPOŠANA

Anete Brice. 10 km br. st. – 70. Jānis Paipals. 15 km br. st. – 72, 30 km iedzīšanā (15 km kl. st. + 15 km br. st.) – 54., sprints – 62.

HOKEJS

Latvija – Krievija 2:8 (0:3, 0:1, 2:4), Latvija – Čehija 2:5 (0:3, 2:1, 0:1), Latvija – Slovaķija 0:6 (0:3, 0:2, 0:1), otrā kārtā: Latvija – Čehija 2:3 (0:2, 0:0, 2:0, pagarinājumā 0:1). Vienība – 12.

P. Karlsons

Amerikas latviešu apvienības 57. sporta meistarsacīkstes

ALAs Sporta nozares rīkotās finālsacīkstes volejbolā, basketbolā un hokejā notiks *Memorial* nedēļas nogalē **29. un 30. maijā** *College of Staten Island*. Apmešanās būs viesnīcā *Staten Island Hotel*, tālrunis: 1-800-532-3532 vai 1-718-698-5000. Ir iespēja istabu rezervēt par pazeminātu cenu. Piesakoties līdz **10. martam**, istabas cena ir \$89 (bez nodokļa). Pēc šī datuma līdz 1. maijam cena būs \$99. Mēģināsim dabūt istabas bez nodokļu maksas. Parasti istabas cena ir apmēram \$135 (plūš nodoklis). Rezervējot istabu, jāpieprasa *American Latvian Association* cena (*Group code* ir 4627). Var pieprasīt smēķētāju, kā arī savienotas istabas.

Visizdevīgākie lidlauki ir *Newark (NJ)* un *JFK (NY)*. *Newark* ir mazliet tuvāk, bet lidojumi uz *JFK* parasti ir lētāki. Ieteicams irēt

auto, jo viesnīcai ir iezogots laukums 200 automašīnu novietošanai. No viesnīcas līdz *CSI* ir 1,3 jūdžu attālums, var aiziet kājām un iztikt bez auto. No lidostas uz viesnīcu iespējams atbraukt ar taksametru, taču samaksa par braucienu nebūs lēta. Sīkāka informācija par balli un sabiedriskiem vakariem sekos.

Tajā pašā nedēļas nogalē paredzētas arī latviešu hokeja spēles. Lūdzu rakstīt, ja ir interese piedalīties: gbgiga@verizon.net vai Mārim Lazdiņam: mlazdins@hotmail.com

Lūdzu zvanīt man, kabatas tālr.: 908-931-1228 vai rakstīt Aivaram Bāram: Aivars@njkursa.com, ja nepieciešama informācija.

Paldies Nudžersijas sporta kopas „Kursa” vārdā

Jānis Ģiga